

கல்கி

KALKI 29.1.89 வ. 2.

கடத்தஸத் தருக்கும் காவற்பஸட...

சென்னை சிறைகளில் பி.டி.எம்.களை நிறுத்தி...

கண்டிடினார் திறைத்த சிக் ஷாய்யு உங்கள் சேசத்திற்கு
மெருகட்டி பட்டுப்போய் பண்பன்கள் செவ்விறழ.
மேலும் அதன் இனிய தழைணம் தானெல்லாம்
உங்களுக்கு கனிப்படும்.

കിങ് ബ്രിട്ടീഷ് ഫുഡ്
19-C, 1st ഫോർട്ട്, ഐ.എൽ. 507 001
ഡി.എം. 300 321

Indian People's Congress
 (1942-1947)

120 ml. 14.30 (analysis complete)

நாளை மனிதன்

இந்தக் கதை இரண்டாயிரமாவது வருஷத்துக்கப்பறம் ஏதோ ஒருநாள் நடக்கப் போவதாய் - அப்படியொரு தீர்க்கதரிசனம், எழவு! - எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பங்குமரம் டா சாமி ஆரம்ப கால பிப்ராந்தன்ஸ்தனை அடித்தனமாய்க் கொண்டு 'கொலை கொலையாய் மூத்திரிக் காய்' என்று பூச்சாண்டி காட்டியிருக்கிறார்கள் பாகுங்கள். பார்வைவாளர்களிடமிருந்து 'கையணை' என்று பல வினோதமான ஒளிகளையெல்லாம் எழுப்புகிறது. ஒரே ஒரு மருத்துவ ஆராய்ச்சிக் கூடத் திலை ஜெய் சங்கர், ஜெய் கணேஷ் - இன்னொரு ஜெய்(!) புதுமுகம் டாக்டர்கள், என்னமோ மனிதனென்பவன் ஜெய்வழாகலாம்' என்று ஒவாத ரகசிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

தலைமை டாக்டர் ஜெய்சங்கருக்கு மகத் தான வெற்றி! ஆனாலுபாதுவான பிரேகம் ஒன்றினுள் விதவிதமாய் இஞ்செக்ஷன் போட்டு அதன் விழி திறக்கச் செய்து ஏழைவத்துப் பேசவும் வைத்து விடுகிறார்! அது திருவாய் மலர்ந்து, 'செத்துப் போன எனக்கு உயிர் கொடுத்துட்டாய்க் டாக்டர், நீங்க என் தெய்வம்', என்று கூடச் சொல்விறது. அப்பறமாய் அது தடுமாறி விழப் போக, அதற்கு மேல் ஏதோ சரி பண்ண வேண்டும் என்று இன்னொரு இஞ்செக்ஷனைப் போட்டுத் தொலைத்து விட்டு மூன்று டாக்டரும் இந்தண்டை வெளியே வர, அத்தண்டை அது கண் முழித்து வெளியேறிக் தனது கொலைய் பண்ணத்தைத் தொடக்கி விடுகிறது!

அந்த தடை அந்த உதட்டிலுக்கம், அந்த ஆகிடுதி - முடிந்த அளவுக்கு போரில் காரிலாஃப் நகல்தான் - நயாரிப்பானர் தக்காளி சீறுவாசனாக்கு பங்குமரமாய்ப் பொருத்தியிருக்கிறது. இவர்தான் நாளை மனிதன்.

நாளை மனிதனின் முக்கியக் கடமை

பெருகி வரும் துளநெரிசனைக் கணிசமாய்க் குறைக்க வேண்டியதுதான் என்பதை நானுக் காய்ச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்களோ? அதற்காக இத்தனை கோரமாய், குரூரமாய், துடிக்கத் துடிக்கக் கண்ணில் படுகிற வளரெல்லாம் வேட்டையாடித் தீர்த்துக் கட்ட வேண்டுமா?

இதிலே இன்ஸ்பெக்டர் பிரபுவும் அவரது காதலி ப்ளஸ் அமலாவும் எப்படிப் போய் மாட்டினார்கள்? அவர்களது காதல் சஞ்சாரங்களை, நாளை மனிதனை மறந்து கொஞ்ச தேரத்துக்கு ரசித்து விட்டு 'அப்பாடா' என்று நெஞ்சை நீலி விட்டுக் கொள்கிறோம்.

அமலாவின் தொழியாய் வரும் ஜெய்ஸ்ரீ ஆசையோடு படுக்கையறைச் சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கும் வேளையில் கணவன் கொலையுண்டிருக்கக் கண்டு பயத்து நடுங்கி உடல் விலக்கக் கொலையாளிகளிடமிருந்து தப்பிக்க ஓடி ஒளித்து நடுங்கும் இடத்தில் பூரண அனுதாபத்தைப் பெறுகிறார்.

இறுதிக் காட்சியில் பிரபு தந்திரமாய் அதை மட்டும் ஒருகிற காரில் விட்டு விட்டுக் காதலியுடன் வெளியே குதிக்க, சிறிப் பாலும் காச் பாறையில் மோதி தொறுங்கி வெடித்து எரிய அதன் நடுவிலிருந்து எரிந்து கொண்டே அது எழுந்து வந்து அடுக்கிருந்த தண்ணீர்க் குட்டையில் மூழ்கி அணைந்த கரியாய் மேலேறி வந்து பிரபுவின் மேல் தெம்பு குறையாமல் பாய - பிரபு ஒரு வழியாய்ச் சமாளித்து அந்த நாளை மனிதனை ஒரு பாழுங் கிணற்றுக்குள் தள்ளித் தப்பித்து விட்டார் என்று பார்த்தால் - நாம் தப்பிக்க முடியாது போலிருக்கிறதே! 'எதிர்பாருங்கள் நாளை மனிதன் இரண்டாம் பாகம்' என்று கடைசியாய் ஓர் அறிவிப்பு.

பார்த்த வரைக்கும் போதும், விட்டு விடுங்கள் ப்ளஸ்.

—பி. எஸ். எஸ்.

க

டக்டுனஸத் துழப்போம்; கஷ்டத்தில் உதவுவோம்!”

பீனாப் ப. சூர் 8 செப்டம்பர்

ஏதாவது அபாயம் நேரிடுகிற போது, நிறையில் உதவினா தாடி, மனிதர்களால் குரல் கொடுக்க முடியும். ஏன், விலங்குகளால் கூட முடியும். ஆனால், கடலுக்குள் வாழும் ஆமைகள் தங்களுடைய ஆபத்தான நிலைமைக்காக யாருக்கு அபாயக் குரல் கொடுக்க முடியும்? அப்படியே குரல் கொடுத்தாலும் அது யாருடைய காதுகளுக்குக் கேட்கப் போகிறது?

‘ஏன் கேட்காது?’ ஆலிவர் டிட்லி கடல் ஆமைகள் (Olive Ridley Sea Turtles) என்ற ஆபிரிய வகைக் கடல் ஆமைகளின் அபாயக் குரல்களை எங்கள் காதல்கள் பிடித்துவிட மார்க் கேட்டிருக்கின்றன. நாங்களும் உடனே ஒரோடிச் சென்று அபாயக்கரம் கொடுத்து ஆபத்தைக் களைந்திருக்கிறோம்’ என்பதற்காக இந்தியக் கடலோரக் காவற்படை வீரர்!

எப்படி?

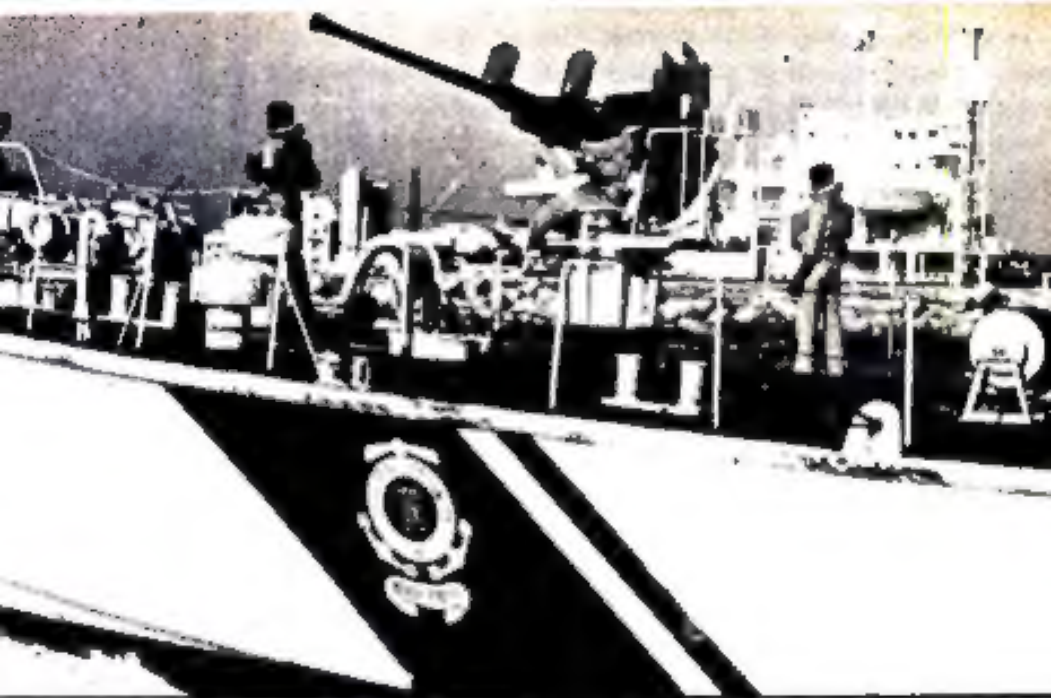
பெரிசிக் பெருங்கடலில் வாழும் ஆலிவர் டிட்லி என்ற அந்த ஆட்களக் கடல் ஆமைகள், ஆண்டுதோறும் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் தங்கள் இனப்பெருக்கத்திற்காக இந்தியக் கடலோரப் பகுதிகளுக்கு வருகின்றன. சூல் கொண்ட பெண் ஆமைகள் கடற்கரைக்குச் சென்று மணலில் வளை நோண்டித் தங்கள் முட்டைகளை இடுகின்றன.

இவற்றைக் கவனித்த சிலர், அந்த முட்டைகளை வியாபாரத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் ஈடுபட்டனர். சாதா

பீனாப் ப. சூர் 8 செப்டம்பர் 1983 இலக் கோதண்டம் 8 உதவிக்குத் துராதா காவற்படை வீரர்...

காவற்படை கப்பல் எதிரிகளை பாசனீகவும்
பிரெய் தூராய் இருக்கிறது...

ரணக் காலங்களை விடச் சூழ் கொண்ட காலத்தில் பெண் ஆமைகளின் நடமாட்டம் ஆபத்துக் காலங்களில் தப்பியோட முடியாதபடி மெதுவாகத்தான் இருக்கும் என்பதால், அந்த பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி, அவற்றைச் சுலபமாகப் பிடிக்கவும் செய்தனர். இதன் காரணமாக அந்த ஆழ்வு வகை ஆமைகளின் எண்ணிக்கை அரிதாகி, இயற்கைச் சமநிலையை பாதிக்கும் அபாயத்திற்கு வந்து விட்டது. இதை யறிந்த வனத்துறையினர் அந்த ஆமைகளைக் காப்பாற்ற இத்தியக் கடலோரக் காவற் படைமீன் உதவியை நாடினர். இவர்களும் மெய்ச்சிவோடு உதவிக்கரம் தீட்டினர். ஆமைகள் இப்போது அபாயமின்றிக் குடும்பம் நடத்துகின்றன?

ஆம்! எங்களுடைய வெற்றி என்பது, எந்த உயிரையும் கொல்லவில் இயல்பை காப்பாற்றுவதில்தான் இருக்கிறது" என்பதொருக் கடலோரக் காவற்படைமீனர், உண்மையி் தனியாய் வருபவர் துணியைத் தவிர துணையாய் வருபவர் யாரோ... என்ற பாதுகாப்பற்ற நிலையில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் மீனவர்கள், இவை மாறிச் சென்று ஆபத்தில் சிக்கிக் கொள்ளும் போதும் ஒட்டோடிச் சென்று அபாயக்கரம் தீட்டுவதும் இவர்கள்தாம்! அதே போலப் பயணக் கப்பல்களிலும் வணிகக் கப்பல்களிலும் செல்லுபவர்கள் தங்களின் ஆபத்தை ரெடியோ அலைவரிசையில் அறிவித்து உதவிக்காரும் போதும் அவற்றைக் கெட்டு மின்னல் வேகத்தில் சென்று உதவுபவர்களும் இவர்கள்தாம்!

மேலும் என்று எழுதப்பட்ட வெள்ளைக் கப்பல்கள் நமது கிழக்கு - மேற்குக் கடற் பகுதிகளில் ரோத்து வந்து கொண்டே இருக்கும் போது, அபாயக் குரல் கொடுப்போருக்கு உதவிக்கரம் தீட்டுவதோடு, அத்து மீறி துணையும் அத்தியர்களுடைய எச்சரிக்கை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கின்றன. மற்ற கப்பல்கள் தங்கவிட்டாள்ள கழிவுப் பொருள்களைக் கடல் தீர் மாசடைவாமாறு வெளியேற்றினால் அவற்றையும் நடுத்திறுத்துவிடின்றன. மிக மிக முக்கியமாகக் கடத்தல் செய்யும் பெர்வழிகளைக் கண் காணித்துக் கண்டுபிடித்து, நமது கங்கை துறைக்கு ரொம்பவும் உதவியாக இருக்கின்றன.

ஒருமுறை அப்படித்தான் ஆந்திரக் கடற் கரைவைத் தாண்டி ஓரிடத்தில் ஒரு படகில் கடத்தல் பொருள்களோடு கடத்தல்காரர்கள் சென்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்தது ஆழமில்லாத கடற் பகுதி என்பதால் கடலோரக் காவற் படைமீனருடைய கப்பல் அவர்களைத் தூத்திச் சென்று பிடிப்பது சாத்தியமில்லை. என்ன செய்வதென்றே தெரியாத ஒரு திணை, திடீரென்று ஒரு போசனை, உள் ளுர் மீனவப் பாடைப் பிடித்துக் கொண்டு அவர்களைத் தூத்தினால் என்ன? அதன் படியே தூத்தினார்கள். தங்களையத் தொடர்ந்து வருவது சாதாரண மீனவப் படகுதான் என்பதால் கடத்தல்காரர்களும் இவர்களிடமிருந்து தப்பிச் செல்ல முயற்சி யில்லாமல் சென்றார்கள். இவர்கள் அருகில் சென்ற போதுதான் கடத்தல்காரர்களுக்கு விஷயம் தெரிந்திருக்கிறது. உடனே தப்பும் தொக்கில் ஆழமான கடற் பகுதிக்குத் தங்கள் படகைச் செலுத்திய கடத்தல்

இவை மட்டும்தான் என்பதில்லை. இத்தியக் கடலோரக் காவற்படை (Coast

காரர்கள் அங்கே தயாராக இருந்த காவற் படைக் கப்பலால் பிடிப்பட்டு விட்டார்கள். அவர்களிடமிருந்து கமார் ஐம்பது லட்சம் மதிப்புள்ள கடத்தல் பொருள்கள் பிடி பட்டன. கடலே அநிலிருந்த நான்கு பாபிஸ்தானிய களவாளிகளும் பிடிபட்ட னர்!

முன்பு இப்படிப்பட்ட பணிகளை செய்வதில் இந்தியக் கப்பற்படை நான் செய்து கொண்டிருந்தது. பிறகு பல்வேறு காரணங்களால் இந்தியக் கப்பற்படையின் பணிக்களம் அதிகரிக்கவே இப்படிப்பட்ட பணிகளுக்காகக் கடந்த 77 - ஆம் ஆண்டு

பிப்ரவரி மாதம் முதல் தேதி 'இந்தியக் கட லோரக் காவற்படை' என்ற தனி அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இது ஒரு தனி அமைப்பு என்றாலும் இதுவும் கப்பற்படையைப் போல் நேரடியாகப் பாதுகாப்புத் துறை யின் கீழ் இயங்கும் ஒரு சுதந்திர அமைப்பே. கப்பற்படைக்கும் இதற்கும் இடையிலுள்ள ஒரேயொரு வித்தியாசம், கப்பற்படை போரக் காலங்களில் மட்டுமே களத்துக்கு வருகிறது. கடலோரக் காவற்படையோ, சமாதானக் காலங்களிலும் முழுமுதலோடு செயல்படுகிறது. இதன் ஸ்டீயிங் வாசகமே, 'குரல் கொடுங்கள்: காப்பாற்ற நாங்கள் இருக்கிறோம்' என்பதுதான்.

கடலோரக் காவலர்கள் - 2

தளபதியுடன் ஒரு பேட்டி

இந்தியக் கடலோரக் காவற்படை (செழக்கு) யின் டெபுடி இன்ஸ் பெக்டர் ஜெனரலும் கமர்ஷல் குமார டி. ஹெச். ஆர். அய்ய குடன் ஒரு பேட்டி.....

"மீ"

ன் பிடிக்கச் செல்லும் ரிஸ்கர்கள் வியாபாரக் கப்பல்களிலும், பயணக் கப்பல்களிலும் செல்பவர்கள் ஆகியோருக்குக் கட லுக்குள் ஆபத்து நேரிடும் போது, 'வயம் ரக்ஷம்' (நாங்கள் காப்பாற்றுகிறோம்) என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் இப்படிப் பட்ட கடலோரக் காவற்படையினரான உங்களுக்கு எதிர்பாராத வகையில் ஏதாவது ஆபத்து நேர்ந்தால் உங்களை யார் வந்து

காப்பாற்றுவார்கள்? அப்படிப்பட்ட அனு பவம் ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதா?"

"கடலுக்குள்ளிருந்து அபாயக் குரல் கொடுப்பவர்களைக் காப்பாற்றச் செல்லும் எங்களுக்கும் ஆபத்துகள் நேரிடலாம். அதை எதிர்பார்த்துத்தான் செல்லுகிறோம். அப்படி ஏற்படுகிற போது களரையிலிருக்கும் எங்கள் சகாக்களைத்தான் நாங்கள் கூப்பிடு வோம். நல்லகேள்வியாக அப்படியொரு நிலைமை எங்களுக்கு இதுவரை ஏற்பட்ட தில்லை!" (சிரிக்கிறார்)

"கடலுக்குள் ஏற்படும் மரக்களை எப் படிக் கட்டுப்படுத்துகிறீர்கள்?"

“உதாரணத்திற்கு, ஏதாவதொரு கப்பலி-
லிருந்து விண்ணை எண்ணெய் கடலுக்குள்
வடித்து கொண்டேயிருந்தால், அந்த என்-
னெயின் தன்மையைப் பொறுத்துக் கடல்
மாகபட வாய்ப்புண்டு. எனவே, அப்படிப்
பட்ட கப்பல்களை நாங்கள் கண்டுபிடித்து,
அவர்களைக் கொண்டே அதைத் தூய்மைப்
படுத்தச் சொல்கிறோம். அவர்கள் மறுக்கிற
போது அவர்கள் மேல் வழக்குத் தொடரு-
வோம்.”

“அந்த எண்ணெய் அந்தக் கப்பலிலிருந்து
நான் வெளியாவது என்பதை எப்படி நிரூ-
பிப்பீர்கள்?”

“கப்பலின் தன்மை, எண்ணெயின்
தன்மை இவற்றைக் கொண்டு, இரகசியப்
பரிசோதனைகள் செய்து கண்டுபிடித்து
நிரூபிப்போம்.”

“தீங்காளிகளே எந்த இடத்தையும் சுத்தப்
படுத்த மாட்டீர்களா?”

“பொதுவாக மாகபடக் காரணமான
வர்களுடைய அதைத் தூய்மைப்படுத்தும்
பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்-
வோம். ஆனால், கொடியனம் கடற்கரை
போன்ற சுற்றுலா இடங்களிலுள்ள கடல்
தீரில் மாக ஏற்படும் போது - எண்ணெய்கள்
ஏதாவது மிதக்கும் போது, ‘டி-சி-3’ போன்ற
தெளிப்பாணைக் கொண்டு சுத்தம் செய்கி-
றோம். மற்றபடி மாகக்குக் காரணமாகிறவர்
களுடைய அதைத் சுத்தப்படுத்த வேண்-
டும்.”

“மீனவர்படகுகளையோ அல்லது கப்பல்
களையோ, அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றிய
சம்பவம் ஒன்றைச் சொல்ல முடியுமா?”

“திரையச் சொல்லலாம். உதாரணத்
திற்கு ஒன்று: சிங்கப்பூருக்குச் சொந்தமான
வணிகக் கப்பலொன்று, கல்கத்தாவுக்கும்
பங்களாதேஷுக்கும் இடையில் சென்று
கொண்டிருந்த போது - கடத்த ஆண்டு
தலம்பர் மாதம் 29 - ஆம் தேதி புலனில்
சிக்கிக் கொண்டது. கப்பலுக்குள்ளும் தன்-
னார் புல ஆரம்பித்துவிட்டது. அந்த நிலை-
யில் அவர்கள் கப்பலிலிருந்து SOS (Save Our
Soul) சமிக்ஞைகளை அனுப்ப ஆரம்பித்து
விட்டார்கள். அந்த சமிக்ஞைகளை எங்கள்
ரேடியோ மூலம் அறிந்த நாங்கள், உடனடி-
யாக ‘ரொமேஷி’ என்னும் எங்கள் கப்பலையு
உதவிக்கு அனுப்பினோம். அந்தக் கப்பல்
முழுவி விட்டதால் கப்பலை அடைபாளம்
கண்டுபிடிக்க முடியாமல் தீவிரமாகத் தேடிச்
செய்துடிருந்தோம். கடலே, எங்கென்று
விமானங்களையும் தேடும் பணியில்
செலுத்தினோம். அப்போது, முழுவிய கப்-
பலிலிருந்த இருவர் மிதக்கும் கட்டைகளைப்
பிடித்துக் கொண்டு உயிருக்குப் போராடிக்
கொண்டிருந்ததைக் கண்டுபிடித்தோம்.
அவர்களைக் காப்பாற்றிய சிறிது நேரத்தில்
மேலும் ஆறு பேரைக் கண்டுபிடித்துக் காப்-
பாற்றினோம். இதேபோல், ஏராளமான
ஊரை மீனவர்களையும் காப்பாற்றியிருக்கி-
றோம். கப்பலில் உள்ளவர்களுக்கு ஆபத்து

• விமானத்தில் கடல் ரேஷ்டு..

• டி.சி.-3 தெளிப்பான் மூலம் கடல் மாக சுத்தப்
படுத்தப்படுகிறது.....

தேரிடும் போது, அவர்கள் அந்த ஆபத்தைத்
தங்கள் ரேடியோ மூலம் கடலே
வெளியப்படுத்த முடியும். அதைக் கேட்ட
அடன் நாங்களும் உடனடியாக உதவிக்குச்
செய்ய முடியும். ஆனால், மீனவர்கள்
என்ன செய்வார்கள்? அவர்கள் காரணமால்
போன வெகு நேரத்திற்குப் பிற்பே நன்றி
லுள்ளவர்கள் எங்களுக்குத் தெரிவிப்பா-
ர்கள். அதன் பிறகுதான் நாங்கள் புறப்பட்டுச்
செல்ல வேண்டும். அவர்களைத் தேடிச்
கண்டுபிடிப்பதும் சிரமமாகவே இருக்-
கும்.”

புலனும் மழையுமாக வானிலை மிகவும்
யோசனாக இருக்கும் போது, கடலிலிருந்து
அபயக் குரல் கேட்டால் தீங்கள் எப்படி
அந்தப் புலனையச் சமாளித்துச் செய்வீர்கள்?
உங்களுக்கு அபாயம் இருக்கிறதே?”

“நிச்சயமாக, இருப்பினும் புலனில்
வேகத்தைக் கண்கிட்டுத்துக் கொண்டு
அதைச் சமாளிக்கும் திறனுள்ள கப்பல்
களில்தான் நாங்கள் செயல்போம். ஆனால்
புலனில் வேகம் மிகமிகக் குணமயாக இருக்-
கும் போது எங்களாலும் ஒன்றும் செயல்
முடியாது. அதனால்தான், கடலுக்குள் செல்-
லும் அணைவருக்கும் அன்றாட வானிலை
பற்றிய தகவல்களும் எச்சரிக்கைகளும்
தரப்படுகின்றன.”

“தீங்கள் எங்கென்றுவதற்கு உதவியாகக்

* காவற்படைவாட்கள் கண்மூடிக்கப்பட்ட கடத்தல் இடப் பூட்டை உடைக்க...

கடத்துக்குள் கடத்தல்காரர்களைப் பிடிக்கும் போது, உங்களின் தற்காப்புக்காகக் கடத்தல்காரர்கள் மீது சில சமயங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய நேரிடலாம். அப்போது, 'எங்களின் (கடலோரக் காவற்படைமீன்) வெற்றி என்பது உயிர்களைக் கொல்லுதல் அல்ல; காப்பாற்றுவதில்தான் இருக்கிறது' என்றும் உங்கள் வார்த்தைகள் பொய்யாகிவிடும் வாய்ப்பிருக்கிறதே!"

"நீங்கள் சொல்லுகிற மாநில, கடத்தல்காரர்கள் எங்கனோடு போட்டி மாட்டார்கள், காரணம், நாங்கள் முழுக்க முழுக்க நவீனமான - சக்தி வாய்ந்த ஆயுதங்களைக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பது அவர்களுக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். இத்திலையில், அவர்கள் எங்களை எதிர்த்து ஒருபோதும் வெற்றி பெற முடியாதென்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தே இருக்கிறார்கள். எனவே எங்கனோடு போட்டி மாட்டார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் எங்களை எதிர்த்தார்கள் என்றால் நிச்சயமாக எங்கள் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தத் தயங்கவே மாட்டோம். நல்ல வேளைவாக அப்படியொரு இக்கட்டான நிலை வந்து இதுவரை எங்கள் வார்த்தைகளைப் பொய்யாக்கவில்லை! (சிரிக்கிறார்) மேலும் கடத்தல்காரர்களைப் பிடிப்பதென்பது எங்கள் பணியின் ஒரு பகுதிதான். அபயக்குரல் கொடுப்போருக்கு உதவுவதே எங்கள் பணியின் பெரும்பகுதியாகும்."

"இப்போது உங்களுக்குள்ளும் சாதனைகள் உங்கள் பணிகளுக்குப் போதுமானவைவராக இருக்கின்றனவா? இத்திலக் கடலோரக் காவற்படை ஆரம்பித்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள்தான் ஆகின்றன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நாங்கள் பலமுடைந்தே வருகிறோம். புதிய குழிநிலைகளுக்கு ஏற்ப இன்னும் அதிகமான உபயுகளும், நவீன விமானங்களும், நெகிழ் கப்பல்களும் தேவைப்படுவதைத் தவிர்த்து

முடியாது. எங்கள் தேவைகளுக்கு, இத்தில அரசு துரிதமாக உதவி வருகிறது.

"கடலோரக் காவற்படைமீன் உள்ளவர்கள் இத்திலக் கடற்படைமீன்தான் பறிநிபெறுகிறார்கள். ஆக, கடுமையான போர்ப் பறிநிகளைப் பெற்ற பிறகு, இப்படி சமாதானப் பணிகளில் ஈடுபடுவதென்பது ஏமாற்றமாக இல்லையா?"

"கடலோரக் காவற்படைமீன் முழுக்க முழுக்க கப்பற்படைமீன் பறிநிகளையே பெறுகிறார்கள் என்பது தவறு. கப்பற்படைமீன் அடிப்படைப் பறிநிசி என்பது, தரைமீனையே இருந்து பழக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கடலில் கப்பலில் வாழ்த்தவாறு தங்கள் பணிகளைச் செயல்பட பறிநிசியளிப்பதுதான். அதன் பிறகு கடலோரக் காவற்படைமீன் பிரித்து வந்து காவற்படைக்கான பறிநிகளைத் தனிவாகப் பெறுகிறார்கள்."

"இலங்கைப் பிரச்சனை விஷயத்திலும், மாலத்தீவுகளுக்கு நமது படை உதவிய விஷயத்திலும் கடலோரக் காவற்படைமீன் பங்கு என்ன?"

"நாங்கள் தனியான ஓர் அமைப்புத்தான் என்றாலும் போரக் காலங்களிலும், நெருக்கடிமான சமயங்களிலும் நாங்கள் நமது கப்பற்படைமீன் ஓர் அங்கமாகிடுகோம். இலங்கைப் பிரச்சனை விஷயத்திலும் அப்படித்தான். நமது கப்பற்படைக்கு உதவினோம், சொல்லப் போனால் நமது கப்பற்படைமீன் பயன்படுத்துவது என்று சில காலம் சென்றுதான் அரசு முடிவெடுத்தது. அதற்கு அரசியல் ரீதியான காரணங்கள் இருந்தன. ஆனால் அதற்கு முன்பே நாங்கள் நமது மீனவர்களை இலங்கைக் கடற்படைமீன் அத்தாபிறவர்களிலிருந்து மனிதாபிமான நோக்கில் காப்பாற்றினோம். மாலத்தீவுகள் விஷயத்தில் எங்களைத் தயார் நிலையில் இருக்கச் சொன்னார்கள். நாங்களும் தயார் நிலையில் இருந்தோம். மற்றபடி எங்கள் உதவியில்லாமலேயே அப்பிரச்சனைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டு விட்டது!"

கட்டுறையும், பேட்டியும்: இளங்கோலன்

அட்டை வண்ணப்படமும், படங்களும்:

யோகா

சுவைத்து மகிழ்ந்து வளர்ச்சி அடைந்திடும் வாழி-ஃபாரெக்ஸ்®

குழந்தையின் உயரம் மற்றும்* எடையை சோதித்திருங்கள்	ஆண் குழந்தை எடை உயரம் (கிலோ) (செ.மீ.)		பெண் குழந்தை எடை உயரம் (கிலோ) (செ.மீ.)	
3 மாதம்	5.2	59.1	4.9	58.4
6 மாதம்	6.7	64.7	6.1	63.7
9 மாதம்	7.3	68.2	6.9	67.0
12 மாதம்	8.4	73.9	7.8	72.5

*இது, இந்தியக் குழந்தை பருந்தல்-
ஆரம்பகீக் கருத்தரம்
பகுதியைப் பட்டது.

இது, இந்தியக் குழந்தைகளுக்கு
பட்டுள்ள காலகாலத்தும்,
குழந்தையின் வளர்ச்சி உட்கல்
டாக்டரின் திட்டத்தின்படி
வகையில் இருந்தால் போதும்.

வண்ணமய வாய்ப்பா—
மராமரிப்பு வழிகாட்டி
இவ்வகையால் பெற்றிட இதை
அனுப்புகள் இந்திக்:
சுலிண்டரால் விநியோகம்
11711531 டாக்டர் அன்னி
பெஸண்ட் ரோட், ஓர்வி,
மும்பை-400 025..

உங்கள் குழந்தை
பரிபூரண அபிவிருத்தியும்
வளர்ச்சியும் அடைந்திட
போஷாக்கு நிறைந்த
ஃபாரெக்ஸ்
அளியுங்கள்.

ஃபாரெக்ஸ்®

சுவைத்து மகிழ்ந்து வளர்ச்சி
அடைந்திடும் வாழி

உங்கள் குடும்ப ஆரோக்கியத்திற்கான டின்
1 கிலோ சாக்கடை காம்ப்ளான்

Complan
COMPLETE PLANNED FOOD
CHOCOLATE FLAVOUR

No need to
add milk

கேஸம்!

இரண்டு 500 கிராம்
ஒன்றிலிருந்து பழம்,
பாவுருவகம் 1 கிலோ
சாக்கடை, காம்ப்ளான் ஆன்.
பிசுவாக்கிடுங்கள் 4 ரூபாய்
அத்துடன் ஒரு பீக்கர்
குடிவன இவ்வகம் உங்கள்
குடும்பத்தினருக்கு
அன்றாடம் தேவையாகும்
முகந்தர சத்துணவுகள்
கொண்டதாதும் காம்ப்ளான்
வாங்குங்கள் இன்றே

23

ரூபாய்
சத்துணவுகள்
பி.சி. பி.சி.பி.பி.

காம்ப்ளான்®

மாணவர்கள் படிக்கப் பள்ளிக்குடம் அல்லது கல்லூரிக்குப் போகிறார்கள். பார்க்கிறோம்; ஆனால் இந்தக் கல்லிக்குட மாணவர்களோ, தாங்களே பள்ளிக்குடம் நடத்துகிறார்கள்! இதன் ஆரம்பம் என்ன?

சுதந்திரம்... தலிகெட்டு அனலயும்: சுதந்திரம், விடுதல் இத்தனாள் கட்டுப்பாடு என்று விவர விவர இது, விவரப்பாரத நிலையே வாழ்க்கையை இட்டும் போப்பர் பொறுக்கும். சிறுவர்கள் சென்னா நகரில் மட்டும் சில ஆயிரம் பேர்களாலாது இதுப் பாரர்கள், கட்டுப்பாட்டில்லாமல் வளரும். இவர்களில் பலர், பலவகைக் கொட பழக் கிளகளுக்கு ஆளாகி விடுவது தர்வககற்று. சென்னா, சமூக செனவப் பள்ளி (மேல்) நாள் அங்கல் ஆன்சு கோவெயல் ஒர்க்) யில் மாணவர்கள் இந்தப் போப்பர் பொறுக்

கும் சிறுவர்களைச் சென்னம்படுத்தும் பணி யில் கருவாடுள்ளனர். இந்தப் பணியில் இலக்குவனாள் சங்கவாநய, மற்றவர் சில மாணவர்களைச் சத்தித்தோம்.

"சென்னா நகரிலேயே இந்த மாநில சிறு வர்கள் சில அதிகமாக வளிக்கும் பகுதி ஓட்டே ரி. அங்குதான் பங்களைக் கழக மாணிகக் குடிசில் நிதியுதவியை எங்கள் திட்ட நகரக் செயல்படுத்தி வந்திருவர்." என்று சங்கவாதம், போலும் சொன்னார்: "முதலில் இந்தச் சிறுவர்களில் வாழ்க்கை நிலை பற்றி நிரூபம், என் மாணவர்களும் ஓர் ஆய்வினை போடுகொண்டே வர். அதன் முடிவில், போப்பர் பொறுக்கும் சிறுவர்கள் கமார், அம்பாது போலர் அளபுத்துக் கொண்டு, கோவனம் போல், அங்கே ஒரு முகாம் நடத்தினோம், அங்கே நால்கள்

மாணவர்களை நடத்துகும் கல்லிக்குடம்!

அந்தச் சிறுவர்களுக்கு அங்குக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் மற்றவர் சென்னா கருத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்தச் சிறுவர்கள், மற்றவர்களைக் கட்டுப்பாட்டிலும் இருக்க விருப்பமில்லை. தர்வகதார்ப்பு முடிவாக் கள். கூட சில சத்தித்தர்கள், கமார் பாடி இளந்தகலிசு திக் கொண்டு விவசாயிக ளவர்கள். தாங்கள் பொறுப்பாய் எல் கவ வித்தோம். பின்னர் சென்னைக் அளக்கத் தன் ஒத்தித விடுக மாணிகை வளர்த்துக் கொண்டு போகினோம். அவர்களுள் பலர் விட்டு வளையாடினார்கள்.

"மேலா வதாவது தொழில் கற்றுக் கத்தான். போப்பர் பொறுக்கும் வேலைவை விட்டு விடுவீர்களா?" என்று கேட்ட போது 'என்ன வேலை?' என்றனர்.

"மொத்தாவிக் வேலைப் போல் அதா வாது..."

"ஒரு நாளைக்கு வத்தானை ஆராய் கற் பாடுகிறாயா?"

"பத்து, பன்னிரண்டு ஆராய்..."

போப்பர் பொறுக்கும் சிறுவர்கள்: ஜானியம் ஒரு கற்றுணர்.

இப்போதே நாங்கள் ஒரு நாளைக்கு நாற்பது, ஐம்பது வரை சம்பாதிக்கிறோமே! இந்த சோயல்ஸை என் வீடே வேண்டும்?"

இந்தக் கேள்வி எங்களை யோசிக்க வைத்தது. இந்தச் சிறுவர்களை, பேப்பர் பொறுக்கும் வேளையில் இருந்து இளைசு தரும் வேறு வேலையில் சேர்ப்பது என்பது இயலாத காரியம் என உணர்ந்தோம். ஆனாலும் இவர்களை நல்ல குடிமகன்களாக்க என்ன வழி என்று யோசித்தோம். ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித்தோம். அதுதான் இரவுப் பள்ளி ஆரம்பிப்பது. ஆனால் இதற்கு வரவேற்பு எப்படி இருக்குமோ என்கிற சந்தேகம் இருந்தது. எதற்கு பெரிய காரியமானாலும் சிறிய அளவில்லாதாவே அது ஆரம்பமாகிறது! எனவே துணிக்ஷூடன் தொடங்கினோம். முதலில் பதிலைத்து பேப்பர் பொறுக்கும் சிறுவர்கள் மட்டுமே வந்தாலும் நாங்கள் மனம் தளரவில்லை. மற்ற கல்லூரிகளின் என். எஸ். என். மாணவர்களையும் உதவிக்கு அழைத்துக் கொண்டோம். பேப்பர் பொறுக்கும் சிறுவர்கள் தவிர, அந்தப் பகுதியில் வசிக்கும் ஏழாண்டான ஏழைக் குழந்தைகளும், இரவுப் பள்ளிக்கு வர ஆரம்பித்தது. எங்களுக்கு உற்சாகம் அளித்தது. மாணவர்களின் எண்ணிக்கை நாற்றாம்பதாய்க் கூடித்தது. கணக்கு, அறிவியல், ஆங்கிலம் எனப் பல பாடங்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்தோம்.

"இரவுப் பள்ளிக்கு ஒழுங்காக வரும் மாணவர்களைப் பீச்சிக் அழைத்துப்

போவதாய்ச் சொல்லி, அதன்படி அவர்களைச் சென்னை நகரிலேயே சிறுவர் பூங்கா, பீச் என்று ஒரு மினி கற்றுலா கூட்டிக் கொண்டு போனோம். இது அவர்களை மிகவும் கவர்ந்தது. அதே போல பழைய துணிமணிகளைத் திரட்டி, வறுப்புக்கு மட்டும் போடாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு மட்டும் வழங்கினோம். இதுவும் நல்லதொரு தாண்டுகொலாக அமைந்தது.

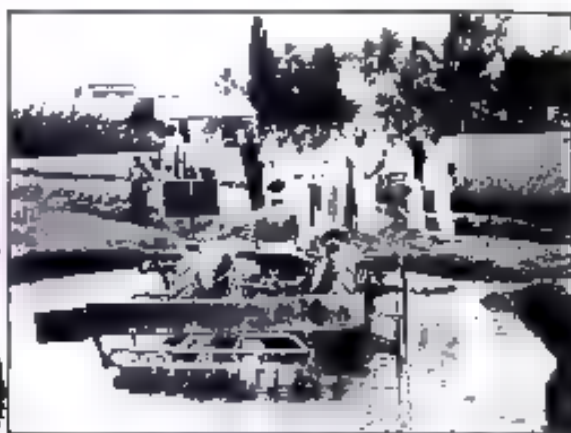
"இப்போது, பேப்பர் பொறுக்கி வாழ்க்கையை ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் பெரியவர்களும். இதே வேலையைத் தொடர்ந்து செய்கிறீர்களா? உங்களுக்குக் கல்யாணமாக, எப்படிப் பிறந்தால் அவன், 'என் அப்பா தெருவில் பேப்பர் பொறுக்கு பவர்' என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்குமா? இதை யோசிப்புகள்" என்று சொன்னோம். இது நல்ல பலனைத்தது. படிப்பு தவிர வேறு ஏதேனும் ஒரு தொழிலும் கற்றுக் கொள்ள முன்வந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தொழிற் பரிந்துரையினைக் கழக சேவை அமைப்புகளின் உதவியை நாடி அதில் வெற்றி பெற்றோம். இந்த வருடம் அவர்களுக்கென மருத்துவ முகாம்; விளையாட்டுப் போட்டிகள் எல்லாம் நடத்தினோம். மருத்துவ மனமும் மூன்றாம் எங்கள் முயற்சியால் அவர்கள் வசிக்கும் பகுதியில் திறக்கப்பட்டுள்ளது" என்று நிவாயமான பெருமிதத்துடன் கூறி முடித்தார் ரங்கநாதன்.

— என். சந்திரமெனனி.

கஸ்கி

தொழில்மலர்

1989

விவசாயத் துறையின் எல்லா அம்சங்களையும் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாகச் சிறப்பான முறையில் உருவாகி வருகிறது.

தூட்சி மாந்நக்சன் பாது அண்ணா

தீவரத்து விட்டார்கள். "துப்பாக்கிச் சூறு நடத்தி மாணவர்களைக் களவாய் செய்ய வேண்டும். சி. எம். என்ன சொல்வார்?" என்று கருத்துக் கேட்டு அவரை தெனியோன் வந்தது.

ஒரு பெட்டி எரிந்தால் இன்னொன்று செய்து கொள்ளலாம். ஒருவன் சேத்தால் அவனை மறுபடி செய்ய முடியாது என்று கடுமையாகச் சொல்லி விட்டார் அண்ணா. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதை அவர் கொஞ்சமும் விரும்பவில்லை.

00 போலீசார் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்குள்ளும் போய் மாணவர்களைத் தாக்கியவர்கள் என்றதும் மிகவும் கொந்து கொண்டார் முதலமைச்சர். அடிபட்டோரை நேரில் பார்த்து ஆறுதல் சொல்வத் துடித்தார். சில நாட்கள் சென்றதும் மருத்துவக் கல்லூரியிலேயே மாணவர்கள் கூட்டம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அண்ணா சென்று போது மாணவர்கள் கூச்சலிட்டார்கள். மாணவர்களின் கோபகனாச்சிவையப் புரிந்து கொண்ட முதலமைச்சர், "குடிக்கக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள்" என்று கேட்க. மாணவர்கள் அதைக் கூட மறுத்து விட்டார்கள். அதையும் சித்திக்கு கொண்டு அவர்கள் மத்தியில் அண்ணா பேசினார். தவறு செய்து விட்ட மாணவரை - தவறு செய்துவிட்ட போலீசார் மீது குற்றம் சொல்ல முடியாத முதலமைச்சரின் நிலை. ஆயினும் அண்ணா பேசியபிறகு புயல் திராவிட அந்தக் கூட்டம் பூங்காவின நிலைமைப் பெற்றது.

00 அண்ணா முதலமைச்சராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டதும் முன்னாள் முதல்வர் பக்தவத்சலனாரிடம் யாரார் இருந்தார்களோ, பிழை உள்பட! - ஒருவரையும் மாற்ற விரும்பவில்லை. அப்படியே எவத்துக் கொள்வதாகச் சொல்லி விட்டார். காமராசர் காலத்திலும் பக்தவத்சலனார் முதலமைச்சராக இருந்த போதும் அவர்களுக்கு பிளரவோ செகரட்டரியாக இருந்தவர் கிருஷ்ணமல்லா என்கிற அதிகாரி. திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்களைப் பிளரவோ செகரட்டரியாக நியமிப்பதற்கு முன் என்னைக் கிருஷ்ணமல்லா அனுப்பி, பிளரவோ செகரட்டரியாக இருக்க அவருக்கு விருப்பமா என்று கேட்டுவரச் சொன்னார் அண்ணா. கிருஷ்ணமல்லா அண்ணாவின் பரந்த மனப்பான்மைமையப் பாராட்டி விட்டு, "ஆனால் அது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது" என்று கருத்துத் தெரிவித்தார். அதன் பின்னர்தான் சொக்கலிங்கத்தை நியமித்தார் அண்ணா.

"இராம. அரங்கண்ணல் நினைவுகள்" - விசை, 50.00. வெளியீடு: நகரின் பதிப்பகம், 90, அப்பச்சரி கோவிலுக்கு, மலிசை, சென்னை - 600 004.

00 அண்ணா முதலமைச்சரான சில நாட்களுக்கெல்லாம் முன்னாள் முதல்வர் பக்தவத்சலனார் இல்லத்திலிருந்து ஒரு தெனியோன் வந்தது. அவர் முதலமைச்சராக இருந்த போது, சர்க்காரைப் போடப்பட்டு, சோடா, வேண்ட, நாற்காலிகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கு வாரி வந்து நிற்பதாக்கவும், அவர்கள் கொஞ்ச நாள்களுக்கு இருக்கட்டும் என்று பெரியவார்கேட்டதாகவும் சொன்னார்கள். இந்தக்கால அண்ணா அவர்களை தூக்கியது. "எடுக்க வேண்டாம்" எனச் சொக்கலிங்கத்தைக் கூப்பிட்டு சுத்தாவிட்டது மட்டுமல்ல, தம் விட்டில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் அழகானவைகள் எதுவும் வரக் கூடாது என்றும் சொல்லி விட்டார்.

00 பழைய காவிரிஸ் மந்திரிகள் மீது ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டும் என்று கத்திராகக் கூட்சியில் அப்போதிருந்த தொழிற் தாண்டி போன்றவர்களிடமிருந்து கோரிக்கை வந்தபோது, "அவர்களைத்தான் மக்களே தண்டித்து விட்டார்கள்! அப்பறம் ஏன் விசாரணை?" என்று பெருந்தன்மை யோடு நிராகரித்து விட்டார் அண்ணா.

00 இந்நி எதிர் ப்புக் கிவாச்சியின் போது ஆத்திரமடைந்த மாணவர்கள் சென்ட்ரல் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வந்து கொண்டிருந்த ஒரு ரயிலில் ஒரு பெட்டிக்குத்

தொகுப்பு: கப்ர.பாலன்,

புதிய முதல்வருக்கு
நமது வாழ்த்துக்கள்!

கல்கி

1989 ஜனவரி 29
மலர் 47 இதழ் 28
விலை ரூ. 15

வென்றவர் அடக்கம் பெறட்டும்; தோற்றவர் ஊக்கம் பெறட்டும்!

"ஐங்குறுநூறு ஆதரவு அளித்தவர்களுக்கு மட்டுமின்றி பங்குகளை எதிர்த்தவர்களின் தலையூக்கங்களும் தான் ஆட்சியில் அமர்விறோம் என்பதை மறக்காமல் செயல்படுவோம்" என்று தமிழகத்தில் புதிய முதல்வர் கூறியிருப்பது மிகுந்த மனதிறைவைத் தருகிறது. ஜனநாயக நிலைக் களமான அனுகூலமுறை ஒரு நல்ல ஆரம்பம். "முடங்கிட்டுக் கும் நொழில் துறையை வளம் காணச் செய்வது வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவதுமே முதல் வேலை" என்று கலைஞர் கூறியிருப்பதும் சரியான அனுகூலமுறை. வாழ்ந்துவிறோம். ஆனால் தமிழகத்தில் கஜானா காலியாக இருக்கிறது. ஆளுனரே, பல சமயங்களில் இங்கிலாந்துக் கப்பலா ஏற்றிப் போக தேர்ந்திருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில், கடந்த பல ஆண்டுகளாக நீண்ட காலமாக பொருளாதார தொழில் துறைத் தேக்கத்தை எப்படி எப்போதிட்டு முன்சென்றப் போகிறார் உருவாதிடு என்பதைக் காணத் தமிழகம் மட்டுமின்றி பாரதமே ஆவலோடு காத்திருக்கிறது. எதிர்பார்ப்பு எமாற்றமாக மாறக் கூடாது எனில் அவருக்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பும் மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்பும் தேவை. தமிழக மக்களின் ஒத்துழைப்பு அவருக்கு நிறையவே விடைக்கும். ஏனெனில் அவர் மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட தலைவர்; தலைவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட தலைவர் அவர். ஆனால் மத்தியில் உள்ள காங்கிரஸ் அரசு இவருக்கு முழுமையான ஒத்துழைப்பு தருவா என்பதே கேள்வி. இந்தத் தேர்தலின் கார்ப்பான முடிவுகளான மறந்து, ஆட்சி வேறு கட்சி வேறு என்பதை உணர்ந்து, உருவாதிடு கூறியது போலவே, தங்களை எதிர்த்தவர்களின் தலையூக்கங்களும் ஆளவிறோம் என்ற ஜனநாயகப் பண்பை ராஜீவ் கண்டப்பிடித்தால் தமிழகம் வெகு துரிதமாக முன்சென்றும், அதன் கடந்த கால மிகோத்தரம் பெருமைகளைத் திரும்பப் பெறும்.

தி.மு.க. வெற்றி பெறும் என்பது எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒன்றுதான். எம்.ஜி.ஆர். வாழ்ந்த காலத்திலேயே நடத்த உண்ணாபிடு தேர்தல்களில் தி.மு.க. அடைந்த வெற்றிகள் அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் மக்கள் கொண்டிருந்த அதிருப்தியைத் தெளிவாக்கியிருந்தன. மேலும் அ.தி.மு.க. - காங்கிரஸ் கூட்டணி அடைந்த பிறகு, அ.தி.மு.க.வுக்கு நான்மைத்தாகப் பித்திரப் பிறகு தி. மு. க. வென்றதுக்கள் அதனைப் பதவிக்கு உயர்த்தும் என்றே கருதப்பட்டது. இதனை அடைவான வாக்கெடுப்புகளும் உறுதி செய்தன.

ஆயினும் தி. மு. க. இவ்வளவு மகத்தான வெற்றி பெறும் என்பது எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. தி. மு. க. வாடாரங்களை இதனை எதிர்பார்க்கவில்லை. அதே போல காங்கிரஸ் இப்படி ஒரு மாபெரும் தோல்வியைச் சந்திக்கும் என்பதும் எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. கணிசமான இடங்களைப் பெற்று, சக்தி வாய்ந்த எதிர்க் கட்சியாக விளங்கும் என்று ஜனநாயக நலனை சந்தேகித்து எதிர்பார்த்தோம். இதில் தமக்கு எமாற்றமே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏழேயேனாம், புரண மெஜாரியுடன் திவ்வான ஆட்சி அமைக்க வேண்டுமே என்ற கவலை வாக்காளர்களை இயக்கி, மிக அதிகமான தொகுதிகளைத் தி. மு. க.வுக்குப் பரிசளித்திருக்கலாம்.

எவ்வாறாயினும் இந்தத் தேர்தல் பாரம்பரியம் மிக்க தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் இன்றைய தலைவர்களிடையே சோர்வையல்லாது ஊக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று நினைப்புகிறோம். விடைத்துள்ள தொகுதிகளை வெற்றிக்கான அத்தனை படிக்களம் ஏறி விட்டதாகக் கூறுகிற அடுத்த தேர்தலுக்கு இப்போது முதலே உழைக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும். தோல்வி அடைந்த தொகுதிகளிலும் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்கள் இருப்பதை எண்ணி உற்சாகம் பெற வேண்டும். அவர்களின் எண்ணிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ளப் பாடுபட வேண்டும். அதே சமயத்தில் இந்தத் தேர்தல் கற்றுத் தந்த பாடங்களை மறக்கவும் கூடாது. விமர்சனத்தின் பறந்து வந்து, விமோசனப் பிரசாரம் செய்து, விவ்ருதிகளுக்கு அகழ்ந்து திரும்புகிற தாடகங்கள் செய்யப்படுவாகாது. மக்களைக் கவர்த்து அவர்கள் கைதுக்கங்களில் பங்கு பெற ஏரே வறி, கட்சி கட்சி ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதும் தலைவர் களை அடிமட்டத்திலிருந்து படிப்படியாக உருவாக்கி வளர் செய்வதும்தான். மேலேயிருந்து இயக்கப்படுகிற தலைவர்களின் தலைகள் தேர்தலின் போது உருக்கு எப்போது இந்தத் தேர்தல் முடிவுகளை விட வன்மைமயமான விதத்தில் வேறொருவரும் உங்களுக்கு உணர்த்தாது.

எல்லாவற்றையும் விட முக்கியம், போய்க், தோட்டம் பக்கமாகக் கவனம் திரும்பாமல் மனத்தைத் திடமாக வைத்துக் கொண்டதற்கும்!

அரசியல் நாகரீகம் என்றால் என்ன?

சுமார் எழுதும் பதிர்

அவன் வரவே

சுமார் எழுதும் பதிர்

* அ. துமாம் மொத்தின், சென்னை - 52.

2 மன்னர் ஹிரோ ஹிட்டோவின் மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் பொருட்டு, நாட்டின் சகல வாழ்க்கை துறியும் சீர்குலைவாதவகையில், துக்கம் கடைப்பிடித்த ஜப்பானிய மக்களைப் பற்றி...

நாள் பண்பாடு பற்றி நினைவுப் பேசுகிறோம். ஜப்பானியப் பேசுவதில்லை; நடத்தைவில் காட்டுகிறார்கள். அல்லவதுதான் வித்திலாசம்! ஆனால் ஒன்று. அத்தனை நாள் செயற்கையாக அவர் உயிரை காசலாடவைத்துக் கொண்டிருந்தது என்னவோ - எனக்குப் பிடிக்கவில்லை, தம்பி!

* ஜி. அர்ஜுனம், திருப்பூர்.

2 காங்கிரஸும், தி. மு. க. ஆம் தேர்தல் அறிக்கையில் "மேலவை அமைப்போம்" என்று கூறிவிடுகிறார்கள். மேலவை அவசியமா?

1 மேலவைக்கு அவசியமில்லாமலா நமது முன்னோர்கள் அதனை உருவாக்கினார்கள்? அது எதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அமைப்பு பூரித்து கொண்டு அந்த உணர்வுகள் நடத்து கொண்டால் மேலவை தேவைதான். "வி" வழங்காததிலால் உருவான அநிகுப்பி வானிகளைச் சரிகிட்ட அமைப்பு பண்படுத்தவதானால் தேவையே இல்லை.

* கே. வி. எஸ். மணிமன், குடிவாத்தம்.

2 சரஸ்வதித் தொகுதி ஜானகி அணி வேட்பாளர் "மாஜிக்" காட்டுகிறாராமே?

1 வாத்தை ஜாவுத்தை விட இந்த இந்திர ஜால் - எல்லாவோ மேல்!

* கே. மகேஷ், திரைக்கதாரகம்.

2 சாதிச் சங்கங்கள், சரிகச் மன்றங்கள் - இரண்டில் மக்களுக்கு அதிகத் தொல்லை உருவாகுதாது?

1 விட்டின் (சமுதாயம்) வெளிச் கவரில், இன்னு இருக்கில் விழுந்த விதை ஆலந்துசெய்து வளர்ந்து, வேரோடி, கவனிக்காது விட்டால் கவரிலேயே விரிக்கும் பிளவும் உண்டாக்குவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அது ஜாதச் சங்கம். மனழக்காலத்துக்குப் பிறகு வெளிச் கவரில் பாசி படர்வதைக் கண்டிருக்கிறீர்களா? அது சரிகர்மன்றம்.

* சாமா, சீர்காழி.

2 அரசியல் தரகரிகம் என்றால் என்ன?

1 எதிர்க்கட்சியிடம் அறவே இல்லை என்று ஒவ்வொரு கட்சியும் கூறுகின்ற ஒன்று!

* எம். வி. வேங்கடேஸ்வரன், மேல்பட்டி.

2 கணபூர், "திருஷ்ணா" சந்திதரக்

கொண்டு வருவென்.' என்றாரா?

1 குழாய் வழியாக அவ்வாமல் வேறு வழியாக வருமானால், தீது!

* வி. செவ்வராக, வயங்குமான்.

2 புதுக்கட்டி ஆரம்பிக்கும் பாக்யராஜ் எம். ஜி. ஆரின் அகல் வாரிசாக உருவாகாரா?

1 'ரொட்டி ரொட்டிதான்; சப்பாத்தி சப்பாத்திதான்!' என்பது ஏதோ ஒரு பழைய நாடகத்தில் வசனம். இரண்டையும் தனித்தனியே ருசிக்கலாம். ஆனால் ஒன்றை நினைத்துக்கொண்டு இன்னொன்றைச் சாப்பிட முடியாது!

* இடவை கதா! குலத்தார்.

2 தமிழகத்தில் வரப் போவது காமராஜர் ஆட்சியா? அண்ணா ஆட்சியா? எம். ஜி. ஆர். ஆட்சியா?

1 கைப்பட ஆட்சியாக இல்லாத வரை சரி, அதற்குத்தான் என் பிரார்த்தனை எல்லாம்!

* டி. சேனியாசன், சென்னை - 73.

2 இ. காங்கிரஸ் கள்ளச் சாராயத்தை ஒழித்திடுமா?

1 கள்ளச் சாராயத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாம்; ஆனால் அடியோடு ஒழிக்க முடியாது. ஆனால் ஒன்று: துல்ல சாராயம் என்பதாக ஒன்று கிடைக்காது என்பதை உணர்ந்தால் காலிரெஸின் தேர்தல் அதிகாரத்தில் பூரண மதுவிலக்கு உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளதைப் பாராட்டலாம்.

* அருண்மேரி, காளர்க்கால்.

2 ராஜ்கா. இ. மு. உ. வீன் கொள்ளை பரப்புச் செயலாளராமே?

1 டி. ராதேந்தர் போல எதிர்பார்ப்புக்களை வளர்த்துக் கொள்ளாமல் இருந்தால் ஏமாற்றங்களுக்கு இடமிராது.

* மேனவ பழ. தாகப்பன். சென்னை - 41.

2 அகத்தியலிங்கம் அவெல்லாந்தர் காலில் விழுந்து வணங்கியது பற்றி?

1 அனாதை அசிங்கம், 'அது நமது பண்பாடு, மரபு' என்றெல்லாம் அகத்தியலிங்கம் சார்பாகச் சிலர் வாதிட ஆரம்பித்திருப்பது தான்!

* கே. எஸ். முருகன், சங்கராபுரம்.

* புதிய முதல்வருக்கு முற்று போசனைகளை வாசகர்கள் மூலம் பெற்றவரிக்கும் தீங்கள், படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் தவிக்கும் இளைஞர்களுக்கு முத்தான யோசனைகளைக் கூறுங்கொண்டி!

1 முருகா! இளைஞர் சமுதாயத்தில் நல்லாழ்வாய் என்றவிதமான முதல்வருக்கு முத்தான யோசனைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாதா, முருகா!

* எம். ராதேந்திரன், வாய்குடி.

2 வேட்டுக்காக வஞ்சம் வாங்கிக் கொள்ளும் வாக்காளர்களைப் பற்றி...

1 சமீபத்தில் அமெரிக்க நண்பர் குருவரைச் சந்தித்தேன். இங்கு தேர்தலில் பணம் விளையாடுவது பற்றி அவர் பேசினார். "ஏன், உங்கள் நாட்டில் தேர்தலுக்குப் பணம் செலவிடப்படுவதே இல்லையோ" என்றேன். இடக்காக, "உண்டு; கட்சி சேர்க்கும் பணத்தில் அளவுக்கு ஏற்ப அரசும் கட்டிக்கு ஒரு மாண்புமிகு வழங்குகிறது. தேர்தல் செலவுகளுக்காக, ஆனால் இவை வெல்லாம் நாளிதழ் விளம்பரம், டி. வி. வி. பி. பி. பி. போன்றவற்றுக்குத் தான் பயனாகும். வாக்காளரை விளை கொடுத்து வாங்க முடியாது" என்றார். இங்கே சேவல் சின்னம் பறித்த சேவைகள் விநியோகமாவதாக நாளிதழ் செய்தியைக் கட்டிக் காட்டினார். "வெட்கித் தளவுகுனிந்தேன். 'நம் வாக்காளரின் அறிவாமையையும் வறுமையையும் பயன்படுத்தி அவர்களைத் தன்மாளியிழக்கச் செய்யும் கயநல அரசியல் வாதிகளின் கொடுமை என்று நீங்கும்?" என்று மனம் நொந்து போனேன்.

* கு. 20 பரிக் பெறுபவன்

எம். ராதேந்திரன்.
23, சண்மதி தெரு.
வாய்குடி - 621 601.

1. இ.க.க.க.க.க.க.

* எதிர்பார்ப்பு - எவ்வாறு.

தேர்குவின் பொது தாப்க்குலம்; அப்பூறம் மத்துபடி!

"தமிழக விவசாயப் பெண் தொழிலாளர் மிகக் குறைந்த கூலி பெறுகின்றனர்."

— சர்வதேசத் தொழிலாளர் அமைப்பு அறிக்கை. (நியமணி)

"காதல் சமுதாயத்தின் உறுதுன்பச் சக்தி அடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது."

— சத்திய அமைச்சர் மார்ட்டின் லூதர் (எக்ஸ்பிரஸ்)

"ஆரம்பிக் குழந்தைகளை விடப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைதான் கத்திரித்தை திரிவிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பெண்ணுக்குப் பொருளாதார சந்ததிரம் இல்லையென்றால் அவள் எப்போதும் தங்க உணவையோ அல்லது வேறு யானையோ சார்ந்திருக்க வேண்டிய கருள் அப்படி யான வரவது சார்ந்திருப்பவர்களுக்கு உண்மையான சந்ததிரம் இல்லையது."

முன்னாள் பாரதம் பிரதமர் ஜவகர் லால் நேருவின் கருத்து இது. இந்த அடிப்படையில் பாரகதம் போது இந்தியாவின் மிகப் பெரும்பான்மையான பெண்கள் (தமிழகத்தில் சுமார் 80 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள்) உண்மையான சந்ததிரம் இல்லாதவர்களே.

ஒரு பெண்ணுக்கு வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறது; சம்பாதிக்கிறாள் என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட அதனையை பெண்கள் அண்மைவரும் பொருளாதார சந்ததிரத்தைப் பெற்றவர்களாக என்னால் இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். காரணம், நம் நாட்டின் மொத்த உதழ்த்தும் பெண்களில் 80 சதவீதம் அமைப்புசாரா துறையில் (unorganised sector) உள்ளனர்; மிகக் குறைந்த கூலி, பணி நிரந்தரம் இல்லை, சட்ட சீரமைப்பு செயல்படுத்தப்படாதது போன்ற சீமைமைகளை அனுபவிக்கின்றனர். இவர்களுள் மிகப் பெரும்பான்மையினர் (83%) விவசாயம், 16% வேலை வாய்ப்புகளில் கட்டுபாட்டிருப்பவர்கள்.

"கிராமப்புற பெண்கள் வேலை செய்வதை நிறுத்தி விட்டால் நாடு முழுவதிலே உட்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் அவர்களுடைய உதழ்த்து அரசின் புள்ளி விவரங்களில் மிகக் குறைவாக காட்டிப் போடுகிறது." என்று சர்ப்பதேச அமைச்சர் குதாப்து ஒன்றில் மத்திய அமைச்சர் மார்ட்டின் லூதர் பேசுவதனால்தான் இவ்விதத் துறையைச் சொல்லுகிறோம்! பெண்கள் உதழ்த்தாக உதழ்த்து

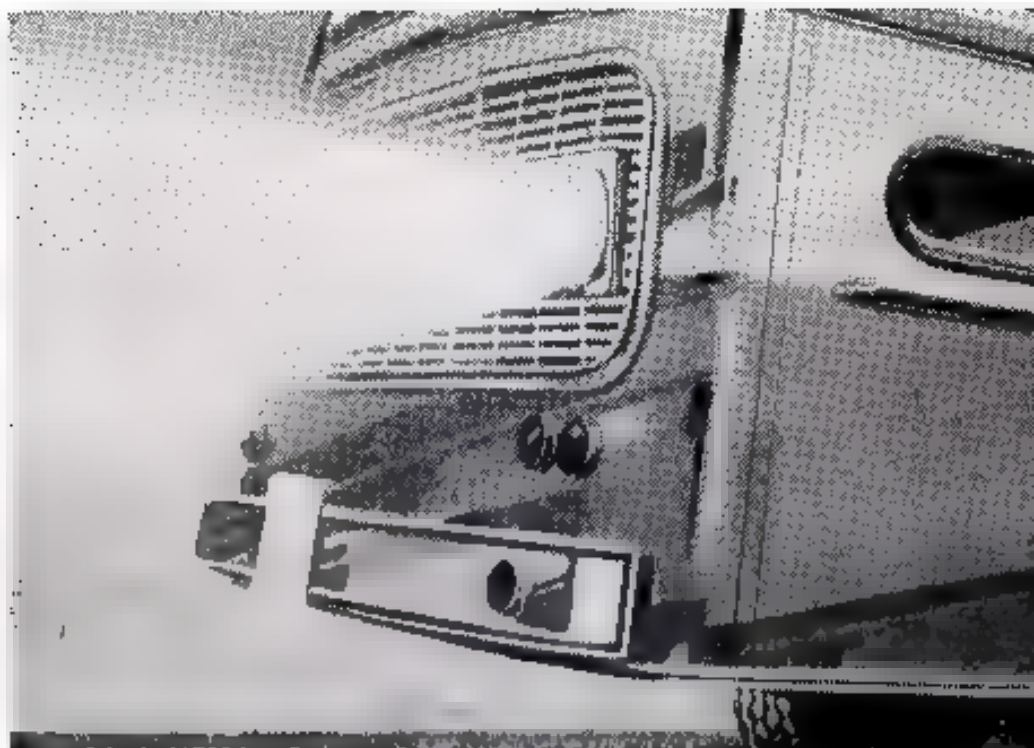

தாட்டின் பொருளாதார வளர்க்கிக்குப் பாடுபட்டபோதிலும் அவர்கள் உதழ்த்திற்கு அதிகாரபூர்வமான அங்கீகாரம் கூடக் கொடுப்பதில்லை என்பதுதான். அதே சமயம், நாட்டில் மொத்தக் குடும்பங்களில் சுமார் 30 சதவீதம் குடும்பங்கள் பெண் ணின் உதழ்த்தானதையே பிரதானமாக நம்பி உள்ளன எனப்படும் கவனிக்க வேண்டும். (தேசிபத் தொலை நோக்குத் திட்டத்தின் கணிப்பு) பெண்களின் உதழ்த்தாக உயர்ந்த வேண்டியதின் அவசியத்தை இது வலியுறுத்திக் காட்டுகிறது.

அமைச்சர் கிருஷ்ணா பொருளியல் ஆய்வுகாணிகள் வயர கிராமப்புறப் பெண்களுக்குக் காக்கக் கண்ணீர் விடுகின்றனர். ஆனால், அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சட்ட உதழ்த்தம் இடைக்கும் என்பதற்குக் கூட அரசால் உத்தரவாதம் அளிக்க முடியவில்லை. விவசாயத்தில் பான அடிப்படையில் வேலைகளைப் பிரித்துப் பெண்களுக்குக் குறைவான கூலி பிரிவிக்கப்படுகிறது. இந்த எவை ஒப்பத்தத்திற்கு அரசும் உட்கட்டையே. 1984-85-இல் தமிழ் நாட்டில் விவசாய ஆண், பெண் தொழிலாளர்களின் தினக் கூலி, முறையே, ரூ. 8.83, ரூ. 5.05. இதே ஆண்டு கேரளத்தில் ஒரு விவசாயப் பெண் தமிழகத்துப் பெண்ணை விட ஒரு நாளைக்கு ரூ. 7- கூலி அதிகம் (ரூ. 12.34) பெற்றாள். (இலங்கை அறிக்கை, நியமணி 9.1.85) இது எப்படி சாத்தியமாகிறது? கேரளத்தில் வலுவான ஜனநாயகம், தொழிற்சங்க இயக்கம் நடத்திய போராட்டங்களில் பல்வேறு இது விவசாயத் தொழிலாளர் மத்தியில் இத்தகைய சத்தியான இயக்கம் இன்னும் தமிழகத்தில் உதழ்த்தாகவில்லை.

தமிழகத்தில் சியப் புரட்சித் தலைவர் களாவதற்கும், தேர்தல் சமயத்தில் ஓட்டு வாய்க்குவதற்கும் அத்திரிவிவகாரம் இருந்த "தாய்க்குலம்", பின்னால் எழுக மிதவாயாகவும், கணதாங்கியாகவும் துத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. விவசாயக் கூலிப் போராட்டங்கள் அரசின் ஒப்புதலோடு தொடர்ந்து நடக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இது தொடர்பாக மத்திய அரசின் பார்வையிலும் அடிப்படையான வேற்றுமை இல்லை. பெண்கள் நிலை பற்றிய விமர்சனங்களான அரசு ஆய்வுகளே திரைப் செய்கின்றன கருத்தரங்குகள் நடக்கின்றன ஆனால், இத்தகைய மாற்ற தீவிர நடவடிக்கைகளை அரசு அவசர உணர்வோடு எடுக்கக் காணோம்!

— கமலி விவரமம்.

பேய் மழை, புயல் கிரவு ஆமின் என்ன?
அனைத்து பயணிகளும் உறக்கத்திலிருந்து
எழாமல் ஓட்டிவிட்டு வண்டியை!

விக்ராந்த்

நம்பகமான டயர்

கீர்தியாவின் முதல் டிரக் ரேடியல்களைத்
தயாரித்த தொழில் நுட்பத்துடன்

சிக வாகத் தீவுகள்

3

மிரிமாவை மிக உரிமையாக அழைத்துப் பேசியவன், ஒரு காலத்தில் மிகப் புகழ் பெற்ற நட்சத்திரமாக ஜொலித்த கோகிலாதான் என்பதை அறிந்ததும் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு மிகுந்த ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. ஊரில், கூரைக் கொட்டைகளை போட்ட சினிமா அரங்கில், பட்டாளிக் கடலையைக் கொரித்துக் கொண்டே கோகிலா நடித்த எத்தனை சினிமாக்களை அவன் பார்த்திருக்கிறான். மாதம் ஒரு முறை சினிமா பார்க்க அப்பா அவனை அனுமதிப்பார். சினிமா டிக்கெட் மூன்றணா. கூடவே ஓர் அணா சேர்த்துக் கொடுப்பார். ஓர் அணாவிற்குப் பட்டாளிக் கடலை வாங்கினால், இடைவேளை வரை கொரித்துக் கொண்டிருக்கலாமே!

அந்தக் கோகிலாவா இது?

மாமா, அவளையும் அவளையும் பரஸ் பரஸ் அழிகுப்படுத்தி வைத்தார்.

"இவங்கதான் கோகிலா. நமக்கு ரொம்ப வேண்டியவர். இது அவங்க பெண்... பேரு... உம்... விநோதினி... சரிதானே...? இவள் நம் ஊர்ப் பையன். எனக்கு மச்சினன் முறை. எம். ஏ. படிச்சிருக்கான்."

"பெண்ணைச் சொல்லலியே...?" என்று கேட்கிறான், அவன் பார்த்தபடி.

"கிருஷ்ணமூர்த்தி, மூர்த்தி என்று கூப்பிடுவோம்."

"அப்படின்னா, இனியேன் மிஸ்டர் மூர்த்திதான் உங்களுக்குப் பி. ஏ. யா இருக்கப் போறா? சொல்லுங்கள்."

"கரெக்ட்... எப்படிக்கண்டுபிடித்தீர்கள்?" என்று அதிக வியப்புடன் கேட்டார் மாமா.

"இவ்ள என்ன ஆச்சரியம். உங்கள் சொந்தக் காரர். படித்திருக்கிறார். அழகான இளைஞர். நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர். இல்லையென்றால், இந்த இடத்துக்கு அழைத்து வரமாட்டார்கள். என்னவா அறிமுகப்படுத்தி வைத்திருக்க மாட்டார்கள். ஒன்றும், ஒன்றும் இரண்டு, சரிதானே...?"

"இதுதான் கோகிலா! கம்மா வார? அமைச்சரே உங்க வேலைகளைக் கேட்டுத்தானே நடக்கிறார்?"

"ஐயோ, இந்தப் பழி வேறேயா? சரி, மிஸ்டர் நாயகன், நான் உங்களுடன் பேச வேண்டுமே... செனகர்ப்படுமா?"

"கோகிலாவடம் பேச எவளுக்குக் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டுமே..." என்ற மாமா, அந்தப் பதிலைக் கேட்டு நானாவது போல் கண்களைச் சிமிட்டிச் சிரித்த கோகிலாவை ரசித்தபடி, அவளும் விநோதினியும் நிதம்பதை அப்போதுதான் கவனித்தவர் போல, விநோதினியைப் பார்த்துச் சொன்னார்..

"தீ மூர்த்திக்குக் 'கம்பெனி' கொடு, விநோதினி. நாங்கள் கொஞ்சம் பேச வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் காப்பிட்டுக் கொண்டே போலாம்."

விநோதினியும் மூர்த்தியும் தனிவாள் ஒரு மனைக்குச் சென்று எதிர் எதிராக அமர்ந்தார்கள்.

மூர்த்திக்கு இன்னும் ஆச்சரியம் அகன்ற பாயில்லை.

கோகிலாவைப் பக்கத்தில் நின்று பார்த்தேன். அவள் என்னுடன் பேசினாள் என்று சொன்னால், ஊரினிருக்கிற அவன் சிபெகிதர்கள் நம்புவார்களா? மாட்டார்கள். 'பவரீஸ் விடதான்' என்பார்கள். சரக கூட நம்புவானா என்றால், மாட்டான். ஆவா இம் அது நிறும்.

ஆட்டா! அந்தக் காலத்தில் கோகிலா எப்படி இருந்தான்? சந்தேகக்குறை அழகு உடம்பும், அளவான உடம்புமாயும், கம்மா பார்த்தாலே பெரும் விழிகளும். சினிமாக்கண்டி இழுக்கும் அந்தச் சவனவாயுள்ளவையும், விநோதினியைப் போல சமஸேவே சிலந்த அந்த ஆயோக்கியமானவையுமாகவும், ஒவ்வொரு அளவில்தான் மிகிறும் நடன் நளினமும். விவரம்: புரித்தும்: புரியாத அந்தப் பாலிய வயதில் அவளை என்னமாய்க் கிறங்க அடித்தன!

அவளைதான், கொஞ்சம் சளைத் போட்டிருக்கிறது கண்களில் இன்னொரு மறைக்க முயலும் சதை. கண்ணாடி போட்டிருந்தான். முதலமைச்சின் கட்டு வீரல் அவளை

பிரபஞ்சன்

நோக்கி நீண்டுவிட்டிருந்தது. அரண்மனை கவலிப்பார் இன்மையால் பாழ்படக் கூடும். என்னும் அதன் காய்ச்சியம் குவளிப் போகுமா?

“என்ன தீங்கள் பாட்டுக்கு யோசித்துக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். வாய் திறந்து பேசக் கூடாது?”

உத்துபாளையத்து டிரீவ் டாக்சிஸிஸ்து. அந்த நட்சத்திர ஓட்டல் நூற்காலினில் பொத் தென்று வந்து விழுத்தான் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

“மன்னியுங்கள். யோசனையால், கொள் ளால், கோபித்துக் கொள்ள மாட்டீர் களே!”

“சொல்லுங்கள்.”

“உங்கள் அம்மாஸைப் பற்றித்தான் யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன்.”

“அம்மாஸைப் பற்றியா?”

“ஆமாம். நான் கோவிலாவின் ரசிகன். அவர் அதிகமாக ஜோடி சேர்ந்து நடித்தது

கணபதியோடுதானே? கணபதியும் இவரும் ஜோடியாக வந்தால், எவ்வளவு பொருத்த மாக இருக்கும் தெரியுமா? சோப்புப் பெட்டி மாநிரி கச்சிதமாக இருப்பார்கள். என்னைப் போன்ற பையன்கள், கணபதியின் இடத் தில் தங்களை வைத்துக் கொள்வார்கள். எவ்வோருக்கும் கோவிலாதான் தங்களின் கதாநாயகி. இந்த “ஐடன்டிபிகேஷன்”

தானே. அதாவது தன்னை இன்னொருவ ராகக் கற்பனை செய்து கொள்வதுதானே காதல் சினிமாஸை, காதல் கதைஸை வெற்றி பெறச் செய்கிறது? அழகிய பெண்கள் அமராவதிகளாகிறார்களோ இல்லையோ, பையன்கள் அம்பிகாபதிகளாகி விடுகிறார் கள். இல்லையா? நானும் அப்படித்தான். அந்த அம்மாஸை நான் அப்படி நேசித் தேன். அவர், ராமசாமியோடும் ஜோடி யாகச் சில படங்களில் வருவார். அவை எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. கோவிலா கண பதியை விட்டுப் பிரிந்து, ராமசாமியோடு எப்படிச் சேரலாம்? எனக்குக் கோபம் கோபமாய் வரும். கொஞ்ச நான் முகத்தைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு இருப்பேன்.

அப்போதும், அவரைப் போனால் போகிறது என்று மன்னித்து விடு வேன்.”

மூன்றுமேனைகள்தள்ளி அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்த மாமாவும், கோவிலாவும் இருவரின் பாரக் குய் வகை சில் சத்

தம்போட்டுச் சிரித்தான் லிபோதினி. சிரித்து ஒய்த்து அவன் சொன்னான்:

"ரொம்ப வெண்ணையாக, பளிச்சென்று பேசுகிறீர்கள். உங்கள் பேச்சு என்ருப் பிடித்திருக்கிறது."

தந்து விரல்களையும் சந்தனை மின்னத்தில் வைத்து, அப்படியே கையை எடுத்துக் கன்னத்தில் வைத்தது, மாதிரி குளிரச்சி யாய் இருந்தது கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு.

"நீங்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?"

"ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். பொருளாதாரம்தான் என்ருன்றை, சரித்திரத் தில் எனக்கு கடுபாடு உண்டு."

"நீங்களும் உங்கள் அம்மாவைப் போல் நடிப்பது என்றையில் ஈடுபட்டிருக்கலாம்."

"ஏன்? என் அம்மாவைப் போல் நான் ஏன் இருக்க வேண்டும்? நடிப்பு என்ன. இன்னறைய அரசியலில் இருப்பது மாதிரி பரம்பரைச் சொத்தா?"

ஒரு பரிசாரகர் அவர்கள் அருகில் வந்து, வினாக்கூறி மாதிரி பணிவாக வளைந்து நின்றார்.

"என்ன சாப்பிடுகிறீர்கள்?"

"எனக்குப் பசிக்கிறது, மிஸ் லிபோதினி. காலை நூறு மணிக்கு ஊரில் இருந்து புறப் பட்டேன். இதுவரை மூன்று இட்லி, நூறு கரப்பி, கொஞ்சம் காலை மட்டும்தான் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். சோறு நினை வேண்டும் போல் ஆசையாக இருக்கிறது."

லிபோதினி, பீரைட் சாத்ததற்கும்கூட, சிக்கல் கெடையப்படிக்கும் வேண்டுகூறு சொன்னான்.

"நான் நடிக்கப் போகிறேனே வேண்டும் என்றுகேள், ஏன் அப்படிச் சொன்னீர்கள்?"

கிருஷ்ணமூர்த்தி நயங்கினான். ஆனாலும் சொன்னான். "நீங்கள் ரொம்ப அழகாக இருக்கிறீர்கள். அதனால் சொன்னேன்."

லிபோதினி, இந்த முறை சந்தம் இவ்வாமல் சிரித்தான். வேகாகத் தன்வளையக் கவிழ்த்துக் கொண்டு, அழகிய ஒழுங்கான

பற்கள் தெரியச் சிரித்தான்.

"அழகாய் இருப்பது என்றால் என்ன?"

அவளது கேள்வி அவனை யோசிக்க வைத்து விட்டது. யோசித்தபடியேதான் உண்டு கொண்டிருந்தான்.

"பாவம் பசியாக இருந்திருக்கிறீர்கள். தன்றாகச் சாப்பிடுங்கள். இன்னும் வேண்டியதை வாங்கிக் கொள்ளலாம்."

அவன் குரலில் உன்னமையான அக்கறை தெரவித்தது. அது அவனைத் தொட்டது. தவிர்க்க முடியாமல் அம்மாவின் குரலாக வந்தது. அவனுக்கு ஏது, எந்த வகையில் பிடிக்கும் என்பதை அம்மா மட்டுமே அறிவாள். மனசுக்குள் இத்தக கூட்டு. இத்தப் பொறியில் நன்றாக இருக்கிறதே என்று அவன் நினைக்கும். பூன்மே, இவையில் அது வந்து விழும. அம்மா மனசைப் படிக்கும் கவலையை ஏங்கே கற்றாள் என்று இருக்கும். கற்று வருவதல்ல அது. இவையில் இருப்பது அது. அப்படி மட்டுமான் நினைத்த மனசுக்கு மட்டுமே தெரிகிறது. குடும்பம் அது.

"உங்கள் மாமா, உங்களை அரசியலுக்குத் தயார் செய்கிறாரா?"

"சேச்சே. வேலை கிடைக்கிற வரை அங்குக்கு சந்தவியை இருப்பேன். அவ்வளவுதான். நமக்கு அரசியல் எல்லாம் சரிவராது, லிபோதினி!"

"ஏன் சரிவராது என்கிறீர்கள்?"

"முகவியமாய் எனக்கு அதில் கடுபாடு இல்லை. அந்த அக விக் சாமர்த்தியம், வாழ்த்துத் தில்லாள் வளைத்து. மண்ணைக் கவிதாய்க் திரிக்கிற வல்லமை எதுவும் எனக்குக் கிடைக்காது."

"இப்போது சொன்னீர்களே, கடுபாடு இல்லை என்று. அதுவேதான், நான் நடிக்க ஆசைததற்குக் காரணமும். எனக்கு அதில் பிடிப்பில்லை."

சண்டு மடித்து அவர்கள் தெதீர் அருத் திரார்கள்.

"தெதீர் ரொம்ப வித்திலாசமான கவையாய் இருக்கிறதே. ஆனால் நன்றாக இருக்கிறது."

அவன் அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தான். உன்னமையான தேனிலையால் ஆன தெதீர் இது. வெறும், சக்கைகளால் ஆன தெதீரைக் கடித்து, அசல் தெதீர் உங்களுக்கு வித்திலாசமாய்த் தெரிகிறது பார்த்துங்கள். நமக்கவையகள் அண்ணத்துமே இப்படித்தான் மாறி விட்டன."

மாமாகவும், உங்கள் அம்மாவும் ஏதோ புகுவியம் என விஷயமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போதும். இன்னும் மடிக்க விடலையே..."

"ஆமாம்... என் அம்மாவும் உங்கள் மாமாகும் அன்று அதுதான் ஒழிப்பு பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போங்கள்! ஏதோ நாலுத்தர அரசியல் விவகாரம்."

"உங்களுக்கு அரசியல் பிடிக்காதா?"

"அரசியல் பிடிக்கும். ஆனால், நம் அரசியல்வாதிகளின் காரியங்கள் அரசியலில் சேர்த்தியா? ஓர் இலட்சியத்துக்காக மண்ணைத் தொட்டுத் திருப்பும் அங்குக்கு உண்ணாவிரதம் இருந்த காத்தியம்"

"என்ன அந்த போலீஸ், 'துவேஸா, துவேஸா'ன்னு கத்திக்கிட்டிருப்போறாரு...?"

"குற்றவாளியை வசலனிகித் தேடுகிறார்கள்!"

— புதர் முருகன்.

அரசியல்வாதி என்று சொன்ன நாவால், ஆறு மணி நேர உண்ணாவிரதம் என்று உட்காருகிற இவர்களையும் அரசியல்வாதிகள் என்று சொல்லுது ஆபாசமாக இல்லைவா? அசல் அரசியலுக்கும் தயார் அரசியலுக்கும் உள்ள இடைவெளி சந்திரனுக்கும் பூமிக்கும் உள்ள இடைவெளி அல்லவா?

கோகிலா எழுந்திருப்பது தெரிந்தது. கிருஷ்ணமூர்த்தியும் விநோதினியும் எழுந்தது. படிமிறங்கிக் காரில் அருகில் வந்து நின்றுார்கள்.

"உங்கள் அம்மாவுக்கும் முதுமை வந்து விட்டது. அந்தக் காலத்து மின்னல் பாய்வு மாதிரி பளிர்ந்து பாபத்து தாக்கிய அழகும் தவிர்த்தியும் எங்கே போய் விட்டன?"

காரில் சாய்ந்தபடி, எப்பளவத் திறந்து, எகவகல், பெண்களுக்குண்டான எகக்குட்டையால் மூக்குத்தி அழுந்தத் துண்டத் தொண்டு விநோதினி சொன்னாள்.

"அழகுத் தவிர்த்தியும் அம்மாளை விட்டு எங்கும் ஓடிப் போய் விட்டதில்லை. என்னவளில் உங்களைப் பார்த்தியமாய் அடித்த வரிகளும். அம்மாவிடமிருந்த கமையின் கசிகாரம். உண்ணாமலில் அவர் அழகு என்பது அதுதான். நீங்கள் கடம்பு வாகை அழகு என்று திரையாய் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அழகு, எப்போதும் இருப்பது, அழியக் கூடியது. அழகாய் இருக்க முடியாது.

மீர்மாவூடல் காரில் இருப்பே வந்து கொண்டிருக்கும் போதும், கிருஷ்ணமூர்த்தியின் மனக்குள் விநோதினியின் பேச்சும், கருத்தும் அவள்களாய்த் திரண்டு திரண்டு எழுந்தன. நன்கு வேக எகைக்கப்பட்ட மொச்சைப் பயிறு மாதிரி முழுக முழுகாய் வந்த அவள் வார்த்தைகளும், நினைவின் கண்கள் மாதிரி பளிர்ந்து தெரிந்துகொண்டிருந்தன. அவற்றின் வெளிச்சமும் அவற்றுக்கு பிரமிப்பாய் இருந்தது.

"கிருஷ்ணமூர்த்தி! உங்களுக்கு மக்காத் சொன்னதைப் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா?"

"என்ன?"

"மக்காத் சொளம் பற்றி."

"அதிகமாய் ஒன்றும் தெரியாது. மாமா, அவசியம் என்றால் தெரிந்து கொள்கிறேன்."

"நாளைக்கு நீ சொண்டு காரியம் செய்ய வேண்டும். காலைமீல், காலை எடுத்துக் கொண்டு நூலகத்துக்குச் சென்று மக்காத் சொளம் பற்றி கிவரங்கள் சேகரி, மாளையில் நாம் கோகிலாவை அவள் விட்டில் சந்திக்கிறோம்."

சில நிமிடங்கள் சென்று, மாமா திரும்பவும் கேட்டாள்.

"அந்தப் பெண் விநோதினி என்னைப் பற்றி ஏதேனும் சொன்னாளா?"

"இல்லையே..."

"நிமிடத்தவன்."

கிருஷ்ணமூர்த்திக்குத் திகைப்பாய் இருந்தது.

(தொடரும்)

கோகுலம்

மார்ச்சி '89

பத்த துகாராம்

— 16 பக்க வண்ணப்படக் கதை.

என் குழந்தைப் பருவம்

— எம். எஸ். கம்பலகம்பி

அவன் ஏன் சிரித்தான்?

— குழந்தைக் கவிஞர்

மனைச் சரிவு மத்திரவாதி

— ஆன்டிரியக் கதை

நடிப்புச் சுருதிகள்

கோட்டம் நிரம்பி வழிந்தது. அந்தப் பெரிய ஹாலில் போடப்பட்டிருந்த நூல்காலிகளில் ஒன்றுகூடக் காலியாக இல்லை. இந்தக் கோடிவிழைந்து அந்தக் கோடி வரை அடிவழிப் பார்த்து விட்டான், காலியிடம் எதுவுமே இல்லை.

இவனைப் போலவே நாமதமாக வந்து, இடம் கிடைக்காத நிலை அங்கங்கே ஓரமாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

சொந்த வேண்டியாகப் பட்டணத்திற்கு

வந்திருந்த கருத்திற்கு இரவு பத்து மணிக்குத் தான் பம். அதுவரை என்ன செல்வலாய் என்ற யோசனையுடன் நடந்து கொண்டிருந்தவன் கண்களில் இந்தக் கருத்தரங்கம் பற்றிய 'போல்டர்' பட்டதும் நேராக இங்கே வந்து விட்டான்.

“ஊரக வளர்ச்சியில் பட்டதாசி இன்ன ஞானின் பங்கு” என்பது பற்றிய கருத் தரங்கு அது.

இத்தகைய கருத்தரங்கங்களுக்குக் கூடதகாத இல் இவ்வளவு கூட்டம் வருகிறதா என்று

தான் எனக்கும் வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் என் தன்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்விறேன்...

கனர்பெற்ற குரலில் அவன் இப்படிய் பேசத் தொடங்கியதுமே கூட்டத்தில் ஏத பட்ட அமைதி. அவன் பேச்சைக் கேட்க அவர்கள் எவ்வளவு ஆவலாய் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெனியுபடுத்தியது.

“முன்னம் போல் அல்லாமல் இப்போ தெல்லாம் ஆண்டுதோறும் ஏராளமான அண்டளும் பெண்களும் பட்டப்படிப்பை முடித்து, கல்வியறிவிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பட்டம் பெற்று வெளிவரும் பெரும்பான்மை யினரும் அரசிலோ வேறு நிறுவனங்க ளிலோ வேலை தேடித்தர இந்தப் பட்டம் உதவ வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு ன் தான் இருக்கிறார்கள். தொழிலியல் பட்டம் பெற்றவர்கள் கூட இவ்வாறு பணி தேடி அலையவதுதான் இன்றை தடைமுறையாக

வா வேண்டிய முடித்து தனவரை பேசத் தொடங்கியிருந்தார். தலைப்பை விட்டு விட்டு எங்கெங்கோ கற்றிக் கொண்டிருந் தார் அவர். பட்டதாரி இளைஞர்கள் பதிலும் பிடிப்பில்லாமையும் பொறுப்பில்லா ளுமும் நடந்து கொண்டுவதாக அவர் பேசிய டுத்தது. அவனுக்கு எரிச்சல் ஊட்டுவதாக இருந்தது.

அவருக்குத் தெரிந்த யாரோ ஒரு சிலரை ாண்டிக் கொண்டு அவர் பேசுகிறார் என்று நினைத்துக் கொண்டார் அவன்.

“இந்தக் கருத்தரங்கில் முதலாவதாகச் செவ்வி ஊர்விரை அலர்களைப் பேசுமாறு அழைக்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டுக் கூட்டத்தில் ஒருமித்த கைட்டடங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, ஒருவழியாகத் தம் பேச்சை முடித்தார் தலைவர்.

இருபது, இருபத்தோரு வயது மதிக்கத் தகுந்த ஒரு பெண் மைக்கின் முன்னால் வந்து நின்று, கூட்டத்தைப் பார்த்து, தனிய மாக, “வணக்கம்” என்று சொன்ன போது அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

“பல அறிஞர்கள் பேச இருக்கின்ற இந்தக் கருத்தரங்கில் வயதில் மிகச் சிறியவ

ரைய நாடு. இதரட்டிலும் பெரும்பான்மை யான தொழில், விவசாயமாக இருந்த போதும் கூட, இன்றைய விஸ்தரான வளர்ச்சி யின் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள புதிய முயற்சிகளைப் பற்றியெல்லாம் சரியரப் புரிந்து கொள்ளாத நிலைமீல்தான் இன்று கிராமப்புறங்களில் விவசாயம் தடைபெற்று வருகிறது. வேளாண்மைத் துறையில் பட்டம் பெற்ற மாணவர்கள் கூட தம் தாட் டின் விவசாய வளர்ச்சிக்கு ஆக்கபூர்வ மாகத் தங்கள் பங்கை ஆற்ற முன்வராமல் இருப்பது வருத்தத்தக்க ஒரு நிலை யாகும்” - என்று அந்தப் பெண் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

“இப்பை, வேளாண்மைத் துறையில் பட்டம் பெற்று விட்டு எந்த வேலைக்கும் ‘போகாமல் எங்கள் கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்கு எாக என்ன தான் ாடுபடுத்திக் கொன் டிருக்கிறேன், என்னம் போன்று வேறு பலரும் இருக்கலாம்!” - என்று அவளுக்கு

பீஷ்டமன்

அப்போதே பதில் சொல்லத் தோன்றியது அகனுக்கு.

தம்புரைய மகள் தன்னைப் போல் அல்லாமல் அரசாங்கத்தில் ஓர் உயர்ந்த அதிகாரியாக வரவேண்டும் என்ற கனவுடன் தான் அவளைக் கல்யாணிக்கு அனுப்பி இருந்தார் அவன் நினைத். ஆனால், தான் எந்த வேலைக்கும் போதப் போதிலும்யை விவசாயத்தைதான் கவனித்துக் கொண்டிருப்போகிறேன் - என்று அவன் சொன்ன போது, அவருக்கு அது மிகவும் அதிர்ச்சியாகத்தான் இருந்தது. அவர் அவனிடம் எல்லையாக வாறாடிப் பார்த்தும் பணியில் லாது போய்ற்று பட்டப்படிப்பு தனக்குக் கொடுந்திருக்கும் அநிலோகு அத்துறையில் இல்லாமல் மற்றக் கொண்டு தங்கக் கிராமத்தின் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதுதான் அவனுடைய விவியமாக இருந்தது.

இப்போது இந்தப் பெண் தீய பழக்கிப் பேசிக் கொண்டிருப்பவற்றையெல்லாம் அவன் பற்கெனவே தன்னுடைய கிராமத்தில் சொற்படுத்தத் தொடங்கி இருந்தான்.

தன்னுடைய சித்தையை ஒரு டியா டிரைவரில் அழைத்திருந்த ஸார்மினாவின் பேச்சு அவனை வெகுவாகக் கலர்ந்து விட்டது.

‘நேரம் இருந்தால், கூட்டம் முடிந்ததும் அந்தப் பெண்ணைச் சந்தித்து அவனிடம் தன் பாராட்டை நேரில் தெரிவிக்க வேண்டும்’ என்று நினைத்துக் கொண்டான் அவன்.

கூட்டம் கலைந்து தளங்கம் வெளியேறிக் கொண்டிருந்த போது அவன் மேடைக்குமில் போய் நின்று கொண்டான்.

ஸார்மினாவும் அவருடன் ஒரு பெரியவரும் மேடையிலிருந்து இறங்கினார்கள்.

“வணக்கம்...”

அவனுக்குப் பதில் வணக்கம் செலுத்தி விட்டு, ஒரு புன்னகையுடன் ஒரு நிமிடம் தங்கி நின்றுள் அவன்.

“உங்க பேச்சு ரொம்ப தங்கம் இருந்தது. தாக் பி, என்ஓ, அக்ரி படிச்சட்டு ஒரு ஸ்டிபெந்தோ, எங்க கிராமத்திலே விவசாயம் பார்த்துக்கிட்டு இருக்கேன். தேவையான கருத்தை ரொம்ப அழகான தமிழில் தங்க பேசினீங்க. பாராட்டுக்கள்!”

“ரொம்ப தங்கிங்க...” என்று லாய் கொன்னாத புன்னகையுடன் அவனிடம் சொல்லிவிட்டுப் பக்கத்திலிருந்து பெரியவரைப் பார்த்து, “இந்த மாதிரி மற்ற பட்டதாரி இளைஞர்களும் முயல்வதால் எல்லாவிடமே தங்கம் இருக்கும் இல்லையா?” என்றான் அவன்.

அவன் கருத்தை ஆமோதிக்கும் பாவனையில் பெருந்தகையவராக ஒரு புன்னகையை உதித்தார் அவர்.

“வணக்கம் ஸார், உங்கன் மகள் பேச்சு

ரொம்பவும் அற்புதமாக இருந்தது. இதைப் பற்றி திறைப்ப பேசணும். மீண்டும் வந்தாச்சுத்திக்கிறேன். உங்க முகவரிஸைத் தெரிவிச்சுக்கணன் உதவிபா இருக்கும்.

அவன் சொல்லி முடிப்பதற்குள் தன்னைப் பைலிவிடுத்து ஒரு விசிட்டிக் கார்டை எடுத்து அவனிடம் தீட்டினான் ஸார்மினா.

“அப்ப தாங்க ஸார்ஜோம்...”

அவரின் கிளம்பிப் போய் விட்டார்கள். அவரின் இருந்த விசிட்டிக் கார்டையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றுள் கந்தர். ‘ஸார்மினா த’பெ. வேலாயுதம்பிள்ளை’ என்ற பெயரும் முகவரியும் அதில் இருந்தன. அந்த விசிட்டிக் கார்டைத் தன் பர்ஸில் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு கிளம்பினான் அவன்.

அடுத்தப் பெண் ஸார்மினாவின் நினைவில், அன்று அவனுக்குத் துக்கமே வரவில்லை.

‘என்னுடைய கட்டுவத்தையும் கண்ணமும் புரிந்து கொண்ட ஒரு நபரைக் கூட, தான் சந்திக்க முடியவில்லை. ஆனால், நகரத்தில் இந்த நகரிகர் குழந்தையிலும், இந்தப் பெண்ணின் சித்தையன்கள் தூற்றுக்கு தூறு என சித்தையன்களுடன் எப்படி ஒத்துப் போகின்றனர்? இன்னொரு இந்தக் கூட்டத்திற்கு என்னைப் போக வைத்தது எது? இந்தப் பெண்ணைச் சந்திக்க வைத்து அவளைப் பற்றிய சித்தையனிலேயே என் மனத்தை அவளிடம் வைப்பது எது?’

‘நனைதும் போது வேடிக்கையாக இருந்தாலும் கூட, அந்த நினைப்பில் ஒரு கெட்டும் மிதிச்சியும் இருப்பதைச் கந்தர் கண்களால்.

இவ்வரை, படிப்பு, கிராம வேளாண்மை வளர்ச்சி இவற்றைப் பற்றிய சித்தையனின் வேலை காலம் கழித்து விட்ட பின் தவிர, தன் சொந்த எதிர்கால வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒரு சிந்தும் அவன் நினைத்துக் கூடப் பார்த்ததில்லை.

‘வேலைக்குத்தான் போக மாட்டேன்னு சொல்லிட்டேன்’ ஒரு கவலாணத்தைப் பண்ணிக்கிட்டு எங்கு ஒரு பேரழிபின்னையை வைத்து, பெத்துக் கொடு!’ என்று பாதி வேலியாகவும் பாதி நினைவான ஆதரவற்றும் அவன் அப்பா அடிக்கடி அவனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவன் அந்தப் பேச்சைச் சேயல்வான் சட்டை செய்ததே இல்லை.

அப்பாவிற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டதாக இப்போது அவனுக்குத் தோன்ற ஆரம்பித்திருந்தது.

நினைவுக் கண்ணாய் நான் நின்று தலைவாரிக் கொண்டிருந்தான் கந்தர். அப்பா ராமலிங்கம்பிள்ளை கட்டியில் உட்கார்ந்து வேற்றினை பேரட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

“தனக்குத் தோன்றுத்தப் பன் மாமா வந்திருந்தார். அம்மா சொன்னாளா?”

"இவ்வியே. என்ன விஷயம்?"

சிரத்தையில்லாமல்தான் கேட்டால் அவன்.

"புண்ணியமில்லே. என்னம்மாலை உங்களுக்குக் கூட்டிக் குடுக்கலாமென்று தென்கை கொள்."

அவன் பதிலேயும் பேசவில்லை. மெளனமாக வந்து அப்பாவின் முன்னால் பிரம்பு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

அப்பாநான் பேசினாள்.

"கவியாணப் பேச்சை எடுத்தாலே கத்தர் கண்ணடக்கு வரான். கொஞ்சம் பொறுத்தும் பார்க்கலாம் அப்படி என்று சொல்லி அவரை அழைப்பி வைச்சோன்."

"வினா எழும் நம்பிக்கை தரக் கூடா தப்பா..."

"நீ என்னடா சொல்லுவீற?"

கத்தரம் மெனமமாகத் தலைகுனித்து உட்கார்ந்திருந்தான்.

நகர்த்துக் கருத்தரங்கில் தோன்றிய ஊர்பிளர் அவன் மனத்தில் மறுபடியும் தோன்றி நகைத்தான்.

"உன் மனசில் என்னதான் தென்கைக்க லிட்டிருக்கே கத்தர்? சொல்லிட்டேன்."

கொஞ்ச நேர இடைவெளிக் குப்பி தகு கத்தர் சொன்னான்.

இவ்வளவு இந்த விஷயத்தைப் பத்தி நான் தென்கைக்க கூடப் பார்த்தது இல்லை. ஆனால்... இப்ப..."

"சொல்லுடா..."

"பட்டணத்திலே ஒரு கருத்தரங்குக்குப் போகிறுத்தேன் அப்பா. ஊரக வளர்ச்சி யிலே பட்டகாரி இளைஞர்களைப் பங்கு பற்றிய கருத்தரங்கு, என் கூட்கிவங்களை அப்படியே ஒரு பேச்சிலே கேட்டேன். தான் நினைக்கிற மாறியே நினைக்கிற மனம்..."

"டெம்! தான் எனக்கு பத்தியோ பேசினா, நீ வேற எதைப் பத்தியோ பேசியே..."

"இவ்வளவே..." என்றுவன், எழுத்து சென்று அவமாரியில் இருந்த பர்களை எடுத்து வந்தான். அதிலிருந்து, ஊர்பிளா லின் லிட்டிடிங் கார்டை எடுத்து அப்பாவி டம் கொடுத்தான்.

"அப்படியே பேசினது இந்தப் பொண்ணு தாய்பா. வாழ்க்கைக்கு அமைஞ்சா இப் படிய்ப்பட்ட பொண்ணோட அமைவறறும்."

"நீ சொல்லுறதைப் பார்த்தா இவ்வள வுலிட்டியே போய் உனக்கு தான் பெண் கேட்கலாமென்று தோணறது."

இதைத்தான் அவன் எதிர்பார்க்கி றானா? அப்பா இதைச் சொல்லும் போது அவன் மனத்துக்கு ஏன் இவ்வளவு இடமாக இருக்கிறது? ஓ! ஊர்பிளா என்ற அந்தப் பெண் அப்படி என்ன மாயப் பொடியைத் தன் பேச்சிலே கலந்து தூவி விட்டாள்?

"என்னடா மெனமமா இருக்கே?"

"ஓ.கே. அப்பா..." என்று அவசரமாகச் சொல்லி விட்டு நடந்து செல்லும் மகனை வினோதமாகப் பார்த்தார் ராமலிங்கம்

"என்னக்க! தம்ம பையன் ஒரு ருபாளை விழுக்கிட்டான்!"

"போனாப் போகுது விடு; பாக்டர் லிட்டே போனான் அவர் குறைத்தபட்சம் இருபது ருபாள்வது விழுக்கிறவார்!"

— கு. ருபாளுக்கு.

பிங்குன.

கத்தர் அன்று எங்கும் வெளியில் செல்லவில்லை. பட்டணத்திற்குப் போகி ருக்கும் அப்பா, ஊர்பிளாவின் தன்னைப் பார்த்துப் பேசி விட்டு அன்று காணாதான் வருகிறார்.

கனவுகளில் உழன்று கொண்டிருந்தா ளும் நேரம் மிக மிக மெதுவாக நகர்வதாகத் தான் தோன்றியது.

அம்மா லாபிட்டக் கூப்பிட்டான். "அப்பா வரட்டும் அம்மா", என்று சொல்லி விட்டான்.

அப்பா வந்து விட்டார். மனத்தின் பரபரப்பைக் காட்டிக் கொள் ளாமல் அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்தான் கத்தர்.

தனடில் கொடுப்பைக் கழற்றிப் போட்டு விட்டுச் சோர்வுடன் வந்து கட்டிலில் உட் கார்ந்தார் ராமலிங்கம் பிங்குன.

"கொஞ்சம் தண்ணி கொண்டா உமலம்..."

மணலி கொண்டு வந்து கொடுத்த தன் னீரை வாங்கிக் குடித்து விட்டுத் தம்னரை அவனிடம் கொடுத்தார்.

"என்னங்க. போன காரியம் என்ன கூட?"

"ஒண்ணும் ஆகலை. அந்தப் பொண்ணு மோடையிலே பேசின பேச்சைக் கேட்டுச் கத்தர் ஏமாந்து போயிருக்கிறான்."

"என்னப்பா சொல்லுங்க..."

"உண்மையைத்தான்டா சொல்விறேன். உன் பேச்சைக் கேட்டுட்டு தான் போன துக்கு தல்ல பகன் விடைச்சது. பட்டணத் துப் புத்திமைக் காட்டிட்டாங்க."

"என்னதான் நடந்தது அப்பா?"

"எனக்குக் கொடுத்த தளைய்பிலே தான் அன்னிக்குப் பேசினேன்; அங்கவாவுதான். அதுதான் என் கூட்கிவம்னு உங்க பையன் தென்கைக்கிட்டு இப்படியெல்லாம் கனவு காணறது வேடிக்கையாயிருக்கு... அப்ப னன்னு சொல்லிட்டுச் சிரிக்கிறது அந்தப் பொண்ணு. அதுதான் அப்பண்ணா அந்தப் பொண்ணோட அப்பா. 'பையன் தான் சொன்னான்னா நீக்க எப்படி லுபா வந்திங்க? கொஞ்சம் யோசிச்சிருக்க வேண்டாம்? ஊர்பிளாவாவது கிராமத்திலே விவராயம் பார்த்திடு உங்க பையனைக் கூட்டிக்கிறதாவது? என்று சொல்லி விட்டுச் சிரிக்கிறார். ஓ!" என்று அழுத்துக் கொண் டார் அவன்.

முதல்வருக்கு
முன்று
யோசனைகள்!

முழுமையான கிராம வளர்ச்சியே முன்னேற்றமாதும்!

● எதிர்த்து நின்று தோற்றுப் போனவர்களைப் பரம்பரை எதிரிகளாக நினைத்துப் பழிவாங்காமல் அவர்களை அரவணக்கு ஆட்சி நடத்துங்கள்.

● மீண்டும் ஆட்சி அமைக்க வேண்டும் என்ற கவலவந்தால் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படாத திட்டங்களைச் செயல்படுத்தாதீர்கள். எந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்கினாலும், குறுகிய காலத்தில், குறைந்த செலவில் நிறைவேற்றங்கள்.

● ஊழல் செய்பவர்களை ஆதாரத்துடன் யார் கட்டிக் காட்டினாலும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுங்கள்.

— ஆர். ராஜா, கடலூர் - 2.

■ நாட்டு மக்களை வீட்டு மக்களாக நினைத்துப் பணியாற்ற வேண்டும்.

■ கடமைகளைச் சரியாகக் கவனிக்க முடியாத தருணத்தில் (தோல் அல்லது வேறு காரணங்களால்) கருதியான மாற்று முதல்வரைத் தேர்ந்தெடுத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

■ இடைத் தேர்தல்களின் போது, எப்படி குறிப்பிட்ட தொகுதி மீது அக்கறை வகு விற்போ. அது பொய்யை எல்லா தேரங்களிலும் எல்லாத் தொகுதிகளிடமும் அக்கறை யோடு செயல்பட வேண்டும்.

— கே. அண்ணாதுரை, அம்மைய நாயக்கூர்.

● கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாகவே கிராம வளர்ச்சி புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இருபது அம்ச பொருளாதரத் திட்டம், ஐ-ஆர்-டி-பி. போன்ற திட்டங்கள் தனி நபர்களுக்குக் கடனுதவி அளிக்க யுகை செய்கின்றனவே அன்றி, முழுமையான கிராம வளர்ச்சிக்கு அவை உதவ வில்லை. முழு வளர்ச்சியாவது: ஒவ்வொரு குடிகிராமத்திலும் குடிசைகளை அகற்றி

ஒட்டு வில்லை வீடுகளாகத் திருத்தி அமைத்தல், சாலைகளைச் செப்பனிடல், குடிசைத் தொழில்களையும், சிறு தொழில்களையும் ஏராளமாக நிறுவுதல். ஒரு வீளையாட்டுத் திடலும் பூங்காவும் அமைத்து அங்கு பொது டி.வி.யும், வானொலியும் அமைத்துக் கொடுத்தல், வாசக சாலை, ஆரம்ப ககாதார மருத்துவமனை, அத்தியாவசியமான பொருள்களை விற்பதற்கான கடைகள், குடிநீர்த் தொட்டி, பள்ளிக் கூடம் முதலியன ஏற்படுத்துதல், அருகாமையில் உள்ள நகரத் திற்குச் சென்று வர பஸ் வசதி செய்தல் என்பன. இதனால் கிராம வாழ்க்கை கவர்ச்சிகரமாகி, மக்கள் பட்டணங்களுக்குப் படைபெடுப்பது குறைந்து போகும். கிராமப் பொருளாதாரமும் செழிக்கும். பெரு நகரங்களின் விரிவை நிறுத்தி வைத்துச் சிறு நகரங்களும் முறையாக வளர்ச்சி பெற திதி ஒதுக்கித் திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற வேண்டும்.

● பெரிய நகரங்களில் குடிசைப் பிரச்சனைகள் தோன்றியுள்ளன. குடிசை வாழ் மக்களில் 75% பேரைக் கிராமங்களுக்குத் திரும்பி அனுப்பி, அங்கு அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்துக் குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். இதனால் நகரங்களில் நெரிசல்களும், சிக்கல்களும் பெரும் அளவில் தீரும். ககாதாரம் சீர்படும். 'குடிசை மாற்று வாரியம்' என்ற அமைப்பைக் கலைத்து வீட வேண்டும்.

■ அரசு அலுவலகங்களில் பிரிவுகள் இரு குறுக்கும் மேல் பெருகியுள்ளன. தேவை வற்ற அலுவலகங்களையும், வாரியங்களையும் முடி வீட வேண்டும். சிலவற்றை ஒரே அமைப்பின் கீழ் இணைக்க வேண்டும். மக்கள் அதிகாரிகளை நாட வேண்டிய அவசியங்களைக் குறைத்து விடுவதன் மூலம், ஊழல் வெகுமிகாகக் குறைவும். அலுவலக வீதிகளையும், தடைமுறைகளையும், படிவங்களையும் எளிமைப்படுத்தி, அரசு அலுவலகங்கள் தலையார் வர்த்தக அலுவலகங்களின் பானையில் நடத்தப்பட வுகை செய்வ வேண்டும்.

— எஸ். எஸ். நாகராஜன், சென்னை - 88.

அத்தியாயம் 16
 “மலையமாளின் கவலை”

மா

மனைக்கும் மதில் கவருக் கும்புடைவி விருத்த திலா முற்றப் பகுதி யில் க த த் த மாறன் வழி காட்டிக் கொண்டு செல்ல, கரிகாலன் சுற்று முற்றும் பார்த்துக் கொண்டு நடந்தான். மற்ற நால்வரும் பின்னொடர்ந்து சென்றார்கள்.

குரவைக் கூத்துக்காக மேடையும் கொட்டகையும் போட்டிருந்த இடத்தை அடைந்ததும் கரிகாலன் நின்றான்.

“ஓகோ! இது என்ன? இங்கே என்ன நடக்கப் போகிறது?” என்று கேட்டான்.

“கோமகனே! தங்களுக்கு விருப்ப மாயிருந்தால், இங்கே குரவைக் கூத்து வைக்கலாம் என்று உ த் தே த சம்...”

“ஆகா! ரொம்ப நல்லது! குர வைக் கூத்து வைப்புகள், வில்லுப் பாட்டு வைப்புகள், கரிகால் வளவர் நாடகம், விஜயாவய சோழர் நாடகம் எல்லாம் வைப்புகள், பகலெல்லாம்

காட்டில் வேட்டையாடுவதில் கழிப் போம். இரவுல்லாம் பாட்டிலும் கூத்திலும் கழிப்போம். சம்புவரை யரே! என் பாட்டன் மலையமான் எனக்கு என்ன சொல்லி அனுப்பி னான், தெரியுமா! கடம்பூர் சம்பு வரையன் மாளிகையில் இருக்கும் போது, ‘இரவில் தூங்காதே!’ என்று எச்சரிக்கை செய்தான். நான் என் பாட்டனுக்கு என்ன மறுமொழி சொன்னேன், தெரியுமா? ‘பாட்டா! நான் பகலிலும் தூங்குவதில்லை; இர விலும் தூங்குவதில்லை. நான் தூங்கி மூன்று வருஷம் ஆகிறது. ஆகையால் நான் தூங்கும் போது விரோதிகள் எனக்கு ஏதேனும் தீங்கு செய்து விடு வார்கள் என்று பயப்பட வேண்டாம். நான் விழித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே யாராவது தீங்கு செய்தால் தான் செய்யலாம். அவ்வளவு துணிச் சலுள்ள ஆண் மகன் யார் இருக்கி றான்?’ என்று மலையமானுக்குத் தெரியும் சொல்லி விட்டு வந்தேன்!”

சுந்தர் கல்கி

என்று கூறி விட்டுக் கரிகாலன் கடலுென்று சிரித்தான்.

சம்புவரையர் கோபத்தினால் நடுங்கிய குரலில், "ஐயா! தாங்கள் தூங்கினாலும் சரி, விழித்துக் கொண்டிருந்தாலும் சரி... தங்களுக்கு எவளும்... இந்த மானிகையில் இருக்கும் போது.... தீங்கு செய்வத் துணிவ மாட்டான்!" என்றார்.

"ஆம், ஆம்! கடம்பூர் சம்புவரையர் மானிகைக்குள் எனக்குத் தீங்கு செய்யக் கூடியவன் யார் இருக்க முடியும்? அல்லது வெளியிலிருந்து இயல்பான பொரிய மதில் கவர்களைத் தாண்டி யார் வர முடியும்? யமன் கூட வர முடியாது. கடம்பூர் சம்புவரையர் என்றால் யமன் கூடப் பயப் படுவானே? அந்தத் திருக்கோவ லூரிக் கிழவனாரின் வீண் கவலை யைப் பற்றி தங்களுக்குச் சொன் னேன். வயதாதி விட்டதல்லவா? சில பேருக்கு வயதானால் மனோ கதரி யம் குறைந்து விடுகிறது. அடுத்தாற் போல், என் பழுதுர்ப் பாட்டினைப் பாருங்கள்! எவ்வளவு மிடுக்காக நடந்து வருகிறார்? அதுபடி பிராயத் தைக் கடந்தவர் என்று யாராலாவது சொல்ல முடியுமா?" என்று கூறிச் சிறு நகை செய்தான் கரிகாலன்.

பழுவேட்டரையர் இதற்கு மறு மொழி ஏதேனும் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணித் தமது தொண்டை யைக் களைத்துக் கொண்டார். அது சிங்க கர்ஜனையைப் போல் முழங் கிற்று.

"பாருங்கள்! பெரிய பழுவேட்ட ரையர் தொண்டையைக் களைத்தால் பாரெல்லாம் நடுங்கும் என்று சொல்லுவது எவ்வளவு சரியானிருக் கிறது? சுத்தமாறா! வந்தியத் தேவா! பார்த்திபேந்திரா! நீங்கள் எல்லாம் பழுதுர்ப் பாட்டன் வயதில் இயல்பான நிடமாக இருப்பீர்களா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஒருவேளை அவரைப் போல் தொண்டையைக் களைப்பீர்கள். ஆனால் அவர் வய தில் அந்தப்புரத்துக்குப் புதிய பெண் ணைக் கொண்டு வர மாட்டீர்கள். தாத்தா! தங்களுடன் இளைய ராணியையும் அழைத்து வந்திருக்கிறீர்கள் போலிருக்கிறதே! முன் வரசல் மாடத்

தில் பார்த்தேன்! இளைய ராணி எப் படிப் பிராயமாம் செய்து வந்தார் கள்? மூடு பல்லக்கிலா? ரதத்திலா? அல்லது வண்டிகிலா?"

பழுவேட்டரையர் அப்போது குறுக்கிட்டு, "யானை மீது அம்பாரி சில் வைத்து நாடு நகரமெல்லாம் அறிய அழைத்து வந்தேன்!" என்று பெருமிதத்துடன் கூறினார்.

"அப்படித்தான் செய்ய வேண் டும். தாத்தா! இனிமேல் எப்போதும் அப்படியே செய்யுங்கள்! மூடு பல்லக் கில் மட்டும் அழைத்து வர வேண் டாம். அதனால் பல விரஸமான வதந்திகள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு வேடிக்கையைக் கேளுங்கள். பழுதுரீ இளைய ராணியின் மூடு பல்லக்கில் சில சமயம் என் சித்தப்பன் மதுராத் தகன் இரகசியமாக ஏறிக் கொண்டு ஊர் ஊராகப் போய் வருகிறானாம்! இப்படி ஒரு வதந்தி நாடெங்கும் பரவியிருக்கிறது!" என்று கரிகாலன் கூறி இடி இடியென்று சிரித்தான்.

ஆனால் அங்கிருந்த மற்றவர்கள் யாரும் சிரிக்கவில்லை. ஒய்வொரு வர் மனத்திலும் ஒய்வொரு விதக் கலக்கம் ஏற்பட்டது.

வந்தியத் தேவன் தன் மனத்திற் தன் "ஐயா! எப்பிரப்பப்பட்ட தவறு செய்து விட்டோம்! இந்த வெறி பிடித்த மனிதரிடம் எல்லாவற்றை யும் சொல்லி விட்டோமே! ஒன்றை யும் மிச்சம் வைத்துக் கொள்ளாமக் பகிரங்கப்படுத்தி விடுவார் போலிருக்கிறதே!" என்று எண்ணிக் கலங் கினான்.

பெரிய பழுவேட்டரையரின் உன் னம் எரிமனையின் உட் பிரதேசத் தைப் போல் தீயும் புனையும்மாகக் குழம்பிக் கொதித்துக் கணன்றது. தீயும் புனையும் எரிமனையிலாயின் வழி யாக வருவதற்கு முன்னால் உண்டா கும் பயங்கர உறுமலைப் போல் அவர் மீண்டும் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டார்.

அவர் பேசுவதற்கு முன் பார்த்தி பேந்திரன் ஓர் அடி முன்னால் பெயர்ந்து வந்து, "கோமகனே! பழு தூர் இளையராணியை நான் வெகு சிறிய காலத்தான் பார்த்துப் பழக நேர்ந்தது. அதற்குள்ளேயே அவர்

எத்தனைய பத்தினித் தெய்வம் என் பதை அறிந்து கொண்டேன். பழுதுர் ராணியைப் பற்றி யாரேனும் அவதூறு கூற முற்பட்டால் அவனை அந்தக் கணமே என் வாதுக்கு இரையாக்குவேன்! இது சத்தியம்!" என்று சொன்னான்.

கத்தமாரன் பின்வால் ஒரு அடி வந்து நின்று, "என் கையில் கத்தி எடுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. பழுதுர் இளைய ராணியைப் பற்றி அவதூறு கூறுகிறவனை என் கையினாலேயே கழுத்தை நெரித்துக் கொன்று விடுவேன். இது சத்தியம்!" என்றான்.

இதைக் கேட்டு வந்தியத் தேவனும் ஒரு அடி முன் வந்து, "நானும் அப்படித்தான்! பழுதுர் ராணியைப் பற்றி யாரேனும் தவறாகப் பேசினால், என் கண் பார்வைகளினாலேயே அவனைக் கூட்டெரித்து விடுவேன்!" என்றான்.

"ஆதலால்தான் கொஞ்சம் பொறுங்கள், நண்பர்களே! என்னிடமே சண்டைக்கு வந்து விடுவீர்கள் போலிருக்கிறதே! பார்த்தீர்களா, தாத்தா! தமிழ்ப் பெண் குலத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதில் இவர்கள் எவ்வளவு துடிப்புடன் இருக்கிறார்கள்? ஆனால் பழுதுர் இளைய ராணியைப் பற்றி யாரும் அவதூறு சொல்லவில்லை. சொன்னால்,

நானும் கேட்டுக் கொண்டு கம்மா இருக்க மாட்டேன். இந்த வீராதி வீரர்கள் வரும் வரையில் அப்படி அவதூறு சொல்லவளை நான் எவிரோடு வைத்திருக்க மாட்டேன். பழுதுர் இளைய ராணியின் மூடு பல்லக்கைப் பற்றித்தான் குறை சொல்லுகிறார்கள்! அந்தக் கோழை மதுராந்தகன் பழுதுர் ராணியின் மூடு பல்லக்கில் ஊர் ஊராக இரகசியப் பிரயாணம் செய்கிறானாம்! எப்போது ஆண் மகன் ஒருவன் மூடு பல்லக்கில் இறண்டு பக்கத்திலும் நிறை விட்டுக் கொண்டு பிரயாணம் செய்கிறானோ, அப்போது இளைய ராணியும் அப்படியே பிரயாணம் செய்தால் சில அனர்த்தங்கள் விளைவக் கூடும் அல்லவா?...."

"கோமகனே! பராந்தக சக்கர

வரத்தின் பிரேமமும் கண்டராத்தித் துடைய திருமகனுமான மதுராந்தகத் தேவர் எதற்காக மூடு பல்லக்கில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமாம்? எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லையே?" என்றான் பார்த்திபேந்திர பல்லவன்.

"அதன் காரணமும் ஒரு வேட்க கையான காரணத்தான்! மதுராந்தகன் மூடு பல்லக்கில் எறிக் கொண்டு ஊர் ஊராகப் போய்த் தன் கடிகிக்குப் பலம் திரட்டிக் கொண்டு வருகிறானாம்!...."

"எதற்காகப் பலம் திரட்டுகிறது?"

"எதற்காகவா? என் தகப்பனாருக்குப் பிறகு கோழை மதுவ சிம்மாசனத்தில் அவன் எழுவதற்காகத்தான்! எப்படியிருக்கிறது கதை? சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஒருநாள் இந்தக் கடம்பூர் மானிக்கைக்குக் கூட அவன் அப்படி மூடு பல்லக்கில் இரகசியமாக வந்திருந்தானாம். நன்னீரலில் சதியாலோசனைக் கூட்டம் ஒன்று இருக்க நடந்ததாம். பார்த்திபேந்திரா! திருக்கோவலூர்ச் சிறையார் தீயும் என்னுடன் இருந்த போது தானே இதைவெல்லாம் சொன்னார்? மதுராந்தகனுக்குச் சிம்மாசனம் ஏதுவதற்கு என்ன ஆர்வத்தினால் அவ சரப்பட்டு என் தந்தையைக் கொஞ்சம் சீக்கிரமாகவே கொடுக்கத்துக்கு அனுப்பினாலும் அனுப்பி விடுவான் என்று சொன்னாரே? அதெல்லாம் உனக்கு நினைவில்லையா?"

"நினைவுக்கு வருகிறது. இளவரசே! அதையெல்லாம் அப்போதும் நான் நம்பவில்லை. இப்போதோ, சிறிது கூட நம்பவில்லை. தஞ்சாவூருக்குப் போய்த் தடிகள் தந்தையை நேரில் நிரித்தது விட்டு வந்த பிறகு...."

"தீ மட்டும் என்ன? நானுங் கூடத் தான் நம்பவில்லை. நம்பிவிருந்தால் இந்தக் கடம்பூர் மானிக்கைக்கு விஞ் தானியாக வந்திருப்பேனா?" என்று கூறிக் கரிகாலன் மீண்டும் எதையோ நினைத்துக் கொண்டவன் போல் சிரித்தான்.

கடம்பூர் சம்புலசையர் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு, "கோமகனே! திருக்கோவலூர்

மனவயமான் குலத்
துக்கும் எங்கள்
குலத்துக்கும் தீண்ட
கால விரோதம்
என்பது தங்களுக்குத்
தெரிந்திருக்
கும்!" என்றார்.

"தெரியாமல்
என்ன? அந்த
விரோதத்தைப் பற்
றில் எங்கப் புலவர்
கள் பாடிவிருக்கி
றார்களே? கொல்லி
மலை வயல் வில்

ஒரீனய மனவயமான் திருமுடிக்காரி
சண்டையில் கொன்றான். வயல் வில்
ஒரீயின் வய்சத்தில் நீங்கள் வந்தவர்
கள். ஆகையால் அந்த விரோதத்தை
இன்னமும் மையத்துக் கொண்டிருக்
கிறீர்கள்...."

"கோமகனே! வயல் வில் ஒரீயின்
சாவுக்கு உடனே பழி வாங்கப்பட்
டது. வயல் வில் ஒரீயின் உறவினனா
கிய அதியமான் நெடுமான்ருகி திருக்
கோவலூர் மீது படைவெடுத்துச்
சென்று அந்த ஊரையும் அழித்தான்;
மனவயமானனுடைய முள்ளூர் மலைக்
கோட்டையையும் தரைமட்டமாக்கி
னான்....."

"சம்புலனரையரே! அதியமான் மட்
டும் தனியாக அத்தக் காரியத்தைச்
செய்து விடவில்லை. என் முன்னோ
னாகிய சோழன் கின்னி வனவனு
டைய உதவியைக் கொண்டுதான்
மனவயமான் மீது அதியமான் வெற்றி
அடைந்தான். அத்தப் பழைய கதை
வெல்லாம் இப்போது எதற்கு?...."

"நாங்கள் பறந்து விட்டாலும்,
மனவயமான் மறப்பதில்லை. ஏதா
வது எங்கள் பேரில் அவன் குற்றம்
சாட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்...."

"நான்தான் சொன்னேனா? கிழவ
ருக்கு வயதாகி விட்டது; ஆகையால்
புத்தியம் தடுமாறுகிறது. நான் இங்கே
இருக்கும்போது எங்கே ஆபத்து
ஒன்றும் வராமல் பாதுகாப்பதற்காக
அவன் ஒரு பெரும் மையத்தைத்
திரட்டிக் கொண்டு வராமல் இருக்க
வேண்டுமே என்று கூட எங்குக்
கொஞ்சம் கவனவயாவிருக்கிறது...."

"இளவரே! அப்படி ஏதேனும்
தங்களுக்குச் சந்தேகம் இருந்
தால்...." என்று சம்புலனரையர் தடு
மாறினார்.

"எனக்குச் சந்தேகமா? இல்லவே
இல்லை. மனவயமானோடு எங்கள்
உறவு இரண்டு தலைமுறையாகத்
தான். பழுவேட்டையவிரோடு எங்கள்
உறவு ஆறு தலைமுறையாகத்
தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. பழுவூர்
அரசரே இங்கே வந்திருக்கிறார்.
அவர் சோழ குலத்துக்கு விரோதமாக
எதப் செய்வார் என்று நினைக்க
எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்
கிறதா?" என்று கரிகாலன் கூறிப்
பைத்தியச் சிரிப்புச் சிரித்தான்.

பழுவேட்டையார் கம்பீரமான
தரவில் "இளவரே! சோழ குலத்
துக்கு விரோதமாக நான் எதுவும்
செய்யமாட்டேன்; இது சத்தியம். தர்ம
நியாயத்துக்கு விரோதமாகவும் எது
வும் எப்பொழுதும் செய்யமாட்டேன்.
இது இருமங்கு சத்தியம்!"
என்றார்.

"ஆமாம், ஆமாம்! தர்ம நியாயம்
என்பதாக ஒன்று இருக்கத்தான் இருக்
கிறது. அதைப் பற்றித் தங்களிடம்
பெரித் தெரிந்து கொள்ளத்தான் வந்
தேன். வேட்டையாடும் நேரமும்,

கத்துப் பார்க்கும் நேரமும் போக ஒழிந்த நேரத்தில் சற்று தரிம நியாயத்தையும் பற்றிப் போலாம்! சம்பவ னையாரே! இங்குப் பிரம்மாண்டமான அரண்மனையில் நானும் என் சிநேகிதர்களும் தங்குவதற்கு எந்த இடத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான் கரிகாலன்.

"ஐயா! தங்களுக்கும் பழுப்பு மன்னருக்கும் பிள்கட்டில் விருந்தினர் விடுதி முழுவதையும் ஒதுக்கி விட்டிருக்கிறோம். மற்றபடி வரக்கூடிய சிற்றரசர்களையெல்லாம் என்னோடு முன்கட்டிலேயே வைத்துக் கொள்வோம்...."

"ஓகோ! இன்னும் சிற்றரசர்களும் வரப் போகிறார்களா?"

"ஆம்! இளவரசே! தங்களை இங்கே சந்திப்பதற்குச் சுற்றுப்புறமுள்ள குறுநில மன்னர்கள் எல்லாரும் ஆவலாக இருக்கிறார்கள். பலரும் வருவார்கள்."

"வரட்டும்; வரட்டும்! எல்லாரும் வரட்டும்! ரொம்ப நல்லது. யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டியதை ஒரு வழியாக முடிவு செய்து விடலாம். மதுராந்தகனுடைய சதியாலோசனை ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நானே உங்களுடன் சேர்ந்து ஒரு சதியாலோசனை செய்ய விரும்புகிறேன். அதற்கு இந்த மானிகையைக் காட்டிலும் தகுந்த இடம் கிடைக்காது!" என்றான் கரிகாலன்.

நா

கைப் பட்டி
எத்திலிருந்து
கோடிக்கரை
வரை வில்
சென்ற ஓடை
யில் பூங்குழலி

யின் படகு போய்க் கொண்டிருந்
தது. பூங்குழலியோடு சேந்தன்
அழுதனும் அப் படகில் இருந்தான்.
படகு கோடிக்கரையை நெருங்கிக்
கொண்டிருந்தது.

ஓடைக் கரையில் தங்க நிறத்
தாழம் பூக்கள் மடல் விரிந்து
மணத்தை அள்ளி எங்கும் வீசிக்
கொண்டிருந்தன.

ஒரு தாழம்பூயின் மீது பச்சைக்
கிளி ஒன்று பறந்து வந்து உட்கார்த்
தது. அது உட்கார்த்த வேகத்தில்
தாழம்பூ ஊஞ்சல் ஆடுவது போல்
ஆடியது. பச்சைக் கிளியும் அத்து
டன் ஆடி விட்டுப் பிறகு அதன்
தங்க நிற மடலைத் தன் பவன நிற
மூக்கினால் கொத்தியது.

படகு நெருங்கியதும், பச்சைக்
கிளி 'கிக்' 'கிக்' என்று கத்திக்
கொண்டு பறந்தோடி விட்டது.

"பிறந்தால் பச்சைக் கிளியாகப்
பிறக்க வேண்டும்!" என்றான் பூங்
குழலி.

"நீ அல்லிதம் எண்ணுகிறாய்!
அதற்கு எத்தனை கவலையோ, எங்
வளவு கஷ்டமோ, யார் கண்டது?"
என்றான் சேந்தன் அழுதன்.

"என்ன கவலை, கஷ்டம் இருந்
தாலும். இஷ்டம் போல் எல்லை
யற்ற வானத்தில் பறந்து செல்ல
முடிகிறதல்லவா? அதைக் காட்டி
லும் இன்பம் வேறு உண்டா?"
என்றான் பூங்குழலி.

"அப்படிப் பறந்து திரியும் பச்
சைக் கிளியைச் சிலர் பிடித்துக்
கூண்டில் அடைத்து விடுகிறார்
களே!" என்றான் சேந்தன்
அழுதன்.

ஆமாம், ஆமாம்! அரண்மனை
களில் வாழும் இராஜ குமாரிகள்

பச்சைக் கிளிகளைக் கூண்டுக்குள்,
அடைத்து வைக்கிறார்கள்! குரூர
ராட்சணிகள்! கிளிகளைக் கூண்டில்
அடைத்து விட்டு அவற்றுடன்
கொஞ்சி விளையாடுகிறார்கள்!
தான் மட்டும் ஏதேனும் ஓர் அரண்
மனையில் செடிப் பெண்ணாழிருந்
தால், கூண்டில் அடைபட்ட கிளி
களுக்கு விஷம் வைத்துக் கொண்டு
விடுவேன். கிளிகளைப் பிடித்துக்
கூண்டில் அடைக்கும் இராஜ
குமாரிகளுக்கும் விஷத்தைக்
கொடுத்து விடுவேன்....."

"தீ இப்போது பேசுவதைக் கேட்
டால், உன்னையும் குரூர ராட்சணி
என்றுதான் சொல்லுவார்கள்."

"சொன்னால் சொல்லட்டும்!
தான் ராட்சணியாழிருந்தாலும்
இருப்பேன்; இராஜ குமாரியா
ழிருக்க மாட்டேன்."

"இராஜ குமாரிகளின் மீது
உனக்கு ஏன் இத்தனை கோபம்,
பூங்குழலி! பார்க்கப் போனால்,
அவர்கள் பேசிலும் பரிதாபப்பட
வேண்டியதல்லவா? கூண்டில்
அடைபட்ட பச்சைக் கிளிகளைப்
போலத்தான் அவர்களும் அரண்
மனைக்குள் அடைபட்டுக் காலங்
கழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தப்பித்
தவறி அவர்கள் வெளியில் புறப்பட்
டால், எத்தனை கட்டுக் காவல்? எத்
தனை இரகசியம்? எத்தனை ஜாக்
கிரதை? உன்னைப் போல் அவர்
கள் படகில் ஏறிக் கொண்டு,
தன்னத் தனியாக ஓடையிலும்
கடலிலும் போக முடியுமா? இஷ்
டப்படி துள்ளித் திரியும் மானைப்
போல்காட்டில் சுற்றி அலைவ முடி
யுமா?"

"அவர்களை யார் அடைந்து
பிடிக்கச் சொல்கிறார்கள்? நான்
சொல்லவிய்யவையே? இஷ்டமிருந்
தால் அவர்களும் காட்டில்
அடைத்து திரிவதுதானே?"

"இஷ்டம் மட்டும் போதாது.
அவரவர்களுடைய பிறப்பு வளர்ப்

பையும் பொறுத்தது. கிணியப் போய் நீயும் வானத்தில் பறக்க விரும்புகிறாய். அது முடிவிற காரியமா? கடற்கரையில் நீ பிறந்து வளர்ந்தாய். அதனால் இவ்வளவு சுயேட்சையாக இருக்க முடிகிறது. அரண்மனையில் பிறந்து வளர்ந்தவர்களால் அது முடியாது. இன்னும் ஒரு விசித்திரத்தைக் கேள். சில நாள் கூண்டில் அடைப்பட்டு இராஜ குமாரிகளின் கைகளால் உணவு அருந்திப் பழக்கப்பட்ட கிணிகள் பிறகு கூண்டைத் திறந்து விட்டாலும் ஒடிப் போகவே விரும்புவதில்லை. சிறிது தூரம் பறந்து வட்டமிட்டு விட்டு, பிறகு 'கிரீச்' 'கிரீச்' என்று கத்திக் கொண்டு கூண்டுக்குத் திரும்பி வந்து விடும். தஞ்சையிலும் பழையாறையிலும் உள்ள அரண்மனைகளில் இதை நானே நேரில் பார்த்திருக்கிறேன்.....

அவ்விதம் கூண்டில் அடைபடுவதற்கு நான் ஒரு நாளும் சம்மதிக்க மாட்டேன். நான் கிணியாவிருந்தால் சொல்கிறேன். என்னைக் கூண்டில் அடைத்து வைத்து அழுதாட்ட வரும் இராஜகுமாரியின் கையை வெடுக்கென்று கடித்து விடுவேன்....

"கூண்டில் அடைபட்ட கிணியா விடுக்கவும் நீ விரும்ப மாட்டாய். அரண்மனையில் அடைபட்ட அரசிளங் குமரியாவிடுக்கவும் நீ விரும்ப மாட்டாயல்லவா?"

"மாட்டவே மாட்டேன். அதைக் காட்டிலும் விஷந்தின்று உயிரை விட்டு விடுவேன்!"

"அதுதான் சரி! அப்படியானால் அரண்மனையில் வாரும் இராஜ குமாரனைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளவும் நீ ஆசைப்பட்டக் கூடாது!"

மீது வானத்தில் கருமேகங்கள் திரண்டு கொண்டிருந்தன. அவ்வப்போது பனீர் பனீர் என்று மின்னல்கள் மின்னிக் கொண்டிருந்தன. இடியின் குழறல் இலேசாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

சேந்தன் அழுதன் கடைசியாகச் சொன்னதைக் கேட்டதும் பூக்குழாயியின் கண்களிலிருந்து பனீர் என்று

அருள்வாக்கு

இது முதலான மகா பெரியவர்கள் ஸ்கல் மக்களுக்குப் அளிக்கும், சத்யம், திருடாமம், தூய்மை, புலனடக்கம் என்ற ஐந்து உயர்ந்த பண்புகள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்தையும் நாம் பண்ணுவதாக ஆசை என்பது இருக்கிறது.

நிம்மம் ஏன் சொல்கிறோம்? மாம்ஸத்தில் உள்ள ஆசையினால், இன்னொருத்த விடமுள்ள ஒரு பொருளில் தமக்கு ஏற்படும் ஆசையால் அவமான நிமித்தமாக அடைப் பெறப் பார்த்திறோம்.

ஸத்யத்தை ஏன் விடுகிறோம்? ஆசை ஸத்யத்தை விட வேறு முறையில் போய் அடைய முடியாது என்பதால்தான் இப்படிச் சொல்கிறோம். தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்; தம்முடைய சொத்து, தம்முடைய அந்தஸ்து, மானம் போன்ற எதுவோ ஒன்றைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசைக்காகத் தான் பேசுகிற பொய்வெய்லாம்; பண்ணுவதற்கு மோசடியெய்லாம்.

பொருளிடத்திலுள்ள ஆசையால்தான் திருவிஷய எப்பதை விளக்க வேண்டிய அவசியமிக்கலாம்.

ஆசை கத்தியை விட்டுவிடுவது, 'மனம் போனபடி ஸௌகரியங்களை அனுபவிக்க வேண்டும்' என்ற ஆசையினால்தான்.

புலனடக்கம் போவது ஆசையால்தான் எப்பதைச் சொல்ல வேண்டாம்.

அதாவது மூல சொன்ன ஐந்து பெரிய தம்மைகளையும் மீறப் பண்ணுவது ஆசை தான்.

அதனாவேதான் மற்றப் பற்றுகள் (ஆசைகள்) விடுவதற்காகப் பரமாத்மா ஒரு வளிடம் வாந்திரப் பற்று (ஆசை) வைத்துக் கொள்ளு.

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை

— அப்பற்றைப்

பற்றுக் பற்று விடத்து.

என்று திருவள்ளுவர் சொன்னார்.

— இவர்க்கு காஞ்சி காமகோஷ ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகள்.

மிகவும் கற்றைகள் புறப்பட்டன.

"நான் இராஜ குமாரனைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள ஆசைப் படுவதாக உனக்கு யார் சொன்னது?" என்று கோபமாகக் கேட்டான்.

"எனக்கு யாரும் சொல்லவில்லை. நானாகத்தான் சொன்னேன். உன் மனத்தில் அத்தகைய ஆசை இல்லாவிட்டால் நல்லதாய்ப் போயிற்று. நான் சொன்னதை மறந்து விடு!" என்றான் சேத்தன் அமுதன்.

சற்று நேரம் அந்தப் படகில் மெளனம் குடி கொண்டிருந்தது. சேத்தன் அமுதன் துடுப்பினால் படகு தன்மும் சத்தமும், வறட்டுத் தவனைகளின் குரலும், கடற்பறவைகளின் ஒலியும், கடல் அலைகளின் ஓசையும், அவ்வப் போது கீழ்த் திசையில் இடி முழக்கமும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன.

சேத்தன் அமுதன் தொண்டை வைக் கணத்துக் கொண்டு மனத்தையும் கைரீயப்படுத்திக் கொண்டு "பூங்குழனி! என அத்தரங்கத்தை வந்தியத் தேவன் உன்னிடம் வெளியிட்டதாகக் கூறினால் அல்லவா? அதைப் பற்றி உன் கருத்தைத் தெரிவித்தால் நல்லது. அநா கொடிக்காரரின் கலங்கரை விளக்கம் தெரிவித்து, இனி உன் னோடு தனியாகப் பேசும் சந்தர்ப்பம் கிட்டாமற் போகலாம். நானை நானும் புறப்பட்டுச் செல்ல வேண்டும். தஞ்சையில் என் தாயாரைத் தனியாக விட்டு வந்து வெகு நாளை கிறது!" என்றான்.

"வந்தியத் தேவன் உனக்காக ஏன் துது சொல்ல வேண்டும்? உனக்கு வாய் இல்லையா? கேட்க வேண்டியதை நேரிக் கேட்டு விடேன்!" என்றான் பூங்குழனி.

"சரி! கேட்கிறேன். நீ என்னைக் கலியாணம் செய்து கொள்வாயா?" என்று சேத்தன் அமுதன் கேட்டான்.

"எதற்காக என்னைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளும்படி கேட்கிறாய்? என்றான் பூங்குழனி.

"உன் பேரில் எனக்கு அத்தரங்கமான ஆசை இருக்கிறது. அந்நாலே தான்!"

"அத்தரங்கமான ஆசை இருந்தால் கலியாணம் செய்து கொண்டுதான்

நீர வேண்டுமா?"

"அப்படியொன்றும் 'நீர வேண்டும்' என்பதில்லை. உலக வழக்கம் அப்படி இருந்து வருகிறது...."

"உன்னைக் கலியாணம் செய்து கொண்டால் எனக்கு நீ என்ன தருவாய்? நான் வேண்டும் அரண்மனை வாழ்கும் ஆடை ஆபரணங்களும் பாணை குதிரைகளும் பல்வகை பணிப் பெண்களும் உன்னால் தர முடியுமா?"

முடியாது; அவற்றுக்கெல்லாம் மேலான அமைதியுள்ள வாழ்க்கையைத் தருவேன். கேள், பூங்குழனி! தஞ்சை நகர்ப் புறத்தில் அழகான பூத் தோட்டத்தின் மத்தியில் என் குடிசை இருக்கிறது. அதில் என் அன்னைபும் நானுந்தான் வசிக்கிறோம். நீ அங்கு வந்து விட்டாயானால், உன் வாழ்க்கையே மாறுதல் அடைந்து விடும். என் அன்னை உன்னை அன்போடு வைத்து ஆதரித்துப் பாதுகாப்பாள். பொழுது விடிந்ததும் எழுந்திருந்து நம் வீட்டைச் சுற்றியுள்ள கொடிக்கலியும் மரங்களிலும் குறுங்கும் மலர்களை இருவரும் சேர்த்து சித்திர விரித்திரமான மாலைகளாகக் கட்டலாம். மாலைகளை நான் தஞ்சைத் தனிக் குளத்தார் ஆலயத்துக்கும் துர்க்கா பரமேசுவரரின் ஆலயத்துக்கும் கொண்டு போய்க் கொடுத்து விட்டு வருவேன். அதற்குள் நீ எங்கென்தோட்டத்திலுள்ள தாமரைக் குளத்தில் குளித்து விட்டு என் அன்னைக்கு விட்டு வேலைகளில் உதவி செய்யலாம். மாலை நேரங்களில் நாம் மூவரும் தாமரைக் குளத்தில் தண்ணீர் மொண்டு கொண்டு போய்ப் பூச் செடிகளுக்கு ஊற்றலாம். மாலை ஆனதும் நான் உனக்கு அமுதிலும் இனிய தெய்வத் தமிழ்ப் பதிகங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பேன். உன்னுடைய மதுரமான குரலில் அவற்றைப் பாடினால், பாடிய உன் தாயும் இனிக்கும்; கேட்கும் என்கூடும் இனிக்கும். தமக்கு விரும்பம் இருந்தால் ஆலயங்களுக்குச் சென்று இறைவனைத் தரித்து விட்டு அத் தெய்வப் பரடங்களைப் பாடி விட்டு வரலாம். கொலிளுக்கு வருஷ பகற்களும் கேட்டு மகிழ்வார்கள்"

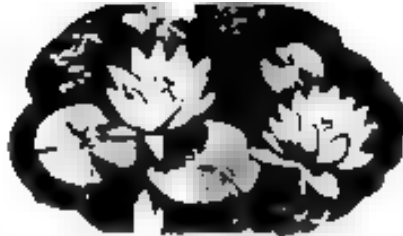

பூங்குழலி! இதைக் காட்டிலும்
இனிய வாழ்க்கை, மகிழ்ச்சி அளித்
தும் வாழ்க்கை உலகில் வேறு
என்ன இருக்க முடியும்? யோசித்

துப் பார்த்துச் சொல்லு!"

இவ்விதம் சேந்தன் அமுதன்
கூறியதையெல்லாம் கேட்டு விட்டுப்
பூங்குழலி கடைவென்று சிரித்தாள்.

"அமுதா! நீ இவியதென்று கருதும் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சொன்னாய்! ஆனால் நான் எத்தகைய வாழ்க்கை வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன், தெரியுமா? வானுவகத்துக்குச் சென்று தேவேந்திரனை மணந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தேவேந்திரனுடன் ஐராவதத்தில் ஏறி வானத்தில் மேக மண்டலங்களுக்கு மத்தியில் பிரயாணம் செய்ய விரும்புகிறேன். தேவேந்திரனுடைய கைவி விருந்து வஜ்ராயுதத்தைப் பிடுங்கி மேகக் கூட்டங்களின் மீது பிரயோகிக்க ஆசைப்படுகிறேன். வஜ்ராயுதத்தினால் தாக்கப்படும் போது அந்தக் கரிய மேகங்களிலிருந்து ஆவிரம்பினவாரிரம்ப மின்னல்கள் கற்றை கற்றையாகக் கிளம்பி வான மண்டலத்தைச் சுக்கு நூறாகப் பிளப்பதைப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறேன். இப்போதெல்லாம் வானத்திலிருந்து இடி விழுந்தால் எங்கேயோ கடலில் அல்லது காட்டில் விழுந்து மறைந்து விடுகிறதல்லவா? நான் அப்படி இடிகளை வீணாக்க மாட்டேன். அரசர்களும் அரசிகளும் இராஜகுமாரர்களும் இராஜகுமாரிகளும் வாரும் அரசன்மனைகளாகப் பார்த்து அவற்றின் மேலே இடிகளைப் போடுவேன். அந்த அரசன்மனைகள் இடிந்து விழுந்து மண்ணோடு மண்ணாவதைப் பார்த்துக் களிப்பேன். தேவேந்திரன் ஒரு வேளை என்னை மணந்து கொள்ள இஷ்டப்படா விட்டால் வாயு தேவனிடம் செல்வேன். அவனுக்கு ஏற்கெனவே பல மனைவிகள் இருந்தாலும் பாதகம் இல்லையென்று என்னை மணந்து கொள்ளச் சொல்லுவேன். அல்லவதுதான். பிறகு இந்த உலகத்தில் எப்போதும் புலர் கார்ப்பும் கழிச் கார்ப்பும் சண்டமாருதமும் அடித்துக் கொண்டேயிருக்கும். பெரிய பெரிய மரங்கள் பெயர்ந்து மாட மாளிகைகளின் மீது விழுந்து அவற்றை அழிக்கும். கடலில் போகும் மரக்கலங்கள் சண்டமாருதத்தினால்

தாக்குண்டு துள் துளாகச் சிதறிப் போகும். அந்தக் கப்பல்களில் பிரயாணம் செய்வோர் கொத்தளிகளும் கடலில் விழுந்து நவிப்பார்கள். அவர்களில் இராஜ குமாரர்களும் இராஜ குமாரிகளும் இருந்தால் அவர்கள் ஆழ்கடலின் அடிவாரத்துக்குப் போகட்டும் என்று விட்டு விட்டு, மற்றவர்களை மட்டும் போனால் போகிறதென்று தப்ப வைப்பேன். வாயுதேவனும் ஒருவேளை என்னை மணந்து கொள்ள மறுத்தால் அக்கினி தேவனிடம் செல்வேன். அப்பறம் கேட்க வேண்டுமா? இந்த உலகமே தீப்பற்றி எரிய வேண்டியதுதான்!..."

"பூங்குழலி! போதும்! நிறுத்து! ஏதோ ஒரு மனக் கசப்பினால் இவ்விதமெல்லாம் நீ பேசுகிறாய். மனமறிந்து யோசித்துப் பேசவில்லை. உன் மனநிலையை அறிந்து கொள்ளாமல் உன்னிடம் நான் கலியாணப் பேச்சை எடுத்ததே என் தவறுதான். அதற்காக என்னை மன்னித்து விடு! கடவுள்தான் உன்னுடைய மனக் கசப்பைப் போக்கி அமைதி அளித்து அருள வேண்டும். அதற்காக நான் அங்குமும் பகலும் பிரார்த்தனை செய்து வருவேன்!" என்றான்.

கட்கார்த்திருத்த பூங்குழலி நிகரென்று எழுந்து நின்றான். ஓடைக் கரைவில் இருந்த ஒரு மரத்தின் பக்கமாக உற்றுப் பார்த்தான். சேத்தன் அமுதனும் அந்தத் திசையை நோக்கினான். மரக்கிளைகளின் மத்தியில் ஒரு பெண்மணியின் முகம் தெரிந்தது. சேத்தன் அமுதன் ஒருவனும் அங்கே நின்றவனின் முகத்தில் தன் அன்னையின் முகம் சாயலைக் கண்டு திகைத்துப் போனான்.

பின்னர், அவன் தன் அன்னை இல்லைவென்பதை அறிந்து கொண்டான். பூதத் தீவில் வசிப்பதாகப் பூங்குழலி கூறிய தன் பெரியம்மாவாக இருக்க வேண்டும் என்று ஊகித்துக் கொண்டான்.

பூங்குழலி படவிலிருந்து தாவி ஓடைக் கரைவில் குதித்து அந்தப் பெண்மணியை நோக்கி விரைந்து ஓடினான்.

(தொடரும்)

காதல் கொள்ளை

வேரெகத்திலே அதிர்ஷ்டம் நெது எந்த னையோ வகை உண்டு. பணக்கார அத்தை தன் சொத்தை உங்க பேருக்கு எழுதி வச்சிட்டு மண்டையைப் போட்டிருக்கலாம்; சில்லறைக்குப் பதிலா கொடுத்த லாட்டரிச் சீட்டிலே ஏழு லட்சம் பரிசு விடைக்கலாம்; சீட்டு நாட்டில்லாம உங்க பெரியவாளை உடை வாய்க்கினை உடை இன்னிக்குக் கொக்க வரானா இருக்கிறவா மனச்சாட்சி நத்தின தாச் சொல்லி வட்டியும் முதலுமாத் திருப் பிச் கொண்டு வந்து உங்களை உடம்படைக்கலாம்.

ஆனால் பாருங்கோ, உங்கலே வாரும் இதுவரைக்கும் கேள்விப்பட்டிராத ஒரே அநிசெயமான அதிர்ஷ்டம் நம்ம கதாநாயகன் ராம் குமாருக்கு அடிச்சதாம்.

ராம்குமாரி நம்ம பக்கத்துப் பிள்ளை வான்குடும்பம். பி.சு. படிச்சட்டு ஏ.சுவா இருக்கான். இப்பத்தான் ஆறு மாசத்துக்கு முன்னாடி யூரான்சியா ஆதிநாகரீஜானா புராதனத்திலே வெலை பார்த்திரான். உய்யானை ஆயிட்டது. இன்னும் பெத்துக் கலை, அத்துவானைக் காலனியிலே குவாரிட்டான்.

அவனோட சம்சாரத்துக்குத் துணையா அவனோட தங்கையும் அவனோட இருக்கா, தங்கை சாயா காவேரிலே படிச்சு, னதரியசாவிதான். மன்னி மங்களாவுக்கு இவ் னதரியம் கொய்துலா.

இருந்தாலும் ரெண்டுமே பொம்மனாட்டி உந்தானோ? ராம்குமாரி ஆபீஸ் போயிட்டா, ரெண்டுமே கதவைப் பூட்டிண்டு குறு குறுன்னு அடைத்து விடக்கூடும்.

அந்தப் பக்கத்திலே முகமுடித் திருடன், வடக்கத்திக் கொள்ளைகளாரன் பிரவேசக் களைப் பத்தி அப்பப்ப பேப்பரிலே படிச்சுத் தைச்சே, 'ஏன்னா, மேயே எடுத்துச் சொங் லுங்கோ; எழுதிப் போடுங்கோ நம்ம னா பக்கமே மாத்திரிண்டு போயிடலாமே'ன்னு மங்களா பரித்தாவண்ணை சொல்லிண்டே தான் இருந்தானாம்.

அவனும் அதுக்கான பிரயத்தனம் பண்ணிண்டுதான் இருந்தான். இந்தக் காலத் திலே யூரான்சியாங்கிறது அத்தனை சாமானியமா சாத்தியப்படறதா என்ன!

இப்படியாகத்தானே மங்களா பயத்துங் டிருந்த மாதிரியே ஒருநாள் அந்த விபரீதம் சம்பவச்செய்து, அநெல்வாக்காளும் விபரீதம் கடுறனா? கேளுங்கோ.

ஒருநாள் நலங்கு கணக்கை விடவினாப் படுக சாயர்ட்டை ஆகாசம் சிவத்து விடக்கு, பட்சிகள் கூடு திரும்பறது. ராம்குமாரும் வீடு திரும்பறான். தொட்டதும் கதவு பட்டுனு திறந்துக்கறது.

வழக்கமா தாலு தரம் காலிங் பெல் அழுத்தினதுக்கப்பறம், வாசுன்னு கேட்டு, ஞானைக் காட்டினதுக்கப்பறம் தானே மங் களா கதவைத் திறப்பா; இப்படித் தாழ்ப் பான் போட்டும் இருக்க மாட்டானே னுட்டு சம்சாரப்பட்டுண்டு, கதவைத் திறந்து உங்களை அடியெடுத்து வைக்கறானாம். இரு னோன்று விடக்கறது, விளக்கைப் போட் றான்.

அந்தக் காட்சியைப் பார்த்ததும் அப் படியே அவரையும் போல ஆயிடுத்து. தங்கை சாயாவை வாரிலே துணிபடைச் சத்துனோடு தூணா ஒரு பக்கம் கட்டிப் போட்டிருக்கா, இத்தனை. திரும்பிப் பார்த்திரான். கட்டியிலே சாய்குரோப்பிலே கதவை திட்டிண்டு முழிச்சது முழிச்சாய்ல மங்களா அப்படியே அடிச்ச வச்ச சிலை வாட்டமாக் விடக்கறா.

அவனான் போட்டு உறுக்கி, 'மங்களா மங்கலா...'ன்னுட்டு அவர்தான் ராம் குமார். அவனோ பிரமை பிடிச்சப் போய்க் விடக்கறா. தங்கை உடைய அழிந்து வாய்த் துணியை எடுத்து விசாரிக்கிறான்.

அவ சொல்றா, 'அண்ணா, யாரோ ஒருத் தன் எப்படியோ தெரியலை, சின் கவர் ஏதிக் குதிக் கன்னே நுழைந்திட்டான். மன்னியை உடை கத்தியைக் காட்டினதும், எதுவேனா எடுத்துக்கோ, எங்களை விட்டு ணுன்னு சாலிக் கொத்தா எடுத்து திட்டினா, நான் கத்தம் போடப் பார்த்தேன், என்னை இப்படிச் சுட்டிப் போட்டுட்டு எல்லாத்ததை யும் அங்கனினு போயிட்டான். நகை போனதும் தாக்கு இருந்துண்டாப்பல மன்னி அப்படியே கறைஞ்சு போயிட் டானே!' எப்பதாக்கத் தானே கேலிக் கேடி அழுதானாம்.

கைமயல் உன்னிலே பீரோலிலே இருந்த வெண்ணிப் பாத்திரம் எவர் சில்லர் பாத்திரம் எல்லாத்தையும் மூட்டைக் சுட்டி எடுத்துட்டுப் போயிட்டிருக்கிறான். லாக்கரிலே பெண்டாட்டி தகை - சாயா கையாணத்துக்

சுந்தரபாகவதர்

**...ய் விவரணைப்
கூட்டிப் போடுவார்களா...**

**எத்தனாயா? குழை மனது
பெருகு, தண்ணீர் தாராள-
மாக ஓடுவது?**

— கடிஞ்சனம் ஜெயா ஸ்டூடென்ட்ஸ்.

காக அவன் சொத்து வச்சிருந்த தகை
எல்லாமும் காதி.

இல்லவனு சாமானையும் ஒருத்தனே
எப்படி எடுத்துப் போலிருப்பான்! கூட
சவனாவது இருந்தால்தான்னு தங்கையைக்
கொன்றான் அது பேசுதல் போத முழிக்
வெற. ஒருத்தனும் இல்லையென்பதோ.

அப்பத்தான் ஒரு போன் வந்தது. எடுத்த
துக் கொட்டான் அந்தப் பக்கத்துப் போனின்
காரர் சொல்லிக் கழகத்துப் போலிக்குத்
போலிய்தான் சொல், சங்கடம். எடுத்துத்
தான் கொள்ளையாகக் கூத்தாகச் சொல்
றான். சம்பளங்கள் போலி ஆபீ. கே வரலு
இனிமையாக இருக்கு. ஆனால் சங்கட பக்கத்
துக்காரன் போலி இருக்கான். சங்கடக்குத்
தெரிஞ்சவனோ என்ன இதைப் பார்த்துப்
சங்கடாகத்தான் இன்ன போலி பார்த்து
றான்.

இந்தப் பக்கம் பார்வான் பதனமயா
கூட காத்திருக்கான். அந்தப் பக்கம் பாரி
போன் காணான் சை. ச்சிக்குகிறதோ. இன்ன
போலி கூட காத்திருக்கான். சங்கடம் இரு
தனவக் கொன்னி எப்போதத் தலிக்காரன்.
மன்னிக்கு ஒண்ணுபாக்கைய சேக போங்க.
தான் பார்த்துக்கறேன் ஸார். இந்த கூதீயன்
கொல்லி அனுப்பினானான் சம்பள.

இதென சித்தனாரம்பத்திலே எதிர்
பார்த்த அதிர்ஷ்ட மனு போன்தாசென்று இன்
தானென்னு சீங்கனா ஒரு முதுவக்கு வந்தா
அதுக்கு நான் அலாப்பாரி இல்லை. சித்த
போலனமயா இங்குதான்.

ஆக போலின் கூட ஒன்றுக்குப்
போனான் தம்ம ராம குமார். திருட்டுப்
போனதெல்லாத்தனையும் சித்திட்டான்னு
தனைக்கத்தான் போனான்.

அப்பே இன்ன போலி சங்கடக்காரன்.
சம்பளம் கூட காத்திருந்த ஆணைக் காடி.
இதக் கூட கூட போனவனின் கூட காடி.
சங்கட தகைக் கூட காத்திருந்த துக்கெடு
தானான் இன்ன கூ. இன்னொருத்தனும்
போன் பார்த்தான் இருந்தது சங்கட
இன்னொரு சித்தனாரம்பத்திலே அவன் போலியோ
காத்திருக்கான். அவனை தகைப் பார்த்துக்
கிறான் சேக இதைப் பார்த்துக் கூட காடி.
கூட காடி சங்கடக்காரன் இன்னான்.

சங்கடம் அவங்க சம்பளத்தான் ஆணை

அவன் சொத்து எதுபோ. அதைக்
காணோமோ! சிட்டித்தட்ட ஸம்பது பவுன்
தகை - இன்னிய விவகரு வதரத்துக்கு
செய்வ. வாருக்கு உண்டு. வாருக்கு தில்லை?
கூட காடி சங்கடக்காரன் கூட காடி. சங்கட
தார்ப்பேல அந்தக் சங்கடர் சத்தி போகன்
தன் - அதாவது கூடுமானவரைக்கும் ஒருவர்
காண சங்கடர் சத்தி போகன் தன் - சேர்த்த
சொத்து முழுதும் போச்சோ! நரி தின்னக்
கொழியப் பறிகொடுத்த தனையும் சேலமா?

அவன் குடிமுழுகிப் போனாப்பேல -
இதுக்கு மேலே சங்கட கூடு முழுதும்!
அப்படியே தலைசீரே துணிவையப் போட்
இன்னு சங்கடனும் கூட போனவனோ இன்ன
செலமா கூட காத்தான். என்னதத் தன்
செலமா இருக்கோ. வாருக்கு கூட காடி. சங்கட
சேலமோ. என்னதாத்தானின் ரா சங்கி
தி. கடுறானான்.

அத்தனான் சொகம் தகைப் பார்த்தான்
எதாவது பன்னதக் கூட போனாரோ எப்போ
தக் கூட காடி. இன்னு சத்தி. சத்தி. சத்தி.
செலமே சம்பள. தகைச்செலமா. சத்தி.
அப்போட. என்னி பங்கடா பார்த்திருக்கான்
செலமிச்செலமா.

கவனிங்க. இந்தக் சம்பளத்திலேதான்
அந்த எதிர்பாராத அதிர்ஷ்டம் தன்
புற
யாத அதிர்ஷ்டம் அவனைத் தோக்கி காடி.
எப்படி?

இன்னதான்னு ஆரத்தி மன்னியுக்கறான்
செல போன் மன்னியுக்கறது அனுப்பினோ
பன்னதான். அந்த எதிர்ஷ்டம் சேலமோ
போனமே அவனுக்கு சேலமா சேலமோ.
ஒரு தூய் போன்றது. சம்பளம் சங்க
கிட்டே இருந்து தனகையைக் கொள்ளை
யடிச்செலமா போனவன் தான்தான். ஒரு
கூடுமுன்னி போன் தகைப்பான் அத்தனா
யும் என்னன்ன பத்திரமா இருக்கு. தான்
சங்கடன்னான் அத்தனையும் திருப்பிக்
கொடுக்கிறதோ சேலமா தகைத் து
கிட்டே போனின் விவகாரம் எதுவும்
இன்னான் தான் சங்கடனோட போன இந்த
விஷயம் சேலமா வாருக்கும் - சங்கடப்பான் சங்க
தனகை சம்பளத்துக்குத் தெரிய வேண்டாம்.
சங்கடான் தான் சேலம் பார்த்துப் போலி.
சங்கட கூட காடி. ஒப்பான் கூட காடி.
அன்னக்கூடுப் பங்கடனோ. சேலமான்
மதியும் தன்னான் கூத்திருப்போன் கூடு
பன்னத்த மேல காத்து காங்க காண்போல
சேலம் அங்கே காத்திருக்கிறது சொல்லி.
போட்டுனு சேலமா வச்சிட்டான்.

இப்ப சொத்துக்க. கொடுத்திலே இது
வரைக்கும் - சேலமன் ஒரு சங்கடின் திருட்
னாவது மனசு மாறித் திருட்டுக் கொடுத்த
போம்பின்னகிட்ட தான் கொள்ளையடிச்ச
தனகையைத் திருப்பிக் கொடுத்ததான்! ச
திருடன் கூடவினிக்குத்தே பறிகொடுத்த தகை
கையத் திருப்பி வாங்கிக்கறதுன்னா அது
எப்போக்கிதாத்த எதிர்பாராத அதிர்ஷ்டம்!

இது சேலமாரிக்குத்தோ, காராவது
என்ன ஆகக் கூட காடி தான் பரிதவித்
கறதை போடிக்கை பார்த்துக்கு இப்படி
வெணும்தே போன் செல்திருப்பானோ
எப்போத்தானோ மனசுக்குன்ன துழம்
பென்மே புறப்படதான்.

அன்னக்கூடுப் பங்கடா. சேலமான். மதியு.

மறத்து, பார்க்கறான். ஈவண்டா யிரென் பண்ணிண்டு ஒரு ஆள் அங்கே காத்திண்டிருக்கான். உத்துப் பார்க்கறான், தன் கீழே வேலை செய்பற மேல்தி? ராகவய்யா இல்லையோ இவன்! ரோம்பத் சாது வாத்தே! அவன் காலாலே இட்ட வேலை வைத் தவையால செயலானே. அவன் எங்கே வந்தான்?

"எங்கே ராகவய்யா, என்ன இந்த பிரத திலே?" எப்பதாகத்தானே அவனை விசாரிக்கிறானாம் ஒன்னும் தெரியாதவனெப் போல்.

ராகவய்யா தவையைக் குனிந்திண்டு, "எல்லாம் உங்களுக்காகத்தான் சார். நான் தான் உங்களுக்கு போன் பண்ணியேன்" னானாம்.

அனைக்கட்டுப் பக்கம் வேடி வைக்கற வேலை அவனோடது. அவன் கச்ச வேடி தன் காலுக்கடியிலேயே வேடிச்சாப்பை தூக்கி வாரிப் போட்ட தான் ராம்குமாருக்கு. "ராகவய்யா, நீயா என் விட்டுத்தான் நுழைந்த நுகையைக் கொன்னையடிச்சிட்டுப் போனே! என்னால நம்ப முடிய வையே!"

ராகவய்யா கற்று முற்றும் பார்க்தான். "காட்டினா தம்புலிங்க இல்லை?" என்று கேட்கறான். மடியிலே முடிதூக வச்சிருந்த அத்தனை நுகைவையும் காட்டறான், ஆனா கையிலே கொடுக்கலை. "சார், இந்த நுகையை உங்களைடை திருப்பிக் கொடுக்கத்தான் வந்திருக்கேன். அதுக்கு முன்னாடி நீங்க எனக்கு ஒரு வாக்குக் கொடுக்கணும்" திரான்.

ஆரோம்தான் இருந்தாலும் ராம்குமாரும் மனுஷன் தானே? அந்த ஒரு நிமிஷத்திலே தன் கீழே வேலை செய்பற ஒரு சாதாரண ஆசாமி தங்களை மிரட்டுற மாதிரி என்னயோ பேசறானென்றுட்டு விரித்துண்டானாம். போனில் ஏதும் கண்ணில் பட்டால் பிடிச்சுக் கொடுத்துட வாய்ந்து பார்ப்பையை ஒட்டறான்.

ராகவய்யாவுக்குப் புரிந்த போச்சு. இருந்தாலும் அடக்கிண்டு இதுமாதே சொல்றான். நான் பட்டவன், கொத்து போய் வந்து தீர்கிறேன். என்னென்று கேளுங்க சார் என்றுட்டு சொல்லப்படுவ பொல பொல பொலன்னு கண்ணிலே ஜலம் கொட்டறான்.

ராமகிருஷ்ண ஒரு திடீரென உருகிப் போய்
டானாம். இந்த இடத்திலே ராகவய்யா
யோட விருத்தாந்தத்தைக் கொஞ்சம் விச
தரிக்க வேண்டியது அவசியமாறது.

**மேலாகத்திலே எந்தக் குற்றவாளியை
எடுத்துண்டானாய் சரி, அவர் என்னே
தொண்ணாறு விழுக்காடு சத்தர்ப்பத்
கொளாளியே தப்பு பன்றவாளாத்தான்
இருப்பா, எவன் காணும் சீர்தக்கரணமே
கைரிலே கத்தியோட சீர்த்தான்?**

திருஷ்டரத்தத்துக்கு நம்ம ராகவய்யா
வையே எடுத்துக்குங்க. ஆகச்சுது ஒரே
பொண்ணு, கரின்னியே வச்சித்தான்
நம்மாய் படிக்க வச்சான். எங்க பரம்
பளரக்கே புதிர் வாய்வின பொண்ணு, என்
பொண்ணுதான்னு பெருமைவாச் சொன்
னினாடாம். அதுக்குத் தகுந்தாய்ப்பல படிச்ச
மாப் பள்ளையாய் பார்த்தான் எங்கே
பெரினாறும் அப்பது படிசைக்
கொண்டி, பண்டம், பாத்திரம் கொண்
டானாறு கைசேகம் பேசறா. பாவம்.
அப்பது படிசைக்கு எங்கே போவான்
அவன்?

அவனுக்கு வந்த வாய்ப்புகளிலே பொண்
மைப் படிக்க வக்கச் சூழிப்பத்தைத் தன்
விட்டுப் போனதே பெரிசு. ஆனா பெரிய
இடத்திலே கொடுக்கணும்னு ஆகை.
அக்கம் பக்கம் பார்த்தான்.

புதுசா வந்த ஓ. பனசியோட தெரிஞ்
சார். அவர் விட்டுப் பெண்டுகள் நகை
யோட திரிஞ்சா. கணக்குப் பண்ணான்
ஒருதான் ஒட்டி மீசை வேஷம் கட்டிட்டு
கன்னே பூத்திட்டான் அவன் திணைக்கை
விட கல்பமா அலட்டியல்லாம காரியம்
முடிஞ்சது. சாலாதான் கொஞ்சம்
துள்ளினா. தானோடு கட்டிப் போட்ட சை
தனையை மாரும் கருட்டித் தன் படிவிகே
கட்டிண்டான்.

பாத்திரம் பண்டம் கோப்பாங்கனெ.
அதையும் விட்டு கைக்கலே. ஒரு பெரிய
பொன்னையிலே இருக்கிற வெள்ளி சவா
லிவாச் பாத்திரத்தை அடுக்கிவாண்ட கட்டி
னான். அவன் அடுக்கடம் அந்த தேரத்
திலே விட்டுக்குள் அவன் ஆக ஒருத்தன்

முடிஞ்சான். அவனைக் கத்தியைக் கட்டி
வாயடைக்க வச்சான். அவன் தலைமீ
டேயே மூட்டைவைத்த தூக்கி வச்சான். நடத்
திக் கட்டிப் போனான். ஆச்சா...?

காணிக்ஞன் யாரு நேரதெய்
படணை. டாட கட்டைடத் தாண்டிய போது
போகிக் கட்டைகாப்பல் தெரிஞ்சது.
மூட்டைத் தூக்கிதான் அகப்பட்டுண்டாம்.
சத்தா சாக்வினே இவன் தழுவிட்டான்.

ராகவய்யா இந்த முடிவடி வேஷத்தைக்
கைவச்சிட்டா எவனாவோய் அடவாளம்
காட்ட முடியாது. தப்பிச்சாக்க. அப்பறம்
வான் விட்டானடை ஐயம் ஐயம்தான்
பெரிசு நுகையைச் சீராக் கொடுத்தாய்
பொண்ணு கல்பானத்தை முடிச்சிட
வேண்டியதுதானே?

அப்படி நம்ம ராகவய்யா விட்டத்தைப்
பார்த்தும் விடு சிரிச்சதாம். அப்ப மறுஷா.
து ரா தக்காரமா உன் பொண்ணுக்கு
தீயினைச் சீராகம் கல்பானம் பண்ணிடு
வியோ பாரிக்கலாய்னுட்டி அது எதிர்ச்
சவால் விட்டு விணவாடறதாம்.

அதாவதுபட்ட அந்த ராகவய்யாவோட
பட்டதாரிப் பெண், தாவனா. நம்ம அத்தை
கொடுக்கையே கணக்குப் பிடிச்சிருக்கு.
தான் அதையே பெண்டிவி செவதுக்கிறன்
னுட்டு கொட்டப்பவெல்காம். அட தை!
அவன் எதிர்மெண்டி சைகையைத் தாண்டாத
சூழிடி வேணக்காரன். அவனைவா பண்
னிக்கலா போறே? தான் உனக்கு மேயே
படிச்சவனுக்குத்தான் உன்னை மாங்கல்ய
தாரணம் பண்ணிக் கொடுப்பேன்' என்ப
தாக்கத்தானே சொன்னிப் பெண்ணை அடக்
கிட்டு வந்திருக்கான்.

அப்பனைப் பணிய வைக்க முடியா
துன்னு அந்த ஆதரக் காதலி, அவன் திச்ச
வித்த முகத்தும் கைகடி வந்த தேரத்திலே,
'என் படிப்பை கவந்து என் அத்தை
கொடுக்கை என்னால் காப்பாத்த முடியும்.
பேரே பாசம்தான் பெரிசு' என்பதாக ஒரு
சீட்டு எழுதி கைக்காட்டு அம்பலவாசிட்டா
னாம். மேலார் பொண்ணு. ராகவய்யா
வாயே ஒண்ணாய் பண்ண முடியலை. அது
தான் போகட்டும். பத்துக்களாவது ஐயோ
பாவம்துட்டு என்னடி வார்த்தை அறுதாய
மாய்ச் சொன்னானா! அதுவுமில்லைய.
கொடுத்ததை விட்டுட்டு, பெண் ஆகைப்
பட்டதை திறரவேத்தி கைக்காம் என்
டேயோ பணக்கார இடமாய் பார்த்தாரு.
என்ன ஆக்க? பெண் ஆகையை திற
வேத்தி கைக்காத தீயெல்லாம் என்னவா
மறுஷன்? இப்படியாகத்தானே தாவா
பக்கமும் ராகவய்யாவுக்குக் கண்டனம்;
வசவிகே வச்சாச்சீசனை.

இன்னுடைய கதி என் எதிரிக்குக் கூட
காப்பலாது என்பதாகத்தானே சீரமானம்
பண்ணிக் கொண்டான் ராகவய்யா. அத
னாக்தான் எடுத்த நுகையைத் திரும்பக்
கொண்டு வந்து ராமகிருஷ்ணம் ஒப்படைக்
கடப பாரிக்கறானாம் இப்ப ஒரு கன்புஷ
னுக்கு ஒப்புத்துக்கிட்டா கொடுக்கிறதாய்ச்
சொன்றானாம். தன் மகனுக்குத் தான்
செய்த அதியாவத்துக்கு அறாசப்பட்டது
அவன் ஆகைப்பட்டானே அந்தக் காதலி
யோட அவனைச் சேர்த்து கைக்காத

பத்தே பத்துப் பேர்தான் பேரதாட்
டப் படத்துதான்; இவரும் போய்துத்
துக்கணக்கான போனியாச் பாதுகாப்
புக்கு வரணுமா...?"

“பாதுகாப்புக்கு இவ்ளிக்க. பச்சக்
கிதைக்கணுக்குப் பேரதாட்டம் காதிசீ
தெகியணுமில்லே...”

— சாவுருவம் தொன் பாரதிச்சீசன்.

பாவத்துக்கு - பிராயச்சித்தம் செய்யப் போறதாப் பேத்திண்டு இருக்கானாம்.

அவன் சொல்வச் சொல்வச் சின்னடப் பிச்சுக்கணும் போல இருக்காம் ராம் குமாருக்கு.

அப்போ, கனகசுப் புண்ணியமாப் பிராகட்டும். உன் கண்ணுலான் என்னங்கறதைத் தயவு பண்ணிச் சொல்லித் தொலைச் சிடப்பா'ன்னுட்டு ராமகுமார் அவன் கையைப் பிடிச்சிண்டு கொஞ்சறான்.

'ரண்டு கண்டி வுன் சார், ஒண்ணு, ரிமாண்டியே இருக்குதே. அந்தத் தம்பினை நீங்க ஜாமீன் கொடுத்து வெளியே கொண்டு வரணும் சார்!'

'வாட்?' ராமகுமார் போட்ட சத்தத்திக்கு தாரத்தியே இருந்தவங்க கூடத் திரும்பிப் பார்த்தவங்கலாம். 'கொன்னைக்கார ரான் கல் அவன். வேணும்னா உன் கூட்டாளி அவனாக்குமனு காட்டிக் கொடுக்காம விடறேன்.'

ராகவங்கா என்னனாக் கசக்கறானாம். 'சார், நான் முதல்லியே சொன்னேன். அவன் என் கூட்டாளி இல்லை. நான் உங்க லி'ருக்கு வந்தப்ப அவன் வந்தான். நான் தலைமையே நாட்டினாய் ஏத்திக் கூட்டியு போனேன்னு. அதுக்கு இந்தக் கொண்ணை யிலே எப்பத்தமே இல்லை.

அப்படியானா அவன் அனாதப் பேரலி சிலே சொல்லியிருக்கவாறில்லையா? என் சொல்லணை?

'காரணம் இருக்கு சார். முதலியே நீங்க ஜாமீன் கொடுத்து அலானை வெளியே கொண்டு வர ஒப்புக்கொடுங்க. சொல்றேன்.'

ராமகுமார் யோசிச்சான். அவனை வெளியே கொண்டு வரதியே பேரில் நஷ்டம் ஒண்ணும் இல்லை. இந்த ஜம்பத்து பவுன் நஷ்ட லாபம்தான். 'ஒ.கே. அவனை வெளியே கொண்டு வரோன். போதுமா?'

'ரெண்டாவது கண்டிவுக் சொல்லு கலையே!'

'கொல்லு.'

நீக்கவங்கா கொஞ்சம் எச்சில் முழுங் கறான். சுற்று முறும் பார்த்துக்கறான். 'ரெண்டாவது கண்டிவுக் வந்து சார். உங்க தங்கை சாயானல் அவனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுக்கணும்.'

'வாட்?' இந்தத் தடவை அவன் போட்ட சத்தத்திலே தாரத்தியே போங்க் கொண் டிருந்த இரண்டொருத்தர் என்ன என்னென்று கேட்டுண்டு. விட்டக்க வந்துட்டா.

அவானைச் சமாளிச்ச அனுப்பிச்சப் புறம் ராகவங்கா சமாதானமாச் சொல்றா னாம். 'சார், உங்க நல்லவதுத்தான் சொல் றேன். என் கதி உங்களுக்கு வரப்படுது. என் பொண்ணுக்கு நான் செய்த பாவத்துக்குப் பிராயச்சித்தமாத்தான் இதைச் சொல்றேன்.'

என்ன உளர்றான் இவன்னு வெறிக்க றான் ராமகுமார். அவன் வினக்கறானாம்.

'அந்தத் தம்பி எதுக்கு உங்க விட்டுக்கு வந்தான் தெரியுமா? இன்னிக்கு இல்லே. நீங்க இல்லாத நேரத்திலே உங்க கூடப் பிரத்தானைப் பார்க்க அடிக்கடி வரவான் தான். அவன் பேர் காந்தி; உங்க தங்கை

"என்னங்க ரகெர் மன்றத்தினர் இனிப்பு வழங்குறதுக்குப் பதிலா தலை வலி மாத்தினர் வழங்குறாங்க!"

"படக் கொஞ்சம் போராய்!"

— கருவை. கோபாலசாமி.

யும் அதுவும் உலிக்குறியே நெறிக்கிறப. என்னனா அவன் எல்லாத்நதையும் சொன்னான். இந்த விஷயத்தை அவன் நினைச்சிருந்தா இன்னபெங் ரன்னை சொல்லித் தப்பிச்சிருக்கலாம். காந்தி சொல்லணை. ஏன்? தன்னவத் திருடத்து சொல்லி ஒப்புக்கிடத் ரிமாண்டியே இருக் கிறான். என் போலிச்சப் பாடுங்கவங்கா. என்னமையைச் சொல்லியிருந்தா உங்க தங்கை பேர் கெடும். அதனால உங்க பேர் னர் திரிச்சப் போகும். இநிலைத்தே அந்தப் பின்னையாங்க ரன்னை தல்ல மனக் கங்களுக்குத் தெரியலையா...)

அவன் உருக்கமாப் பேசப் போ அப் படியே மேலம் ஆண்டி. ராமம் ராமகுமார், கபி. ரகெர், 'கொண்ணையிலே சொல்றேன்' -னு ஒப்புக்கிட் ரானாம்.

என் பொண்ணு கல்யாணத்தை நாடுந தத் தீர்த்தாய்பே இருக்கு சார்னு சொல்லிட்டு ஏத நாசரிலே கண்ணைத் துடைச்சிண்டு இன்னொரு னகையிலே கண்ணை ஏடுத்துக் கொடுத்தானாம் ராக வங்கா.

தலையோட விட்டுக்கு வரறான். ராம் குமார் மலங்க மலங்க முழிச்சிண்டிருந்த மங்கலா கண்ணெறியே அவ முத்து நெகல் கைக் கொத்தா ஏடுத்து அட்டினதும் மெத்தால் வானையிலே மலக்கம் தெயிற்சொப்பவே அவளுக்கு ஸ்மாணை வந்துட்டதாம்.

அடுத்தாய்ப்பே: தங்கை சாயாவண்டை. வர்றான். தங்கை இன. ச்சி. துன்னு காட்ட றான். அனாதப் பார்த்து அவ பொய்விப் பொய்கி அழறானாம். ராமகுமார் கங்குக் குன் திரிக்கிறான்.

'இந்தப் பொண்ணையெல்லாம் வேணாம். உன் காத்தியோ புண்ணைத் தான் வேணுமாக்கும்?' என்பதாகத்தானே அவனைச் சண்டிப் பார்த்துறானாம்.

சாயா முதலியே தினைச்ச. அப்பறம் அன்னையைப் புரிஞ்சுண்டு கிளியாப் பரம் பகரறாய் சொல்ற. 'போங்கண்ணா, சிறுங்கல் காட்டிட்டுப் போறானாம்.'

எதிர்பாராத அறிஞ்ஊடம் வலுக்கெனும் விட்டயதுன்னா அதன் முடிவிலே இப்படி மங்கலசாமா ஒரு பாணிக்கிறதுணம் பண்ணி வைக்கணும்! அப்பத்தான் அறிஞ்ஊட தேவதை அனத்தப்பட்டு ஆசீர் வாதம் பண்ணுவாங்கறதை ஜாபகத்திலே வச்சுக்கணும் என்றொதுதான் யோசத்தார் இந்தக் கதைப்பாலே தெரிஞ்சிக்க வேண்டிய விவாக்தும்!

பொருள்!

முதல் முறையாக அறைந்தான் சத்தி.
இந்த முறை சற்று வலுவை மீறியிட்டான்.
அடியுங்கோ... நன்னா அடி
யுங்கோ... அதுக்குத்தானே வார்த்தைப்
பட்டிருக்கேன்...

ஆமாம், உன்னை அடிக்கணும்னு
எனக்கு ஆனா!

மீண்டும் அதுக்காக அறைவனும்?
அப்படி என்ன தடி போடுற காரியம் பண்
னா? இல்லை...

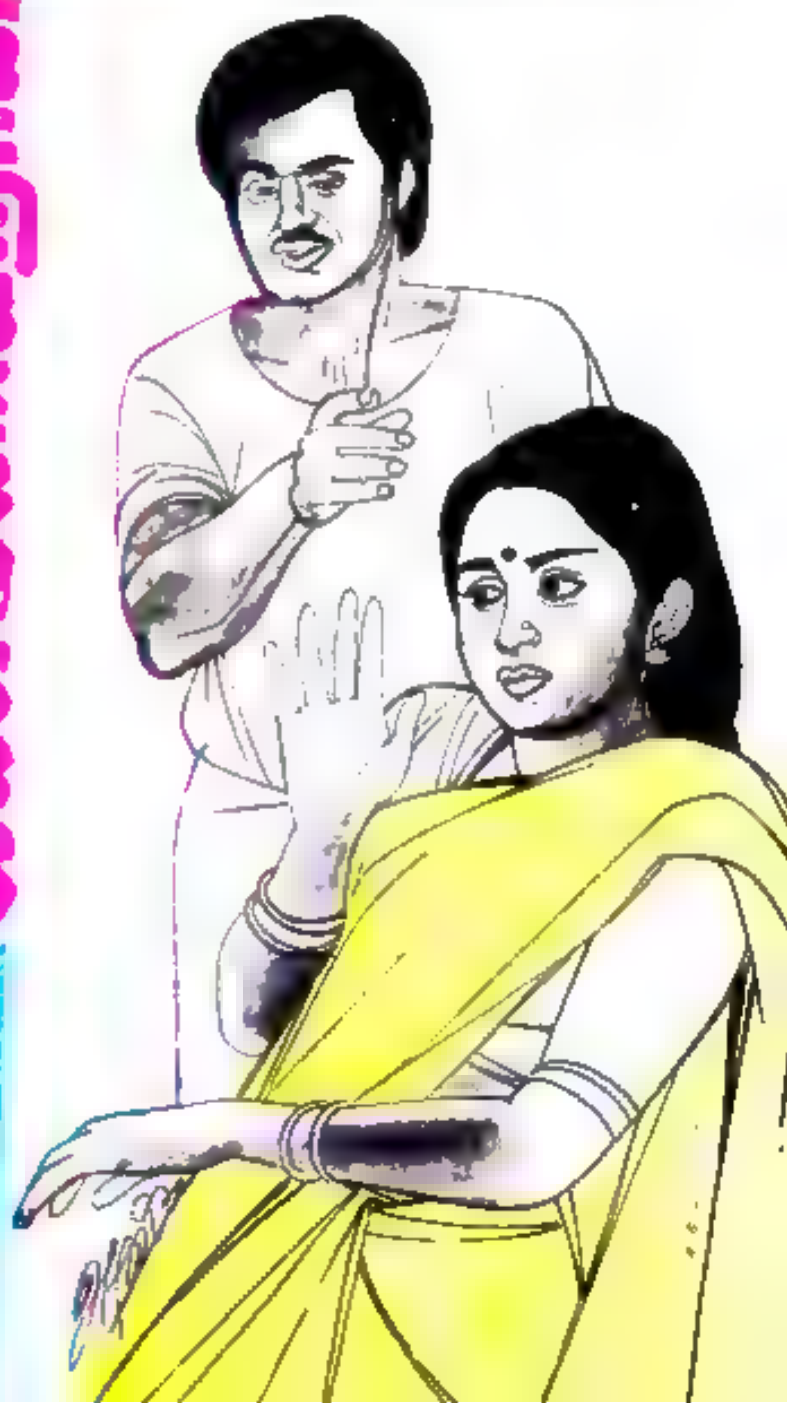
அப்படி என்னதான் சொல்கான்?
மீண்டும் என்ன? ஓர் உபயோகமில்லாத
பெரிதான் பாண்டி. அதைப் போட்டுப்
பிளாண்டிப் பக்கெட் வாங்கியிட்டான்.
"பாண்டி போட்டுத் திட்டக் காரியம்
செஞ்சே?"

"என்... நெக்கு உரைய இல்லையா?"

"ஒரு வார்த்தை, இந்த மாதிரி சொல்லப்
போனாலும்... ஒரே ஒரு வார்த்தை என்
செ... சொல்லுமோமேல்லியோ..."

"இதுக்கெல்லாம் பர்மிஷன் கோர்"

ஐரோப்பா ஐரோப்பா

ஹமா? இந்த விட்டியை நானா எதுவும் செய்யக் கூடாதா? கத்திரிமாச் செயல்படக் கூடாதா?

“எனக்குப் பொய் ஆகாது என்று தெரியுமில்லையா?”

“பொய்யா? என்ன பொய்?”

“விஷயத்தை மறைச்சது.”

“அந்தப் பொய்யிங்கறேனா?”

“உன்மனையச் சொல்லாமல் இருக்கிறதை என்ன என்று சொல்வது.”

அவசியமன்று தோணாவை. அதனால் சொல்லவே தங்காததை பாண்டி வந்திருக்கேன்!”

நான் தீபாவளிக்குக் கூடப் புலனிலின் அப்பா.

விவப்பு திறத்தில் எடுத்துக் கொடுத்திருந்தார். பிறந்த தானுக்குப் பொய்ச் கலையில், தீபாவளிக்கு இவன் எடுத்தது ஒன்று. எட்டெட்டா... மீ... ஸெட்டா... பதிலுண்டு பாண்டிக்குள் பஞ்சுமில்லாமல் வைத்திருக்கிறான்.

இன்னிக்கு இந்த விஷயத்தை மறைப்பே. கண்டுக்காம விட்டுட்டாத் தொட்கதைபாவிடும்.”

அடிக்காக, கைதீட்டிடுறதா? எனக்குத் தெரியும். அடிக்கிற அளவுக்கு இது ஒண்ணும் பெரிய விஷயமில்லை. நான் உங்களுக்குத் தொந்தரவா இருந்தால் சொல்லிடுங்கோ.

“இது சொல்லித்தான் தெரியுமா? நீ இருக்கிற வரை எனக்கு தீம்மதியே இல்லை. போயேன்! உங்க அப்பா விட்டுக்கே...”

“நான் எதுக்காக அங்கே போறேன்? பவுன் போட்டுக் கலியாணம் பண்ணிக் குடுத்திட்டுக் காலம் பூரா அவா கஷ்டப் படணுமா?”

“எங்காவது ஒழி!”

“ஒழியறேன்... சொல்லிட்டேனோல் லியோ. கைதீட்டிட்டேனோல் லியோ ஒரேயடிபா ஒழி... போயிட்டறேன்!”

“செத்துத் தொணவ! அப்போதான் எனக்கு நிம்மதி.”

அப்பறம் பேச்சில்லை.

புலனி மூலையில் சரித்து உட்காத்து அழுதான். அந்த பக்கெட் சத்தகுத்துச் சிரிப்பது போல இருந்தது. அப்படியே போய் மிதித்தான். படபட வென்று நொறுங்கியது எழுதிவிருந்த பாண்டி கண்ணெய்லாரம் கலைத்து விசினான். புடைமையையக் கிழித்தான்.

புலனி தீர்மானித்தவன் போல எழுந்தான். உடைமையச் சரி செய்து கொண்டு அருப்பைகளுக்குள் நுழைந்தான். கண்ணாடி பார்த்தான். முடி ஒதுக்கிக் கொண்டான். மீண்டும் கையவறைக்குள் சென்றான்.

சற்று நேரம் திசெத்த.

சந்தி திண்ணையிலிருந்து எட்டிப் பார்த்தான். புலனி இல்லை. மெய்யச் சைமாவறைக்குள் சென்றான். நுண்ணல் சாத்தப்பட்டு இருந்தது.

எங்கே சென்றிருப்பான்?

கொல்லையுறம் திறத்திருந்தது. முத்து மாமா விட்டுக்குப் போயிருப்பான். வந்தி வலப்பதற்காக.

முத்து மாமா பின்பக்கத் தெருவில் இருந்தோர். உறுக்காரர் இல்லை. பொதுவாக மாமா என்று கூப்பிடுவதற்குப் பொருத்தமான தோற்றம் - வயது, வஸ்து, மாமா.

மிகவும் நேர்கமலமாக, தீர்க்கமாகப் பேசுவார். ஒருவரின் குற்றத்தை அவரே உணரும்படி எடுத்துச் சொல்வதில் தூய்மவான்.

சத்த சொற்போது முத்து மாமா தீவிரமாக என்னவோ எழுதிக் கொண்டிருந்தவர் நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

“தமஸ்காரம் மாமா.”

“வா சத்தரி! உன்னை வா...”

“மாமா! புலனி வந்தானா?”

“இல்லையே! என்ன விஷயம்?”

சன்று தெறிமையச் சுருக்கினார்.

“ஒண்ணுமில்லை.”

அந்த ஒற்றை வார்த்தையை விதிபாசமாக உணர்த்தார். ஒரேயே இருக்கிறது!

“கம்மா சொல்வண்டா... மனக்கூன் விசுக்கெண்டே அய்யாடக் கூடாது.

வெளிப்படையாப் பேசக் கத்துக்கோ.”

“புலனியோட ஒரு சின்ன மணந்தாப்ம்... கொவிச்செண்டு போயிட்டா.”

இப்போது அவன் என்னைப் பார்த்தான்.

“த அவனை அடிச்சியா?” என்றார்.

“ஆம்.”

“முட்டாக!”

“இப்போ மாமா! அவன் என்மிட்ட பேசற விதமே சரியில்லை. வார்த்தைகள் கத்தியில்லை.”

“அவன் எப்படி நடத்துக்கணும், எப்படிப் பேசணும் நீ எதிர்பார்க்கிறே... சொல்லு!”

“சின்ன விஷயம்தான். ஆனால், அவன் சொல் முறைமையோடும் தப்பு” என்று எல்லாவற்றையும் சொன்னான்.

உத்தம அச்சம் எடுத்து வைத்தான். அவனுக்குப் பொய் ஆகாது.

“இப்ப சொல்லுங்கோ. பாண்டி விஷயத்தை எதுக்காக மறைக்கணும்? தானாகேட்டுறவரை அவன் சொல்லாமல் இருந்ததுக்கு என்ன அர்த்தம்?”

“அதோ முக்கியத்துவத்தை அவன் உணரலை. அவ்வளவுதான். அடிக்கிறது தப்பு. இதுபார் சத்தரி, பெண்களெல்லாம் எப்போதுமே குழந்தைகள்தான். அவாபோட மிகுதுவான் இப்பத்துக்கு அத்தனை தாக்கும் சந்தி லைடயாது. இனிமேல் கைதீட்டாதே! திதானமாப் பேசு. எத்த விஷயத்தையும் மெய்ய மெய்யவப் பெண்டாட்டிக்குப் புரிய வைக்கிற

புதுமை எம்.ஜி.எஸ்

திலே எத்தனை சத்தோவும் இருக்கு தெரியுமா?"

"இப்ப தான் என்ன செய்கிறீர்கள்?"

"சொல்லுகோ, மாமா."

"சேராக விட்டுக்குப் போ. வந்து ருமா."

"இல்லை மாமா. நானே அவா அப்பா விட்டியே இருந்தா கூட்டிட்டு வந்துடறேன். நான் கொஞ்சம் ஹாட்டுத் தனமா நடந்துண்டேன்னு இப்பத்தான் எனக்குப் பட்டது."

சத்தர் மெய்தாக உரைத் தொடங்கினான். நிதானமாக உட்கார்ந்து பேசியே புரிய வைத்திருக்கலாமே! கைட்ட வேண்டிய அவசியம்? அவன் அம்மச விடம் இத்தேரம் சொல்லியிருப்பானோ? போலித்தனம் சற்று வெட்கமாகக் கூட இருந்தது.

செட்டியார் துயிலையைக் கடத்து, மூன்றுவது நெருவுக்கு வந்து, குறுக்குச் சத்தில் இருப்பே. அவன் அப்பா விட்டிருப்போரும் முன்புதான் அந்த விபரத்தைப் பார்த்தான், சத்தர்.

சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு விளக்குரைச் சற்றி நின்றிருன். எல்லாத்திசைகளிலிருந்தும், விளகு இலக்காக எவ்வோரும் ஒடிக்கொண்டிருக்க, ஒரு காள்வென்ட் சிறு மிளைய திறந்தி. "என்ன அங்கே?" என்றான்.

"ஒரு டெட் பாடி மிதக்குதாம்..."

திடுக்கிட்டான். விளக்குரை நெருங்கினான்.

"இனம் வயசுக்க..."

"குறிசுட்ட பண்ணிக்கிற அளவுக்கு என்ன விரக்டியோ..."

கூட்டம் சந்தை இருக்கெனினும் லாமல் பித்தித் தன்னிது.

சத்தர் ஆக்ரோஷமாக ஹாட்டுவானாக, நல்லபிளவன்; புலனி இவ்வை.

கைவகல் ஹாரி தீரில் அமைத்து கொண்டிருந்தது. இனம் மஞ்சளில் புதிய

தாவி ஜோலித்தது. வயது கன்னத்தைக் கூர்ந்து கவனித்ததில் விரைவான அடைபாணம் போலத் தெரிந்தது.

அறைத்திருப்பானோ!

"சொல்லிட்டேனோல்லியோ... கை திட்டேனோல்லியோ... ஒரேயடியா ஒழிக்கு போகிறேன்!"

"செத்துத் தொலை!"

"புலனி வாரேன், வந்துவிடுகிறேன்."

இனிமேல் அறைவ மாட்டேன். அடிச்...

கேவ மாட்டேன். புலனி வந்துவிடுகிறேன். விளகு வேண்டாம். புலனி...

புலனிடில் பிறத்த விட்டிருந்த வந்த போது, அவன் அப்பா இல்லை. மாமி தான். "வாங்கோ" என்றான்.

"புலனி வரலை?"

"அவனைத்தான் தேடிண்டு வந்திருக்கேன்."

"தேடிண்டா? எப்ப போனான்? உங்க லண்டை சொல்லலியோ..."

"இல்லை மாமி. கார்த்தாவிரியின்னப் பிரச்சனை."

"மறுபடி வேதானமா? இதை பாருங்கோ. நீங்க சென்னலுறிக் கன். புதுக்குடித்தனம் நடத்தறவர். எவ்வளவு சத்தோஷமா இருக்கணும். அவனை ஏதா னும் தப்பு பண்ணினாலும் நீங்கதானே அஞ்சலிச்சப் போகணும்."

தப்பு எம்பேர்லதான் மாமி. நானே கீப் பண்ணேன். என்னதான் கோபமா லிருந்தாலும் அடிச்சிருக்கக் கூடாது."

என்னது! அடிச்சிட்டேனா? நீங்க செய்வாது கொஞ்சமும் தன்னாலில்லை.

ஒவ்வொருத்தர் எத்தனை அற்புதமாக குடும்பம் பண்ணா?

அத்திம்பேர்! அக்காலை அடிச்சேனா? இங்கேதான் தினம் தினம் அப்பா மனா கன்னடலிலே நிம்மதி போலி

டும். உங்க லண்டையும் அவளுக்குச் சத்

விரோதின் டிரஸ்காஸப் பாராட்டி னதுக்குக் கோபமா இருக்காங்களா, சிஞ்சார்-யமா யிருக்கே! என்ன சொன்னிங்க?

இந்த டிரஸ்காஸ நீங்க பத்து வயசு குறைஞ்சு, நாப்பது வயசுப் பொண்ணா கொட்புறங்களை னென்.

தொழுவில்லையா...? "என்றான் சின்ன வன். கண்களில் நீர் தெரிந்தது.

மாமி திடீரென்று ஞாபகம் வந்தவன் போல, "முத்து மாமா வீட்டில் விசாரிச்சேனா?" என்றான்.

"அங்கேயும் போகலை, பார்த்துட்டுத் தான் வர்றேன். அப்புறம் இன்னொரு விஷயம்..." - தயங்கினான்.

"என்ன?"
அதைச் சொல்லும் போது அவனுக்கு ஏதோ அழகு வந்தது.

மாமி, வருகிற வழியில் பார்த்தேன். ஐயு விளங்குபவர்களைப் பக்கத்திலே...

"ஐயு பொண்ணு தற்கொலை பண்ணிண்டு மிதக்கிறா..."

"அவ்வப்போ தற்கொலைவா...? பொண்ணா...? அட முருகா, இருக்கனா, ஏழுமகையவானே... நீங்க கிட்டத்தில பொய்ய் பார்த்தேனா? முகத்தைப் பார்த்தேனா...?"

"அப்போ அம்மா, நீ சித்த கம்மாயிரு. ஏற்கெனவே அவர் ஜமம்மியிருக்கார். அத்தம்பேர்! நீங்க நேரா கிட்டக்குப் போங்கோ. அக்கா இந்த மாநிலெல் லாம் துடிவெறுத்திட மாட்டா. இருத்தாலும் நீங்க விரைவாப் போங்கோ. அப்பா வந்துட்டாரன்னா வேறு இடங்கலியேறும். பிடிப் பார்த்தேறாம். முதல்வ இனம் புங்கோ."

"சரி. தான் வர்றேன். இடைவில இங்கே வந்துட்டானா. அதுப்ப வேண்டாம். தான் வந்து அழைச்சிண்டு போறேன். வர்றேன் மாமி."

"போறச்சே அந்தக் கிணத்தை இன்னொருதடையபார்த்துட்டுப் போங்கோ. இந்தப் பொண்ணு எங்கேயோனானோ... என்ன செஞ்சண்டாளோ! இந்த நேரத்தில இந்த மனுஷா வேற கிட்டிய இல்லாம எங்கே போனார்..."

அங்கிருந்து கிட்டிவந்து நிரும்பும் போது, மனுஷ அந்தக் கிணத்தைச் சந்திக்கத் தாள். வந்தான். கடந்து போகும் பெண்களையெல்லாம் சற்றுக் கவனமாகவே பார்த்தான். பல் கூடாப்பிய் நின்று பெண்களில் பக்கவாட்டுத் தொற்றத்தில் ஐயுத்தி புலனி போல் தெரிந்து மனைய, கிட்டே சென்று பார்த்ததில் புலனில்லலை.

"புலனி! புலனி! என்ன ஏன் இப்படி அவ்வாட வைக்கிறே? இனிமேல் அய்யக்க மாட்டேன். ஸாரி, ஐ ஆம் ஸோ ஸார் புலனி."

கிட்டிவந்து வந்தபோது திருக்கிட்டான், வெளிக்கதவு வெளிக்கென்று திறந்து விடத்தது. உன்ன துறைத்தவன் அப்படியே வந்தபித்து நின்றுான்.

புலனி சமைவற்கட்டிய நிதானமாகக் காப்பி தயாரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

தந்தை: எம்மா! புருஷன் கட்ட கோலிச் சக்கிட்டு ஊரிலேவிரிந்து இவ்வளவு தூரம் தன்னத்தனியே வந்திருக்கிறே! உனக்குப் பயமாகவே இவ்வளவா?

மகன்: அவர்தான் தெருக்கோடி வரைக்கும் வந்து கிட்டிட்டுப் போறாரே, அப்புறம் என்னப்பா பயம்...!

— பெ. கவாசாமி.

அவனிடம் எப்போதும் மாற்றுச் சாதி வைத்திருப்பான். இவனைப் பார்த்ததும் இவ்வப்போதே திரும்பினான்.

"என்ன புலனி! எங்கே போயிருந்தே இத்தனை நாழி?"

"இன்னும் கோபம் நீரையவா? இத்தாங்கோ..."

"உன் கார்ப்பினைக் கொண்டு போய்ச் சாக்கடைல கொட்டு. முதல்வ கெட்ட கேள்விக்குப் பதில்?"

"இங்கே இருத்தால் பிரச்சனை வருமோலியே..."

"எங்கே போயிருந்தேன்னு கேட்டேன்."

"சினிமாவுக்கு."

"என்னது! சினிமாவுக்கா? எங்கிட்ட சொன்னியா..."

"கேட்டா விடுவேனா... நீங்க அப்போ இருந்த கோபத்தில..."

மனுஷையும் பொய்யமா? எனக்குப் பொய் ஆகாதுன்னு தெரியுமில்லே...?"

கோபம் கொப்புளிக்கத் துவங்கியது.

"இவ்ள என்ன பொய் இருக்கு?"

சொன்னால் கிட்ட மாட்டேன். இங்கிருந்தாலும் பிரச்சனை பெரிசாகும். இருக்கிற பாதிரைக்கையெல்லாம் போட்டு உடைப்பேன்... ஏன்னா முகம் ஒரு மாநிலி ஆறா..."

கன நேரத்தில் அவனுள் அன்றைய அத்தனை திகழ்க்கெனும் மறைந்து போய், அவனிடம் தலைதாக்கிய கோபம் வெடிக்க, ஆக்ரோஷமாகக் கையை ஒக்கினான்!

புனாச்சி!!

கிளர்ந்து கொண்ட நாடு

திரைத்துக் கட்டடத்தில் உச்சியில், டெலஸ்கோப்பிக் ஈரஃபிளோடு அணையும் அந்த உருவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே, மெதுவாய் எழுந்து, அறைக்குள் பின்வாங்கினான் ஹிவேக். சிட் அவுட் கதவைச் சாத்தி விட்டு, அன்றைய இருட்டுக்குக் கொண்டு வந்து, ஜன்னல் வழியே எட்டிப் பார்த்துப் பார்வையை மறுபடியும் கட்டடத்தில் உச்சிக்குத் துரத்தினான். ஹிவேக்கின் தோளைப் பற்றிக் கொண்டு ரூபலாவும் எட்டிப் பார்த்தான்.

“யாருங்க அவன்...?”

“ஓர் இந்திய சுழுகா இருக்கலாம்... ரூபலா! இந்த ஜன்னல் வழியா அவனோட நடவடிக்கைகளைப் பார்த்திட்டிரு... நான் போய் ஆளை அழைக்கறேன்...”

“தீங்க மட்டும் தரையாலா போறீங்க...?”

“ஆகா... அதுதான் உசிதம். இங்கே தோராட்டலைச் சுற்றியும் செக்யூரிட்டிகாசு நித்திரை போலீஸ்... கொஞ்சம் பரபரப்படைந்தாலும் எதிரி எவ்வாறாயிடுவான். தாலும் தோராட்டலுக்குப் பின்பக்க வழியில் வெளியேறி ரோட்டைச் சுத்திக்கிட்டுத்தான் அந்தக் கட்டடத்தை நெருங்கலாம்.”

அது என்ன கட்டடம்யென்றதைப் பார்த்துக்கிடங்கனா?”

“தெரியும்... இங்குரன்ஸ் கம்பெனிக் காக்க கட்டப்படுகிற கட்டடம்... மொத்தம் ஏழு மாடி. இந்த தோராட்டலுக்கு வந்த நாளே எல்லாத்தையும் தோட் பண்ணிட்டுட்டேன்.” ஹிவேக் சொல்லிக் கொண்டே கணமான ஜெரிகில் கோட்டுக்குள் நுழைந்தான். பின்டலை எடுத்து ஒரு பாக்கெட்டுக்குள் பதுக்கினான். ரூபலா ஜன்னல் வழியே தொலைவில் தெரியும் அந்த உருவத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பெரிய கண்

களில் ஏராள பாயம்.

“ஆன் இன்னமும் இருக்கானா..?”

“இருக்கான்.”

“சரி... நீ பார்த்திட்டிரு. நான் கிளம்பறேன்.”

ஜாக்கிரதை.”

ரூபலாவின் குரல் முதுகில் வந்து மேத. ஹிவேக் வெளியே வந்தான். தோராட்டலின் வரத்தாலில் கால் பாலாமல் ஓடி; காலியாலக் காத்திருந்த லிப்ட்டுக்குள் நுழைந்து, வேகமாய் கவரம் இழந்து, கரெனண்ட் ப்ளோருக்கு வந்தான். எதிர்ப்பட்ட ஒரு வெயிட்டரிடம் தோராட்டலின் பின்பக்க வழியை ஹிளரித்துக் கொண்டு ஓடி, கிச்சன் கேபின் ஸ்டோரி ரூமம் சப்பாத்தி வாசனையோடு கடந்து பின்பக்கம் வந்தான். இருட்டில் கமாரான கவரத்தில் தெரிந்த கரம்பெண்ட் கவனரத் தாண்டிக் குதித்தான்.

ஆன் நடமாட்டம் அற்ற ரோடு.

குப்பைத் தொட்டிக்குள் எளையோ முழமுரமாய்க் கிளறிக் கொண்டிருந்த ரோனியான் ஒரு நாய் மட்டும் தலையைத் தூக்கிப் பார்த்து விட்டு, மீண்டும் காரியத்தில் முழமுரமானது. ஹிவேக் கிட்டத்தட்ட பென் ஜான்சனின் வேகத்தோடு ஓடி, தோராட்டலைச் சுற்றிக் கொண்டு, ரோட்டின் ஓரத்தில் கொட்டிக் கிடந்த இருட்டில், பதுங்கிப் பதுங்கி அந்த இங்குரன்ஸ் கட்டடத்தின் அடிவாரத்தை நெருங்கினான். அண்ணாந்து பார்த்தான்.

ஏராளமான பீல்லர்கள், இரும்புக் குழாய்கள், கால்கிரீட் பலகைகளோடு கட்டடம் இருட்டில் பூதாகரமாய்க் தெரிந்தது. பென் டாரிசை உசப்பிக் கொண்டு செங்கல் கிமெண்ட் பூச்சோடு தெரிந்த மாடிப் படிகளை நோக்கிப் போவான்.

“கோங்...?”

குரல் கேட்டுத் திரும்பினான் ஹிவேக். நகர டிஸ்களுக்குப் பக்கத்தில், போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டு உட்கார்த்திருந்த உருவம் ஒன்று எழுந்து வந்தது. கைகில் பிடிவின் நெருப்புக் கண் தெரிந்தது. ஹிவேக் அவனை வேகமாய் நெருங்கினான். கிறீஸ்தாய் இந்தியில் சொல்லக் கிசு கிசுத்தான்.

“சத்தம் போடாதே! நான் போலீஸ். கட்டடத்து உச்சியில் யார் இருக்காங்க...?”

போலீஸ் என்று சொன்னதும் அவன் கைவிரிசுத்த பிடியை ஹியெயித்து விட்டுப் பயலயானான். “கட்டடத்து மேல யாரும் இல்லை ஸார். இந் நேரத்துக்கு அப்படி யாரும் மேல போகவும் மாட்டார்கள். நான் தான் இங்கே வாய்ச்மேன். எட்டு மணி விரிந்து இங்கேதான் உட்கார்த்திட்டிருக்கேன்.”

“நான் பார்த்துட்டு வர்றேன். நீ கீழேயி லிருந்து.”

ராஜேஷ்குமார்

“சரி ஸார்.”

கொஞ்சம் கலவரமாய் அவன் தலை வாட்டி, விவேக் செங்கல் படிக்களில் ஏறினான். மூங்கில் கம்புகளைப் பற்றிக் கொண்டு இரண்டிரண்டு படிக்களாய்த் தாவி, வேராய் மூச்சு வாங்கி, ஒவ்வொரு மாடியாய் உயர்ந்தான். இடது கையில் பிஸ்டல் தூக்கிரதையாக உட்கார்ந்திருந்தது. டார்ச் வெளிச்சம் கோணல்மாணவாய் வழிகாட்டியது.

ஆராவது மாடிக்கு வந்ததும் விவேக் தின்றான். உடம்பு லிவர்த்து ஊர்றியது. பெரிது பெரிதாய் மூச்சு வாங்கிக் கொண்டு சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான்.

நிசப்தம்.

சுற்றிலும் சிமென்டியின் சர வானை, மெல்ல ஏழாவது மாடிவை நோக்கி நடந்தான். மனசு பரபரத்தது.

அந்த டெலஸ்கோப்பிக் ஸைப்ளின் பேர்வழி, ஏழாவது மாடியில்தான் இருப்பான். உடம்பின் மில்லியன் கணக்கான செல்களும் போர்ச் கலசம் பூண்ட மாதிரி

தயார் நிலைக்கு வந்தது. விவேக், வளைந்து போன படிக்களில், ஒரு பூளையின் லாவகத் தோடு வறினான்.

படிகள் உலர்ந்து மொட்டை மாடியின் விளிம்பைத் தொட்ட, விவேக் உச்சிப் படியில் உட்கார்ந்து மெல்லத் தலைநீட்டினான்.

மொட்டை மாடி பாப்பு பூராவும் காண்கீர்ட் கம்பிகள் கோணல் மாணவாய் தீட்டிக் கொண்டிருக்க, சுற்றும் முற்றும் அடித்தது. விவேக் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான்.

ஆள் வாருமில்லை.

தலைக்கீழ் மேல் வானம் குச்சத்திரங்க் ணோடு காய்த்துக் கிடந்தது. விவேக் கையில் பிஸ்டலோடு எழுந்து மொட்டை மாடிக்குள் பிரவேசித்தான். காண்கீர்ட் கம்பிகளுக்கு மத்தியில் சிரமமாய் நடந்த போது, கண்கள் வெள்ளப் பூனிட்டாய் மாறியது.

மாடியின் வலது பக்க விளிம்பில் —

நிழலூருவமாய் காரோ தின்றிருந்தார்கள். தனையில் தொப்பி அணித்திருப்பது தெரிந்தது. விவேக் சட்டென்று தளையில் உட்கார்ந்து, கைகளாலும் கால்களாலும் தவழ்ந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் உரு

வந்தது தெருங்கிணான்.

இப்பதிடி...

பத்துடி...

பத்துடி...

பக்கத்தில் போனதும் சூரீரோன்று எழுந்து, கருவத்தின் முதுகில் விளர்வனாய் பந்திதான் விவேக். தன் வடிவ எகையாக, மருவப் அணித்திருந்த ஒவர்கோட்டியை காவனாய் பற்றினான். உறுமினான்.

"கொ" பேசு..."

உருவப் அணிகளாய் நின்று.

"ஹ... ஹ... கொ" பேசு... இரண்டா வது தடவை உறுமிக்கொண்டே கோட்டியை காவனாய் உறுத்திய போதுதான் விவேக் விரை அந்த வித்தியாகம் உறைந்தது. உருவப் கண்களிலுமாய், ஆடியது - பொய்கை.

அது ஒரு நிஜமான மனிதனைப் போலவே தோற்றம் காட்டிய போனக் கொல்லாய் பொய்கை. ஒவர்கொண்டை மாட்டித் கொட்டி வைத்து ஒரு நிஜமான கருவத்தைப் போலவே தற்கு எதைத்தித்த தாங்கள், எகையில் தீவிரமான தடி.

விவேக் திசைப்பாய் நின்று கொண்டிருந்த அபேத விநாய -

விவக்கம் அந்தக் கத்தம் கேட்டது.

"த...த...த..." காரோ படிக்கலில் ஏறி வரும் கத்தம்.

இருமினான்.

வாசிமேனின் தலை தெரிந்தது. சிறிது பவரான கரளில் கேட்டால், என்ன வாய் -

"இங்கே வா... விவேக் கூப்பிட்டுப் போய் வைத்து இடித்துப் போடத்திக் கொண்டு. அவன் விமலவாய் நடந்து வந்த அங்கில் தின்று.

விவேக் பொய்கைவைக்க கட்டிக் கேட்டான். "இது எத்தனை நாளை இங்கே இருக்க?"

"இருண்டிடி பொய்கைமதானே...? இன்னிக்குக் காலையில்ல்தான் கொண்டு வந்து வெச்சாங்க ஸார்."

"இந்தக் கட்டம் கட்ட ஆரம்பிக்க இப்போ எத்தனை மாதம் இருக்கும்?"

"கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷமாகப் போகும் ஸார்."

"கட்டத் ஒரு வருஷ காலமா இருண்டி பொய்கைவை வெக்காதவங்க, இன்னிக்கு

பாத்தியார் திரைத்து வெக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன...?"

"எனக்குத் தெரியாது ஸார்."

"பத்து தீர்ஷத்துக்கு முந்தி இந்த இடத்தில் எகையில் வாய்க்கொண்டே ஒருத்தன் தின்றுடி தந்ததைப் பார்த்தேன். அவன் எனக்குத் தெரியாது. அப்போ வந்திருக்க முடியாது. வாய்க்கொண்டே..."

பயப்பாடும் வாய்க்கொண்டே சிரித்தான்.

"என்ன ஸார் தங்கக் கைக்குத் தெரியாது வேலை வாய்க்கொண்டே முடியும்? இந்த திருஷ்டி போய்க்கொண்டே பார்த்திருப்பீங்க. அது எனக்குத் தெரிந்த கண்பத்துப் பார்த்தேன். தினைக்கப் பார்த்திருப்பீங்க."

அவன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே -

சிறு ஆறாவது மாதத்தில் ஏதோ கத்தம் கேட்டது. செங்கல் குளியல் சிறிது கத்தம்.

விவேக் கொண்டு வந்திருந்த விநாய தின்றுகூத்த வாய்க்கொண்டே பார்த்துப் படிக்களை தோக்கி ஒடினான்.

"த...த...த...த..."

காக்கி... கைப்பினைப் பிடித்துக் கொண்டு, படிக்கலில் உயரம் இடித்த போது, ஸ்தலாவது மடியில் மடங்கில் கட்டிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு அந்த மருவம் 41-42 வென்று சிறு இறங்கிக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. காலையில் ஓராளில் ஸாடித் தெரிபி.

விவேக் தன் கையிலிருந்து விளர்வனாக் காத்திக் குறிவைக்க முயன்று தோற்றான். அவன் மடங்கில் கட்டிகளைக் கத்தியில் விநாயக் கை குறையலாய் தோத்திக் தெரிந்து தெரிந்து மறைந்தான்.

"கருவம் பிப்போதுண்டில்லை."

"ஆறு தோல் கைகளும் விளைய விரும்."

விவேக் கொண்டு வந்து சிறு இறங்கலாய், இரட்டில் படிக்கக் கைகளை மறைத்து இரண்டு தடவை கால் இடறிக் சிறு விழப் பார்த்தான். செங்கல் தெரின.

அந்த உருவம் இப்போது ஸ்தலாவது மடியில் ஒடி கொண்டிருந்தது. ஒரு கறுப்புக் காதிக் காற்றில் பறக்கித் தாழிர் அபாரமான வேகம். விவேக் போகிறதான்.

"இன்னும் பிடிக்க முடியுமா?"

அமைச்சர்: அரே! இவ்வரசர் சரியான சினிமாய் எபத்தியம் எப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்து விட்டது.

அரசர்: என்ன ஆயிற்று அமைச்சரே?

அமைச்சர்: தங்கக் கண்களில்லாத போது அவரை. நாட்டில் மாதம் முழுமாரி - டிபாழிதிறதா? என்று அவையில் கேட்கக் கொண்டால், அவரோ, "நியேட்டர்களில் தினை முன்று காட்சிகள் நடக்கிறதா" என்று கேட்டு மாவத்தை வாய்க் விட்டார்!

ராம மந்திரம்

'ராமா' என்ற மந்திரத்தின் பொருள் மகிழ்விப்பவன் என்பதாகும். ராம மந்திரத்தை உச்சரிக்கும்பொழுது உள்நிஞக்கும் ஆனந்தத்தை மறந்துக் கொண்டிருக்கும் தினா விவருகிறது. உள்நிஞக்கும் ஆனந்தம் அப்பொழுது தங்குதல் மிளிர் வெளிப்படுகின்றது. சதா மகிழ்வற்றிருப்பது யோகத்தின் பாங்கு ஆகும். ராம மந்திரத்தை உச்சரித்தால் ஒருவன் யோகி ஆகலாம். அப்படி ராம மந்திரத்தை உச்சரித்து வாஸந்தி என்னும் மஹரிசி யோகியானார்.

தாரக மந்திரம் என்று சொல்லப்படும் ராம மந்திரத்தைச் சிவனார் இடைவிடாது உச்சரித்து வருகிறார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் காசிக்கு சென்றிருந்தார். அங்கு அவர் ஞானக் காட்சியில் இவ்வுண்மையைக் கண்டார். காசியில் உடவை உடுக்கின்றவர்களுக்கு முகத்திக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் கர்மத்தை மாரா அன்னபூரணி ஒதுக்கி வைக்கின்றனர். காசியில் உடவை உடுத்தும் ஜீவனுடைய காதில் சிவனார் ராம மந்திரத்தை ஜீவன் வாங்கிக் கொண்டு கிரம முகத்திக்கு போகின்றான்.

சந்த புராணத்தில் காசி காண்டத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள இந்திகழ்ச்சி ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருக்கு ஞானக் காட்சியாக தென்பட்டது.

சிவனார் ஒலும் மந்திரம் ராம என்னும் தாரகப் பிரம்மமாகும். அது எத்தனையது. அது சிவனாருடைய சொரூபமேயாகும். சிவனாருடைய சொரூபத்திலு் அது புரம்பானதன்று. ஹரா என்பது சிவன் அம்சம். உமா என்பது அம்பிவையின் அம்சம். சிவ உத்தியாகப் பிரிக்க முடியா அர்த்தநாரிகவாராகச் சிவன் இருக்கின்றார். மராமரா என்று சொன்னது எப்படி ராம என்று ஆனதோ அப்படி ஹரா உமா, ஹரா உமா, ஹரா உமா என்று சதா சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் அது ராம என்னும் மந்திரம் அமைந்திருக்கின்றது.

எனவே, ராம என்னும் மந்திரம் தரதுடைய காவத்தில் வந்ததன்று. அது அனாதி. சதா இயற்கையில் பிரணவத்தினுடைய அம்சமாக பிரம்மமாக இந்த ஒள்க் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆதாரம்: தர்மச்சக்கரம்

அத்துடன் கிராண்ட் ஸ்வீட்டுகளை வாங்கி நல்லோருக்கு விநியோகம் செய்யவும்.

திருமண வைபவங்களுக்கு: சீர் முறுக்கு, சீர் முன்னுத் தேன்குழல், தேன்குழல், சீர் அகிரசம், அப்பம், திரட்டுப்பால், பகுப்புத் தேங்காய் வகைகள் முதலியவை செய்துதரப்படும்.

**தி கிராண்ட்
ஸ்வீட்ஸ் &
ஸ்டாபிஸ்**

24, 2வது மெயின் ரோடு,
காந்தி நகர், அடையாறு,
சென்னை-600 020.
போன்: 412557

சென்னை சினிமா சங்கீதம்
புத்தகம்

கணபதிசேகரனின்

காவல் புலன்கள்

A Thriller Story

மேலும் தகவல்கள் கணபதிசேகரனின்
"A Thriller Story" என்ற புத்தகத்தில்

சென்னை சினிமா சங்கீதம் புத்தகம்

சென்னை சினிமா சங்கீதம்
கணபதிசேகரன்

சென்னை சினிமா சங்கீதம்

சென்னை சினிமா சங்கீதம்
சென்னை சினிமா சங்கீதம்

சென்னை சினிமா சங்கீதம்

சென்னை சினிமா சங்கீதம்

சாத்தியமில்லை. நான் தனால்தான் தொடுவதற்கு இவன் ஏதாவது ஒரு வாகனத்தில் பறந்து விடலாம்.

தொட்டிலுக்கு முன்புறம் இருக்கும் போலீஸ் செக்ஸ்டியை உதப்ப வேண்டுமென்றால் ரிவால்வரைக் கணக்காகச் செல்வ வேண்டியது அவசியம்.

விவேக் ரிவால்வரை உபர்த்தி, வெற்று வெளியைப் பார்த்துக் கட்டினான்.

"டீடுயில்..." காதுகளைக் கூர் சேலிக் கொண்டு தோட்டா பாய்ந்தது. தீர்ப்புறவ அந்தச் சுற்றுப் பிரதேசம் சத்தத்தை எதிர்ொலித்து விட்டு மறுபடியும் தீர்ப்பத்தில் விழு. விவேக் மூடியப் படுகளை திரண்டிரண்டாய்த் தாவிச் சீரே வந்தான். அதே விதமாக -

மோட்டார் எப்க் கொண்டு கட்டடத்தில் பின் பகுதியிலிருந்து தீரிக் கொண்டு போகும் சத்தம் கேட்டது. தொலைவில் தோட்டாவின் வெளிச்சமான முன்பக்கத்திலிருந்து, பிரகாசமான ஹெட்லாட் வெளிச்சங்கொண்டு ஜீப் வந்து வந்தது.

விவேக் அதை நோக்கி ஓடினான்.

செக்ஸ்டியை ஜீப் விவேக்கை அடைவதால் கண்டு கொண்டு, கீதெட்டு தீரிக் அவன் ஜீப்பிலுள் தாவினான், கத்தினான். "தோட்டா ரெயிட் அண்ட் செல் துயில்..."

ஜீப்பின் முன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த செக்ஸ்டியை காட்டி திருமயிர்ப் பார்த்துக் கேட்டார். "வாட் ஹேப்பிண்ட் ஸார்?"

விவேக், து தந்தை அவசரமாய்க் கதிக் மாய்க் கொண்டான். ஜீப் வேகம் எடுத்துக் காற்றை அரைத்தது. அந்த தீர்ப்பு தோட்டியின் வள்ளையைத் திட்டுவதுமே. தொலைவில் சத்தம் போட்டு மாதிர் அந்தச் சிவப்பு விளக்கு கொடுத்தது.

"இட் ஷாட்ஸ்..." விவேக் கத்தினான்.

போக்குவரத்து பலநிலைமான தோடு அது. ஜீப் ஹைவாய் ஆக்ஸிலேட்டரை மூடி அளவில் உபயோகப்படுத்த ஜீப் திறமா கவே பறந்தது. செக்ஸ்டியை காட்டு கேட்டார்.

"ஆனாப் பார்த்தீர்களா ஸார்?"

"இல்லை."

"எல்லாமே இருட்டிலுந்தான் நடத்தது."

"ஆனால் கட்டடத்தில் உச்சியில் இருந்துப் பொம்மைவை தீரிக் வைத்து, அதன் பின்னால் நின்று, டெலுஸ்கோபரிக் ஸாட்சினை உபயோகப்படுத்தி, வினை யாட்டு வீரர்களில் யாராவது ஒருவரைத்

தீரிக் திணைத்திருக்கிறார்கள் அந்த இந்தியக் கதிரகன். நான் பார்த்து விட்டேன்."

"ஷாட்ஸ்மேன் அதற்கு உதவியிருக்கலாம்."

"மே...ஹ்..."

அந்த எப்க் இப்போது ஜூனியர் பீச் தோட்டியின் தலைதெறிக்கிற வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருந்தது.

"சீலோன் வேகம்."

"பிடித்து விடலாம்."

தூரத்தில் மேலும் சில தமிழகங்கள் கயிறு -

தொலைவில் சாத்தாக்குள் ஏர்போர்ட் வெளிச்சமாய்த் தெரிந்தது. "ஆனால் ஏர்போர்ட்டுக்குத்தான் போகிறான். கவய மாய் மடக்கி விடலாம் ஸார்..." செக்ஸ்டியை காட்டு சத்தோஷமாய்க் கொண்டான்.

ஏர்போர்ட் தெருங்கியது.

காணாமல் கார்களுக்கு மத்தியில் அவன் எப்க்கைக் கொண்டு திறத்தி விட்டு வெளக்கக்கூடான் ஓடி, விவேக்குக் செக்ஸ்டியை காட்டுப் திப்பின்மீறும் இறங்கி அவனைத் தொடுத்தார்கள். ஜெர்மன் கேட்டும், தொப்பிலும் அவனை ஹாஸித்தது. சாப்பிடுவான் ஜீன்ஸ் போனார்.

வெளக்கில்கித் தம்பல் துறைவாயிருந்தது. ரன்வேயில் விமானம் ஒன்று பயணி களை விழுங்கிக் கொண்டிருக்க, ஸ்பீக்கரில் அனைத்துமெண்ட் களித்தது.

தலைவிக் தொப்பி அணித்த அந்த எப்க் ஆனால் சிப்பன்கள் கேளண்டரில் பதற்றமாய் ஏதோ கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். விவேக் வேக வேகமாய் நடந்து போன. அவனுடைய முதலகைத் தொட்டாக.

"எக்ஸ்க்ஸ்யூசீட்..."

அவன் திருமயிரினான், தூய் கொடுத்துக் கொண்டே.

"என்..."

ஜீன்சுடவான பெண் குரலைக் கேட்டு, விவேக் அதிர்ந்தான். சுற்றுப் பார்த்தான். தொப்பிக்குச் சீரே தெரிந்த அந்தப் பெரிம ண்கையும், வழுவுழம்பான மேலுதடுகளும், மூலாயும், ஒரு பெண்ணுக்கு மாட்டுமே உரிதானவை என்று சொல்லி, ஜெர்மன் கேட்ட அணித்த மாட்டிப் பகுதி சத்தியம் செய்தது பெண்தான்.

(தொடரும்)

அருக்த இதழில்

பெண்களை இழுவ செய்யும் கொடுமை!

— கம்யூனிஸ்ட் மாணவிகள் கருத்தரங்கம்

மேடநம்பித்தனிக

"என்ன செல்லவராது, இவ்ளிருக்கு உன் வாலி எப்படியிருக்கு? கொஞ்சம் தேவாளையா, இவ்வெடக்கட்டிப் பிடி அழைச்சிட்டுப் போகட்டுமா?"

"வேண்டாம் ஸார், நெத்து பரத்திரி போய் மந்திரிச்சுக்கிட்டு வந்தேன். இப்ப ஒர மாதிரியா இருக்கு. இன்னும் கொஞ்சம் வரட்டி போய்"து வந்தும் பரக்கம் அழைச்சிட்டு.

சர்வ நிச்சயமாய்ப் பேசியவனான யோசனைகளைப் பார்த்தேன். பத்து நாட்களுக்கு முன் நிர்ப்பத்துச் செடிக்கு வரக்கூடாதேயென்ற வானியைத் தாக்கீதீனத்திற் வானியைத் தாக்கீதீனத்திற் போது அவன் கைப் தொழித்துக்கீழ் விழுந்து விட்டான். அது முதல் கையில் நோவு, தாங்கித் தாங்கி வந்தான். ஏதாவது எலும்பு முறிவோ அல்லது எலும்பில் ஒரு கீறலோ அகிலிந்ததால் கூட உடனே பார்த்து விடுவது தன்வது என்ற எண்ணத்தில் நான் திரும்பத் திரும்ப அவனை டாக்டரிடம் போக அழைத்தேன். அவன் கேட்கவில்லை.

அதெல்லாம் வேண்டாம் ஸார், கீழே விழுந்ததில் கைக்கிட்டுப் பழுத்தது. அப்படியாவது நான், நென்று நான்ல சரியாய்ப் பூடும் என்று சொல்லி விட்டான். எனிலும் நொடித்து நாட்களாகக் காய் நொண்டியை உணர் பரக்கம் பாரக்க வளக்குடி பாய் மிதந்தது.

எதுக்கும் பரக்கிட்டே, காட்டி, வாய் செல்லவராது, எதுவும் கெடுதலில்லைன்னா அவர் பார்த்துச் சொல்லிட்டுமோ நமக்கும் நிம்மதியாய்விடுமில்லா வேறான முறிவு ஏதாவது இருந்தா உடனே வைத்தியம் செஞ்சு சரிய்படுத்திடலாம். முறிவோடமேல் நடத்துகிட்டிருந்தா அப்பறம் மோசமாகி மனக்குத்தான் வலாம். நீளபரக்க காக நர வேண்டாம். எனக்குத் தெரிந்த டாக்டர் கிட்டே என் செவலில் அழைச்சிட்டுப் போறேன்.

அதெல்லாம் வேண்டாம் ஸார், முறிவு கிறிவு எல்லாம் எனக்கு காராது, என் க

செய்யு

வம்சத்திலேயே விடைபாது. வெறும் கனவுக் குத்தான்" என்றான் வயிலில் தெற்றி கரூரம்.

அந்த கனவுக்குத்தான் டாக்டர் மருத்து கொடுக்கட்டுமே.

"கனவுக்குப்போய் மருத்து எதுக்கு ணார்? மந்திரிச்சா யாருக்கு வந்ததுன்னு பஞ்சாப் பறந்துடாதா?

இதென்னப்பா எப்பத்தியக்கார நம்பிக்கை? கூடலியில் அதைவேதான் செல்து கொண்டு வந்திருக்கிறாணா?

"மந்திரிக்கிட்டியா?" என்று அந்த மில்லாமல் அவன் வார்த்தையை எதிரொலித்தேன்.

"ராத்ரி டூட்டுக்குப் போனா? நோவு தானியே ஏதெய்வா என் சகலம் வந்தாரு என்னைப் பாக் விஷயம் தெரிஞ்சதும் வினா என் கனவு ப்படந்திடுக? எனக்கு ஒரு கவலாண் ஆச்சினைவத் தெரியும். நல்லா மந்திரிக்கச் சவுக்கை எடுத்துக்கொங்க" அப்படி என்று சொல்லி அந்த ஆச்சிவிட்ட அளந்தகிட்டுப் போனாரு. கம்மா சொல்லக் கூடாது ஸார். ஆச்சி பவே ஆளுதான் விபுதி குடுத்து மந்திரம் சொல்லிக் கான் டியால் கனவுக்கு மேலது. வீத்தடவீ இறக்கி விட்டாங்க. இன்னும் சொண்டு தபா இப் பையா சொல் சொல் முழுக்கச் சரியாகிடுமெனாங்க. இப்பவே பாருங்க. கொஞ்சம் தைவலாம்!" என்று பத்தடி குறுக்கும் நெடுக்கும் நூற்று காட்டினான் செல்வராஜ். கூடலில் புதிய வித்தியாசம் இருப்பதால் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவன் புலா கனிக் காமஸ் நூதான் நோவு போய் விடும் என்ற நம்பிக்கையால் நோவு தெரியவில்லையோ அல்லது அவன்தான் காட்டிக் கொள்ளவில்லையோ?

அடுத்த இரண்டு நாட்கள் அவன் தொடர்ந்து மந்திரித்துக் கொண்டான். அதன் பின் இரண்டு மூன்று நாட்களில் இயல்பாய் நடக்கத் தொடங்கி விட்டான். எப்பத்தியக்கார நம்பிக்கைகளுக்கு சொல் னிக்கே! இப்ப பாருங்க, கைமேல் பணம். மந்திரம் மாலம் எல்லாம் உலகத்தில் பிடித்த ணார்?" என்று என்னை மட்டும் தட்டி விட்டி. திருப்பதியுடன் கற்சாகமாய்ப் பேசினான் செல்வராஜ். ஸ்டேம்பில் செதம் ஏதும் நேரத் திருக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண் டேன். சீரே விழுந்த ஆதிர்ச்சியில் வினைத்த மெய்லாட்டமான தனச் நோவுதான். தானா உயே இரண்டு வாரங்களில் சரியாகிவிட் டிருக்கிறது. ஆனால் இதைச் சொல்லி செல்வராஜனு நம்ப வைக்க முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும்.

"சரி செல்வராஜ். உனக்குச் சரியாய்ப் போய்டிக்கன்ற வரைக்கும் எனக்கும் சந்தோஷம்தான். ஒரு வேளை செவ்வண்ணுமே நீ! மெயின் ரோடவு என் தண்டப் ராமராதன் இருக்காரில்ல? எனக்காக சொண்டு செம் பகுத்திச் செடி வச்சிருக்கிறதாய் சொன் ணார். நாளைக்கு நீ போய் வாங்கிக்கிட்டு வந்துடறாயா?"

"ஓ, அதுக்கென்ன ஸார். வாங்கிட்டு வந்துட்டேன்."

என் பெற்றோரும் என் மனைவியும் தானும் வரிக்கும் இந்தப் புரடலாக்கத்துச் சிறு விட்டில் செல்வராஜ் நோட்டக்கார னாக இருந்தான். விட்டுக்கு முன்பும் பக்க வாட்டியும் இருந்த செவ்விட்டுத்தைப் பதப் படுத்தி உரையிட்டுப் பூக்களும் செடிகளும் வளர்க்க வேண்டுமென்ற என் ஆசையைச் செயலாக்கியவன் அவன்தான். அவனுக்குப் பரிப விரல்கள் அவன் ஆற்றல் என் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தது. எந்தப் புதிய விதைபோல பக்கக்காரோ நாளினிலிருந்து கொண்டு வந்து அவனிடம் தந்து விதி புன்ற களைச் சொன்னாலும் தொடியில் ரெகித் தக் கொள்ளும் வேளும் சாலும் பதியுறும் பேசிய மொழி அவனுக்குத் தாய்மொழி பாக இருந்தது. வினாவிலேயே ஸர்ணமும் துறமணமும் என் விட்டைச் சுற்றி ஓர் ஒளி வட்டம் பனா தது விட்டான். அது வலக்கிவிட்டது மாணையில் நான் கிட்டு திரும் பும் போது கரும்பத்தினரின் அப்படி முகக் கனவுக்கும் முன்பாகப் பட்டு ராஜாவும்துண்டு மலர்வியும் என்னை இனிமையாய் வரவேற்கும்.

ஆனால், செடிகள் விஷயத்தில் என் பேச்சை அப்படியே ஏற்றுக் கூட பரிசுக்கும் செல்வராஜனு என் பகுத்தறிவு ஸாதம் என்னவையு அளக்கவில்லை.

முன்பொரு சமயம் ௧9௩௩ம் சத்தியோகத் தொடர்பாய் நான் இரண்டு நாட்கள் மதுரைக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. என் தகப்பனாருக்குத் தந்த தன்னாமை அதில் விளைத்த ஒருவித பலனை உணர்வு

"நீ திரும்பற வரைக்கும் வீட்டில் நானும் சொண்டு பொம்புளளங்களும்தான். ராத்ரி யில் கூப்பிட்ட நூலுக்கு ஓர் ஆன் துணை இருந்தா நல்லதுன்னு திணைக்கறேண்டா. செல்வராஜனு சொண்டு நான் ராத்ரி இங்கே வந்து படுத்துக்கச் சொல்றாயா?" என்றார் என்னிடம் செல்வராஜனு நான் கேட்ட போது "பெரியவருக்கு இது கூடச் செய்ய மாட்டேனா ஸார்?" என்று ஒப்புக் கொண்டான்.

தான் பதுகாவிவிருந்து திரும்பிய அன்று மாலை செல்வராஜ் கண்களை அகவ ன்ரித்தபடி செல்வ என்னைத் தனிமையில் அழ்வி. செடி கைக்கும் தரவில் "ஸார், ஒது விஷயம்" என்றான்.

என்ன? இன்னும் ஓர் அடி தெருங்கி வந்தான். இன்னும் தாழ்த்த குரலில் சொன்னான்: "இந்த விட்டை ஆஸி உலாத்துது ஸார்!"

உன் எப்பத்தியக்காரத்தனத்துக்கு என் கைவே விடையாது?" என்று விடித்தேன்.

"எப்பத்தியக்காரத்தனம் இவ்வே ணார்!"

ஆர். சூபாமணி

நீரில் மிதக்கும் திலா நெஞ்சில் மிதக்கிறது...

தடத்தளத்தக் கெளுங்க, இங்கே துணைக்கு
தொண்டு தான் ராத்திரி வந்து படுத்துக்கிட
டென் இவ்வையா? வாசல் வராந்தாவில்
கான் படுத்திருந்தேன். தொண்டை ராத்திரி-
அதான். நெத்து ராத்திரி - பக்கவிரண்டு
மணி இருக்குமா? இவ்வே, ஒன்றாறு மூன்
னைய கூ இருக்கும் - தங்க தூக்கத்திலா
திரங்கு. - இப்ப சொல்ற போது கூ, என்
னால்தான் எப்படி மூன்றுக்குத் திக்குது
பாடுங்க டார்?

ஓர் சரி, விஷயத்துக்கு டா...
"திராந்து யாரோ என் டார் மேல
உக்காந்து கழுத்தைப் பிடிச்சு நெறித்திற
பாதிரி இருந்துச்சு... கொஞ்சம் கொஞ்சமா
அழுதாங்க. அழுத்தி கணக்கறாங்க...
தெய்வம் அப்பாறாது அவறியடிக்கக்கி... இக்
கான் மூழ்க் கழுத்து உக்காந்துட்டே. என்
னக்காவெய்யார். வெட வெடவென்று தடுங்கி
ஒரோயடிவா வேர்க்குது, மூள்கு மூள்கு
மயிர்க்கா திக்குது உடம்பு முக்குடும்..."

"அப்பறம் ஆனியோ! பொழுது போக
காடும் போகக்கிட இருந்தியா?"
"தக்கப் பண்ணாதிங்க டார்! ஆகவேண்டா
விளையாடிடும். தான் கள்ளனைத் தொறக்
கிறேன். தடுகுன்னு என் பக்கத்திலேந்து
ஓர் கருவாய் வேகமா ஓடுது... வெள்ளையா
ஓர் கருவாய் ஆனா வெள்ளையா தெரியாது.
காத்து மாதிரி தெனிலில்லையா. ஓர் கருவாய்
ஓடும் போல். அந்தோ அந்தத் தெள்ளை
பாத்து போல் ஓறி உக்காந்திருக்க..."

"உக்காரும் உக்காரும். வெள்ளை டூரஸ்
ஆலிலில்லா! திரைப் சினிமா பாரப்பிவாக்
தும். சினிமாவில் எல்லாம் வெள்ளை டூரஸ்
ஆவி பாரட்டுக் கூ.ப் பாடுமே! இந்த ஆவி
பாடிச்சு..."

என்னைக் கொபத்துடன் விழித்துப்
பாந்து விட்டு அவன் அகன்றான். அரைத்
தூக்கத்தின் ஏதோ கணக் கண்டிருப்பான்
போல் இருக்கிறது. கண் திறத்த நேரத்தில்
தெருவில் யாராவது வெள்ளை உடை மிக
துத்து போயிருக்கலாம். எல்லாமாகச்
சேர்த்து ஒரு பவக் குழப்பம். குழப்பிய
நுண்ணின் நினைமகள்.

தக்க ஆள்?
இப்படி எத்தனையோ திழ்ச்சிகள்.

செய்வராஜ்! ராமநாதன் வீட்டிலே
குத்து அந்தச் செய்களை வாய்க்கி வத்திட
புறா?"

"அடட! மறத்தே போய்ட்டு டேன்
டார்!"

"என்னப்பா இது! உன் கிட்ட சொல்லி
எத்தனை தானாகுது!"

"தானைத் தவிர கிடக்கிட்டு வந்துடறேன்
டார்!"

மறுதான் அவன் வேலைக்கே வர
விட்டான். அந்த அருந்த தான் மாலை தான்
விடு திருப்பிய போது அவன் வந்து போய்
விட்ட தாக என் மனைவி சொன்னான். விட்
புன் முன்புறமாய் இருந்த கானாச் செய்
களுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றியிருந்த கவுடு

"காலின் "நீரில் மிதக்கும் திலா" இருந்து
தரந்த வாய்க்கல் போனதே தெரியவில்லை
அகிலபாலும் நெத்திராடும் பறக்க பூபுகாக
பாத்திரங்கள் கனக பன் இலககென் இவ்வா
மிதந்து கொண்டிருக்கிறது.

வாய்க்கல் கலையான்.
கக்கவின் வாய்க்கல் வெளியுத் தீர்
மிதக்கும் திலா" இருபத்து தரந்த வாய்க்கல்
வாய்க்கலின் நெத்திராடும் பூபுகாகவின் வெத்தி
காமாக முடி வெள்ளி கிழைக் கொண்டிருக்கிறது
என்பதை வெளிக்கலின் தென்க கலையாக்கக்
கிடுக்கிறது.
மேகாபாடி (வ.ஆ.)

"காலின் மிதக்கும் திலா" இருபத்து தரந்த
வாய்க்கல் கொண்டிருக்கிறது. மனதையத்
ததன். மனதையத் தததததத கொ கலையாடு
இருத்ததன் மனத்திற்கு தோதையத் தததத
கலையான்.

"காலின் மிதக்கும் திலா" இருபத்து தரந்த
வாய்க்கல் கொண்டிருக்கிறது. மனதையத்
ததன். மனதையத் தததததத கொ கலையாடு
இருத்ததன் மனத்திற்கு தோதையத் தததத
கலையான்.

"காலின் மிதக்கும் திலா" இருபத்து தரந்த
வாய்க்கல் கொண்டிருக்கிறது. மனதையத்
ததன். மனதையத் தததததத கொ கலையாடு
இருத்ததன் மனத்திற்கு தோதையத் தததத
கலையான்.

"நீரில் மிதக்கும் திலா" இருபத்து தரந்த
வாய்க்கல் கொண்டிருக்கிறது. மனதையத்
ததன். மனதையத் தததததத கொ கலையாடு
இருத்ததன் மனத்திற்கு தோதையத் தததத
கலையான்.

தெரிந்தது. சற்றுத் தன்னிறுத்த செடி களின் கீழெல்லாம் மண் காய்த்து கிடத்தது. குரோட்டங்களுக்கு வேண்டுமானால் அன்றாடம் தீர் ஊற்றத் தேவையில்லை. ஆனால் ரோஜாயும் சாமந்தியும் நீரின்றி வாடிப் போய்க் கொண்டிருந்தன. மல்லிகைக் கொடியின் கீழே எப்போதோ உதிர்ந்திருந்த பூக்கள் அகற்றப்படாமல் அப்படியே பழுப்பாய்க் கிடத்தன.

தொடர்ந்து வில நாட்கள் கவனித்ததில், அவன் வேளையின் நரம் குறைந்து போய் விட்டதைக் காண முடிந்தது. தோட்டத்தை அவன் சரிவாக் கவனிப்பதில்லை. செடி களுக்கு ஒழுங்காய்த் தண்ணீர் ஊற்றுவ தில்லை. வேலைக்குத் தாமதமாக் வருவதும் சீக்கிரம் சென்று விடுவதும் அடிக்கடி நிகழ்ந்தது. வேலை செய்ய வணக்காமல் சாகுதல் போக்குக் கொல்லி விட்டுத் தெருக் கொடியில் சகாக்களுடன் வம்படித்துக் கொண்டு நிற்பது வழக்கமாகிக் கொண்டு வந்தது.

மிகு ஒருநாள் "என்ன செய்வராஜ், செடிகளை இன்னிக்காவது வாங்கிக்கிட்டு வந்தியா?" என்றான், ரோஜாக்களை அருத் திருத்த புல் தளையில் புல் சீராய் வெட்டப் படாமல் தாறுமாறாய் நிற்பதைப் பார்த்துக் கொண்டே.

"வாறுமறுநாள் ஸார் இருந்தேன். என்னமோ தெரியலே. மதிவந்தியெடுத்து ஓரே தலை தோவு, விட்டுக்குப் போய் அமிர் தாதுசனம் தடவிக்விட்டுப் படுக்கலாமனு பார்க்கிறேன். மன்னிக்கக் குருக்க, தாளைக்கு எப்படியும் வாங்கிட்டு வந்துட்டேன்."

"பெண்கரியம் போல் செய், அப்பறம் செய்வராஜ், ஒரு வேடிக்கையான விஷ யம்..."

அவன் கெம்பிக் கொண்டே "என்ன ஸார்?" என்றான்.

"இப்பே முதந் ஒரு தரம் நீ வரசலவ படுத்திருந்தப்ப ராத்திரி ஒரு ஆலி வந்து துன்னு சொன்னியே, நினைவிருக்கா? நான் கூட நம்பலவ பாரு? இப்பவும் எனக்கு நம் பதான் முடியலே, ஆனா... தேத்து ராத்திரி ஒரு விசித்திரமான அனுபவம் எனக்கு..."

போக எடுத்து வைத்த காலோடு பொறு மையிறந்து நின்றிருந்தவன் இப்போது சரே லென்று நிரம்பி என்னைப் பார்த்துக் கண் களை விரித்தான். முகத்தில் ஓர் உன்னிப்பு எழும்பியது.

"என்ன... என்ன அனுபவம் ஸார்?"

"தேத்து ராத்திரி என் கணலில் ஒரு வெண்ணை உருவம் வந்துக்க் செய்வராஜ், நீ சொன்னியே, அதே மாநிலி உருவம். எனக்குத் தூக்கத்திலேயே உடம்பு முழக்க யோர்ந்து விட்டுடுக்கன்னா பார்த்துக்க யென்! அது ஒழு மாநிலி கரகரப்பான குரல்வ எங்கிட்ட 'தான்தான்டா இந்தத் தோட்டத்து அடி தெவதை. தீயோ யெறு யாராவதோ இந்தத் தோட்டத்தைச் சரிவா பராமரிக்காம விட்டிய்கன்னா அது என் ணைப் பட்டினி போடற மாநிலி ஆகும்."

மழைத்துளிகள்

மழையின்னக் கருவில் தாங்கும் காரிருள் மேகக் கூட்டம் மாரியாய் முழங்கிப் பொழியும் மண்மகன் தாகம் தீர்க்கும். உலர்ந்திடும் செடி கொடிகள் உலகையில் நடனம் ஆடும். துருவடைத்த கலப்பை தன்னைத் தோனிலில் தூக்கி உழவர் துலிய்களைவத்த எருதுக ணோடு ஏரோட்டப் போன பின்னர், குட்டையாய்த் தேங்கி நிற்கும் குளமதைப் போன்ற நீரில் குழந்தைகள் குதித்துப் போடும் சும்மானம் விண்ணை எட்டும். வாய்க்காலாய் உடைத்து ஓடி அருவிவாய்ப் பொழியும் நீரில் மண்ணின் மணமெல்லாம் காற்றில் கலந்து மணம் கவரச் செய்யும். சிறகுகள் நனைத்துக் கொண்டு சிந்துடல் செறிக்க வந்து சிறியதோர் பறவை ஒன்று என்னதாய் இடத்தைத் தேடி உத்திரத்தில் அமர்ந்து பின்னர் உற்றுத்தான் அழகாய்ப் பார்க்கும்.

— தமிழக ஆளுனரின் ஆலோசகர் டாக்டர் அ. பழமணாபன் எழுதிய மழைத் துளிகள் (Rain drops) என்ற ஆல்பில் க் கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து மழைத் துளிகள் என்ற கவிதையின் தமிழாக்கம்: இந்துமதி.

ஹீரா, ஹீராவா
கொண்டிருக்கிறீர்கள்...
புத்திரிகை...
புத்திரிகை...
புத்திரிகை...

— ஆர். வசந்தகுமார்.

அவங்களை நான் கம்மா லி! மட்டுமே என்று சொல்லிக்க சொல்லராஜ். சொல்லிட்டு வானைப் பெரிசா ஆ என்று இறந்துகொண்டு வானையோ முடிக்க வராய்ப்பல வந்துது பாரேன், திடுக்கிதது முடிக்கக்கிட்டேன், சொல்லி நேரம் உடம்பில்லா கட்டிட்டு ஆட்டிட்டுத்தது. அப்படி நானே சிர்க்கை சமாச்சிக்கிட்டே என்று வானேன்! ஆஸி யாவது தேவனையாவது எல்லாம் முட நம்பிக்கை, இயல்பா சொல்லராஜ்!"

அவன் பதில் பேசவில்லை. அப்படியே தளரவில்லை என்றது உட்கார்ந்து விட்டான். முகம் வெளிநிப் போயிருந்தது.

"ஐயோ பாவம், நான் ஏதேனோ பேசி உன்னைத் தாமதப்படுத்திட்டுேன், இப்போது ஸார் சொல்லராஜ், நீ விட்டுக்குக் கிளம்பு" என்று நான் சொல்லி வந்தேன். நிதர்னமால் டபன் காப்பி முடித்துக் குடும்பத்தின் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தது விட்டு ஒரு மணி நேரம் கழித்து மறுபடியும் வாசல் வக்கர் வந்தேன்.

செல்லவராஜ் தோட்டத்து மண்ணைக் கொத்திப் பண்ணை தோண்டிக் கொண்டிருந்தான். அவன் அருகில் பெரிய பிளாண்டிக் களையிலிருந்து வேர் மண்ணோடு இரண்டு செடிபடுத்திச் செடிகள் இருந்தன.

நான் எதுவும் கேட்காமல் அவனை நிரிர்ந்து பார்த்து "ராமநாதன் ஸார் லி" டு நேரித்து செடிகளை வாங்கிக்கிட்டு வந்து" கேள் ஸார்" என்றான்.

"தான் நோயுள்ளது சொல்லிடுவோ?" அதுக்கும் பார்த்தா செடிகள் கதி என்னாகும்?"

"எனக்கு என் அபிர்நாசனம் இடக்கு, கரவா?"

"எல்லாம் இந்த வேலைக்கு அப்பாறம் தான்." பதில் எரிவகன் கறுகறுப்பால் பண்ணிகளில் மண்ணும் உரையும் இட்டுப் பதப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

அதன் பின் செல்லவராஜின் அக்கறை மூலம் பராமரிப்பில் என் பூதோட்டம் எவ் விதக் தறை சொல்லவும் இடமின்றிச் செழிந்து வளர்ந்தது.

இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு ஒரு காலைப் போது நான் அதுவரைக் கிளப் பிக் கொண்டிருந்த சமயம் செல்லவராஜ் திரென்று வந்து "ஸார், அவசரமாக ஒரு திருநாறு ரூபா தேவைப்படுது. கொடுத்து உதவினீங்களேவா புண்ணியமாயிருக்கும். என் சம்பளத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப் பிடிக்கத்தக்க" என்றான்.

"என்னப்பா இது. ஆபீஸ் கிளம்பறது தாத்து வந்து கேக்கிறா! பணம் கொடுக்கறதானா உட நாளாகிது பாத்துக்குக்குப் போய் எடுத்துட்டு வந்தாத்தான் முடியும்..." என்னாயினும் பார்த்துத் தலை சிலிக் கொண்டு கேட்டேன். "இப்ப என்ன கிளம்பறது தாத்து ரூபாக்கூடு சொல்லு?"

"ஜோலியுக்குக் கொடுக்கறதுக்க."

நான் திருமீர் நின்று அவனின் பார்த்தேன். "ஜோலியா?"

"விட்ட எப்பளுக்குத் அடிக்கடி உட மூலம் படுத்துது. என்னைக் கணரக் கத்திக் கூன் கொள்ளை. ஒரு விவகாரத்தில் என் கை வலக்கும் எனக்கும் மனஸ்தாபம் வந்து இப்ப பேசக் வார்த்தை கூடக் கிளடயாது. அன்னா, விட்டுக்காரங்க ஏதாவது ஒன்று மாதிரி ஒன்று சாக்கு வசக் கூட கூட நகராயு பண்ணிக்கிட்டே இருக்காங்க. இப்படி எதுவுமே சரியாகில்லையே, ஏதாச் கம் போதாத காலமாக இருக்குமோன்று நெனக்க ஒரு ஜோலியர்கிட்ட போனேன். பத்து ரூபாக்கே நன்னா ஜோலியம் சொல் றாது ஸார்! என் பேரையும் ரசினையும் கேட்டு ஏதோ கணக்குப் போட்டு விஷ யத்தை விவாவாரியாச் சொல்லிட்டாரு. இப்ப எவ்வுக்குக் கதியையான் கணி தளர யம். அதன் வேல்களை இப்படிக் காட்டு தாய். ஆனா பரிகாரம் செஞ்சா சரியப் போகுமாய், பரிகாரம் உட வுக்குத்தான் இருநாறு ரூபா ஆகுது. கொடுக்கறீங்களா ஸார்?"

நானே ஆத்திரம் வீரி வர், "இதெல்லாம் என்ன முடநம்பிக்கை? ஜோலியாய் வது பரிகாரமாவது! எவனோ சொற்பேறி ஜோலியாகிற பேசிக் கன் மாதிரி முட்டாள்களை எமனத்தில் பணம் பதிக் கறான்! என் சொற்கள் வர வளர துமுறி வர் "இதெல்லாம் என்ன முட நம்பிக்கை சொல்லராஜ்?" என்று தொடங்கியவன் அடுத்த சொல் எழாமல் தலை பப்பிட்டு நிறுத் தினைன். என்னுள் நானே ஏற்படுத்திக் கொண்டிரு விட் ஒரு சிலை முடி அரித்தது நான் முகத்தில் அளந்தது.

எனக்கு முடி நம்பிக்கைகள் இல்லை என்பது உண்மையானது. ஆனால் என் வரப்படுத்துக்காக இவனுடைய அதாவது இன்னொருவருடைய - முடி நம்பிக்கைகள் நான் பயன்படுத்திக் கொண்டு விட விச் சலையா?

நான் துள்ளிப் போனேன். என்னுள் மிக ஆத்திரம் ஒரு முடிமை. ஒரு தேர்மை. கறைப்பட்டுப் போயிருந்ததை கணர்ந்த போது அடி வறிய கருங்கியது.

CORRESPONDENCE COURSE ON ENTREPRENEURIAL DEVELOPMENT

There is plenty of scope for small scale industries of various types. Many are keen to become small scale industrialists. However, to fulfill their aspiration, a certain degree of exposure to all the facets of establishing and running a small scale unit is necessary. Not everyone can find it convenient to attend a regular Entrepreneurial Training Programme. A Correspondence Course is an ideal thing for them.

"ENGINEER INDUSTRIAL ADVISORY AND MONITORING SERVICES PRIVATE LIMITED" (EIAM), is an industrial consultancy having considerable experience in various types of training programmes. EIAM is launching its correspondence course on "ENTREPRENEURIAL DEVELOPMENT" on the 1st March 1989.

The course will cover: Achievement Motivation and Project Planning; Management of Production, Finance, Inventory, Quality, Marketing and Personnel. The course materials for this specially structured syllabus will be in simple, lucid English.

This course will be useful to those:

- i. who are already Entrepreneurs
- ii. who aspire to become Entrepreneurs and
- iii. who want to take to employment in industry, as an induction programme into industry.

The duration of the course is six months and the fee is Rupees Five Hundred only.

For Prospectus and Application form please write to: EIAM PVT. LTD., Post Box No. 2916, Madras 600 004., by sending a self-addressed envelope with an uncrossed Postal Order for Rs. TEN (Non-refundable) in favour of EIAM (P) LTD., on or before the 10th February, 1989.

ஜோதிடம்

ஜோதிட ஆய்வாளர் K.S. ஐயர் தமிழ் கம்ப்யூட்டர் மூலம், மிகத் துல்லியமாக 24.ஜூன் முதல் ஜாதகம் கணித்து மிதவழங்கலில் நுணுக்கங்களை தங்கு ஆராய்ந்து சரியான பலன்மூலம் கொடுக்கிறார். தேரிவரை தபால் மூலமாகவோ தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி

“K.S. ஐயர்”

54, பிம்சேனா கால்டன் தெரு, தாயப்பேட்டை அழைநோடு.

ஐய்மி பிங்குன் எதிரிக், கமலாபுரம், சென்னை - 600 004. Tel: 740326.

நேரம் 9 A.M. to 1 P.M. & 3 P.M. to 7 P.M.

(தேரில் சந்திக்கும் முன்பு தொலைபேசி மூலம் முன் பதிவு செய்து கொள்ளவும். ஆடினோ கமேட் வேண்டியவர்களுக்கு தபால் மூலம் அனுப்பப்படும்.)

எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதுடன் நாட்டின் ஒரு
மைப்பாட்டில் பற்றுதலை இழக்கும்.

மொழிவாரி மாநிலங்களை உருவாக்கியதும், அதனால் ஏற்பட்ட எல்லைப் பிரச்சனைகளும் ஹிந்தியைத் தனிப்பதால் ஏற்பட்ட கூடிய விபரீதங்கள் பற்றிய வி. ஆரின் கவலைகளை அதிகரிக்கச் செய்தன. மாநிலங்களுக்குள்ள புதிய எல்லைக் கொடுகள், அவருக்குக் கொஞ்சமும் பிரச்சனில்லை. மகாராஷ்டிரத்துக்கு ஆர்தி இழக்கப்பட்டிருப்பதாக அவர் கருதினார். மால்பாண்டி மகாராஷ்டிரத்துக்கு அளிப்பது பற்றி முதலில், ஆர். போளைய இருந்தது. பின்னர், ஹிஸ்ப்பமின் ஹிஸ்ப்பிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. முன்னர் தெலுங்கு தில்லாகக்கள் பிரிந்து போனது போல, இப்போது சென்னை மாகாணத்தின் கள்ளா, மல்லபாளப் பகுதிகள் துண்டாட்டப்பட்டு தானது அவரை வருத்தத்துக்குள்ளாக்கியது. பல்வேறு மொழிகளைப் பேசுகிற, வெவ்வேறு கலாசாரங்களை கொண்ட மக்கள் ஒப்புரவுடன் வாழ்ந்து வந்ததை சென்னை மாகாணத்தின் பல்மரக இருந்து வந்ததாக வி. ஆர். கருதினார். பெரிதாகவும் முக்கியமானதாகவும் முதலோக்கான கருத்துக்களைக் கொண்டதாகவும் விவாதிக்க இம்மாகாணம் இனி உயர் பண்பாடுகளை இழந்து தறுகிய மலைப்பள்ளமைய கொண்டதாக மாறிவிடும் என்று அவர் அஞ்சினார். தென்னாட்டினை இப்படித் துண்டாடுவதால், தென்னாட்டின் உள்ள அனைவருமே மதிப்பிழந்து விடுவார்கள்; அந்த அளவுக்கு நேரமே பவலினைமையம் என்று அவர் கருதினார். இதற்கு அவர் தந்த மாற்று உபாயம்: துகிலைப் பிரதேசம். இந்தப் பெரிய மாநிலம், தெலுங்கு, தமிழ், கன்னடம், மல்லபாளப் பகுதிகளை இணைத்துக் கொண்டு ஒரே தென்னக மாநிலமாக விளங்கும். இதன் மூலம் தென்னாட்டின் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்ளலாம். ஆனால் வி. ஆரின் இந்த மாற்று யோசனையை மார்ட்டின் லா கியம்: செய்யவில்லை. எல்லாத் தகராறுகளும். அவை மொட்டைய கவரங்களும் பல மாநிலங்களையும் சமூகிக் கருத்தின. ஹிந்தி, ஆர். மொழியாகத் திணிக்கப்படுமானால் என்னதேரும் எல்லைக்கு இளை ஒரு முன்னோடி என்று வி. ஆருக்குத் தென்றியது. 'மத்திய ஆரின் ஆர். மொழிக் கொள்ளகயானது இவற்றைவிட மோசனமான சன்னை பூசல்களையார், எதிர்காலத்தில் கவரங்களான வி. மாகாண எல்லைகளையும் உயர்படுத்தலாம்' என்று அவர் சொன்னார்.

பலருக்கு வி. ஆரின் கொற்கள் மிகவும் கடுமையானவையாகத் தென்றின. பழமுறுத்துப் பார்க்கிறார் என்று கூப்பிட்டு எண்ணினார்கள். உதாரணமாக, ராஜேந்திர பிரஸாத் தமது உபரிமில், வி. ஆரின் வார்த்தைகள் ஹிஸ்ப்பமின் அச்சுறுத்தல்களைப் போல் ஒலிப்பதாக எழுதினார். தேவதாஸ்

காந்தியோ! வேறு ஒரு விதமாகக் கவலைப் பட்டார். "நீங்கள் எவ்வ. ஸ்தூதரர்வால்லி யு. னும்மற்றவர்களுடனும் நேரடியாகப் பேசி விவாதிக்கும் வழக்கத்தைக் கைவிட்டுவிட் டீர்களா?" என்று கேட்டார். மேலும்: ஸ்ரீத்தியை விட ஆங்கிலம், மேல் என்ற ஸ்ரீ. ஆரின் கருத்து சுதேசிக்குப் பதில் விதேசிய விரும்புவதாகாதா? என்ற துயமுடம் பலிடம் ஏற்பட்டது.

ஆனால் ஸ்ரீ. ஆர். இதற்கெல்லாம் பதில் கூறத் தயாராக இருந்தார். தமது வாதங்க ளுக்குத் துரிதநாட்டில் மட்டுமின்றி கைரத ராஜாத்திலும் கல்கத்தாவிலும் கூட ஆதா னவாத் தோட்டினார். அவருடைய வாதங்க ளுக்கு யாழ்ப்பாண பதில் கூறவும் முடிய வில்லை. அதன் கதையில் பலரும் அவரைத் தீவிரமாக ஆதரித்தார்கள். கடைசியில் 1938 தொடக்கத்தில் காங்கிரஸ் கா'சி யும் நேரு, பத்திய அரசும் ஸ்ரீத்தியோடு கூடவே ஆங்கிலம் தொடர்ந்து ஆர்'சி மொழியாக நீடிக்கும் என்று அறிவித்தன. ஆங்கிலத்தோடு ஸ்ரீத்தியும் கூட வேட பவன்

படுத்தப்பட்டுவரும்! முடிவில் ஸ்ரீத்தியே ஆட்சி மொழியாகும். ஆட்சி மொழியாக ஸ்ரீத்தி அரிவாசனம் ஏறும் தேதியை எதிர் காலம் நிர்ணயிக்கும்.

ஸ்ரீ. ஆருக்கு இந்தத் திட்டம் திருப்தி அளிக்கவில்லை. ஸ்ரீத்தி பேராதமக்களுடைய தனம் மீது இன்மையும் கத்தி தொங்கிக் கொண்டிருப்பதாகவே அவர் கருதினார். ஸ்ரீத்தி, ஆங்கிலம் இரண்டும் ஒரே சமயத் தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் என்ற திட்டம் குழப்பத்தை விளைவிக்கும். என்றும் பேராதமையின்றி, யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாத விதத்தில், ஸ்ரீத்தியைப் பயன்படுத்த துறை நிலையை அனுமதிக்கும் என்றும் சொன்னார்.

இவ்வாறு அவர் விட்டுக் கொடுக்காமல் பெரிய போதியும், ஒரு பெரிய வெற்றி கிடைத்திருந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த வெற்றியில் ஸ்ரீ. ஆரின் பங்கு மகத் தாவது.

(தொடரும்)

பாட்டரி இல்லாமல் டார்ச்! மின்சாரம் இல்லாமல் அழகுப் பணர்!

"பாட்டரி இல்லாமல் இயங்கும் டார்ச்"

ஆச்சரியம்! பாட்டரியே இல்லாமல் இயங்குகிறது ஒரு டார்ச்! ஒன்றிரட்டிப் பொருத்தியே இன்னது. எககூ அடக்கமாகவுப் பயின்று!

அது மட்டுமா?

மின்சாரம் தின்று போனாலும், பயன் படுப்படியாய்க் காற்றழுத்தத்தால் இயங்கும் அழகுப் பணர் இதோ!

எங்கே எங்கிடுக்களா?

பாப்பாண்டி கோத்த பாவிக்க அண்ணம லில் சென்னையில் நடத்தின 'இன்ப' சேர டி கவுன்ஸ்' கண்கா'சியில் இது போன்ற இன்னும் பல விதவிதக் கருவிகள் அறிமுக மாகின.

தளையை ஒரு கைவிடே பிரித்துக் கொண்டு எபகலியே சாமாங்கனையும் தூக்கி எண்ணும். இந்தக் தளையைக் குவகா போலத் தளையில் அணிந்து கொண்டு விடலாம்!

பெண் மாட்களை நிக அண்ணமையில் பார்க்க வசதியாய் எபகாலுர் இணைத்த ளுக்குக் கண்ணாடி!

பருக்கைவிரிந்து ஒரு பொட்டுத் துளி விடாமல், கத்தமாய்த் துடைத்து எடுக்க வதவும் புதுளையான பிரஷ்.

கமர் பதினெட்டுக் கிலோ எடை வரை தாங்கக் கூடிய, கவரில் பொருத்தக் கூடிய கொக்கிகள் ஆனி அறைய வேண்டாம்!

அலுமினியம் அல்லது எவ்ளரில்லர் போலவே அடுப்பில் வைத்துச் சமைப்பதற் கேற்ற பிரதிபேகராகக் கண்ணாடிப் பாத்திரங்கள்!

நான்கு பகுதிகள் கொண்ட நாலுவித ஓசை எழுப்பும் கைதல்கள்.

இப்படி எத்தனை எத்தனையோ ஐட்டப் புகள் கொண்ட எட்டால்கள் பாட்ளவயாளர் களை ஆச்சரியப்படுத்தின.

இந்தக் கண்காட்சியை நடத்திய 'பாவிக்க' சென்னை இந்நியாவின் பல நகரங்களிலும், இது போல நாற்பத்தொன்பது கண் காட்சிகளை நடத்தியிருக்கிறேன். இதிலே இன்னும் விஷயங்கள், வாடிக்கையாளர் கள், நமக்கு உபயோகமாய்ப் புதிதாய் வன்ன வந்திருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். அதே சமயம் விற்பனையா ளர்கள், தயாரிப்பாளர்களுடன் பேசி விநியோக உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

**மந்திரி பதவி
கொடுந்தாலும்
தரும்!**

மாணம் இறந்ததும், காவிரி மீட, நாயகன் ஒரு படி மேலே துறுதுறுத்தெனச் சந்தாங்க அது, மீளக்கூடாது! காவிரியின் மனத்தினால் - அவன் முடியாதுதான் கோதாவரம் வடிந்திட, மேதாவின் தூசி மயக்கி அது உயர்ந்தது.

சென்னை - 20, "ஸ்ரீ" மதுகடம்
பிரசுரம்

3. "மட்டைமையைக் கொளுத்து
மேயம்" - ஆயிரத்தாண்டுகளாக எழுதி
வந்தவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான காலத்தின்
கண்டு கொள்ளப்படும் பெயர்
மீண்டும் பத்திரிகை விநியோக
மீண்டும் பத்திரிகை விநியோக
மீண்டும் பத்திரிகை விநியோக

பேரவையத்திலுள்ள, மு. அ. இராமச்சந்திரன்

இன்னும், எங்கள் கனர்ப்
கட்டிய பூமன்' உடல். சிவபிரக
ஸிம்ஸன். ஆஸ்கல். அதற்கு
அந்தப் பூ துறப்பு மரத்திலு
களை ஆஸ்கல் மரத்திலு
மீட்டல், அதன் பூ துறப்பு
மரத்திலுமிருந்து எழுதின அந்த
மரத்திலுமிருந்து.

செய்தியை, ஸ்ரீ. சிவசுந்தரத்தார்.

பாங்குமாதலில் - "எதிர்
பக்கம்" இரண்டாவது அடிவரையிலேயே
அருமை. ஒரு பெண்மணியாகப் பதி
யென்று கருதக்கூட மாற்றத்தக்க
பெற்று அழகாக ஆழமாகப் பித்
திக்கிடுகிறார். திட்டியபாசை முடி
கதை என் பதைப்பின் ஆழப் பதித்
தது. பாசாப் பிடுகின்.

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

[illegible]

Aug. 24 - 2, 400. Overcast.

நாளைப் பவனாத்தின் பொது
பொருக்கி ஏற்படுத்திக் கொடு
வது கையில் எடுத்தேன். என்
கீட்டுக்கு எதிர்ப் பக்கம் - மார்க்
ஸர் இங்கு நிற்குங்கள் என்பது
கூடத் தெரியாத அளவுக்குப்
பாவமுதான் தன் குற்றங்கள்
மூலம் வந்தவை கட்டிய
பொருட்டிலேயே!

உறுப்பினர், உறுப்பினர் உறுப்பினர்.

தேவாலயத்தின் உட்பகுதி
தேவாலயம் - இதுதான் அங்கு
இருந்த பொதுக் கல்வித் திட்டம்.
பெரியவை - 12, ஆற்காடு கல்வி
ஆய்வு

1. அறிவிக்கப்பட்டுள்ள பணம் செலவு
பெட்டி அட்டைப் பயன்படுத்தும் கமிட்டி
யின் தேர்வுக்காகத் தேர்வு அலுவலர்
அறிந்த பதில்களைச் செலவிடக்கூடாது.
செலவுகளையும் துள்ளும்
வசனமற்றும் அலுவலர்களின்
பொறுப்புப் பெட்டி கொடுக்கப்படும்
பொருளாகத் திரைப்படம், ஆகியவை
பெட்டி வசது கருவியை விட
அளவிகளாகியவின் பெட்டி வசது
கருவியை ஒன்றாகப் பொருத்தும்
முறை.

“பொருத்தம் சிறந்தது அது
கனவியோடு அருளையாக
அமைந்தது அனையதாக
அபாயம் உடைய துதியாக அந்
தில் தாங்கி அலரின் போது
யோடு சேர்ந்து உயர்ந்து அந்
யோடு வந்து கவியியல் பற்றி
யோடு அருளையாக சர்க்கரை
பொருத்தம் காங்கி கனவியு
யொருங்கு.”

[illegible]

9. "அரசாங்கப் பேரவையுள்" ஸ்தாபனங்கள் உடனடி எண்ணில்" என்ன தலைப்பில் "யோசனா" பேரவையுள் "பேரவையுள்" என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் இருப்பதோ, ஒப்பிடுகின்ற சொற்களாகக் கொள்ளும் தொகைகள்" பெற்றுக் கொண்டு, ஐந்தாவது கால ஆய்வினை ஆய்வினைகளில் சிறந்த வினாவினாக்கள் கடைபிடிக்கப்படும் கொள்கையாகக் கொள்ளும்படிக்கு உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

FIGURE 1

9 கரியாண தேரத்தின், கலந்த
தோக்குடன் ஏழுக்கப்பட்ட இல்
கலந்த துண்டுகள், மறு தாட்
புள் கட்டினி ஆட்கொள் கள்
கொள் குறுப்பங்கள் ஏற்படும்
என்பதை கிண்கி அனந்த
தலிக்க இரு முக்கிய கட்டு
களுக்கு மட்டுமே கால்களின்து
ஏழுகள் கட்டினகல்கை (அ)
ஏழுகள் கட்டினகல்கை ஏழ அன
தலிற் கலப்பல்கி கல்கை
என தேரபுலக கல்கை
முல் மறு தாட் புள் முல்
தல்கி கல்கி ஏழ அனதலி
தல்கை கல்கை

[illegible][illegible]

விட்டிருந்தது. ஓராண்டு காலமாக கடைபிடித்து வந்தனர் ஆனால் சாதித்தது ஏதாவது என்று தெளிந்தது. தாங்களிடமிருந்து தனிவாகப் போட்டியிடுவர் அது வந்தது. துணிச்சலாக அணித்தியாலத்தால் என்று சிறப்பாக வந்தது. காலாகாலமாக வந்தது. எந்தவித பணி செய்திருக்கிறார்கள் என்று.

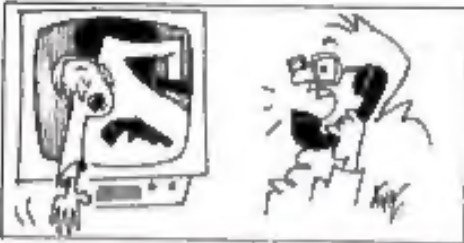
Grade point — 2.3.   *अनुसूचित*

[illegible]

Continued — 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846,

* "வெள்ளை" - ஒரு நெல் சூதாசவ எடுத்துக் கொண்டு, காலிக்கும், கரையுக்கும், ஏற்பட்ட, அந்நியங்களான அந்நியர்களால் வெளியே பறிக்கி விட்டால் கரையிலும்.

சின்னச் சின்னச் செய்திகள் :

மண்டலிட்டுப் பணிவான். 'ஏன், எதற்கு' என்று அப் பெண்மணி போகிக்கு முன் அங்குளையடி ஒரு காலணியைக் கழற்றிக் கொண்டு ஓடி விடுவான்! இப்படி நூற்றுக் கணக்கான பெண்களின் காலணிகளைக் கொள்ளையடித்துச் சென்ற இந்தத் திருடன் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவேவில்லை!

●● கடலூர் அருகே குறிஞ்சிப்பாடி வரத ராஜர் கோட்டை கிராமவாசி ஒருவர் காலடைக் கடங்களை முடிக்கச் செய்கையில் புதைபடி கண்டெடுத்தார்! ஒரு பாண்டிணை 13 தங்க மோதிரங்களும் 170 தங்கக் காசுகளும் கிடைத்தன. இவற்றின் எடை ஒரு கிலோவுக்கும் அதிகம்! பாண்டியை விட்டுத் தொண்டு போனார். ஆனால் விஷயம் வெளியே பரவி விட்டது. போலீஸார் வந்து புதைபடிவைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு போய் விட்டனர்!

●● பெண் ஜாஸ்ஸனை திணைவிடுக்கிறதா? ஆம், ஒலிம்பிக்ஸிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்தான். தங்கப் பதக்கத்துக்கு ஆசைப்பட்டு மருத்துவனை உட்கொண்டு செவ்வகமாகச் சக்தி பெற்ற குற்றத்துக்காகத் தளவுகூடிய நேர்ந்தவர்தான். உலகையே அதிர்ச்சி அடைய வைத்த இந்தச் சம்பவத்தையும் தூக்கி அடிக்கக்கூடிய செய்தி ஒன்று இப்போது கிடைத்திருக்கிறது. அதாவது, பிரிட்டிஷ் இளவரசர் சார்லஸ்-க்குச் சொந்தமான ஒரு ரேய் குதிரை முதலாவதாக வந்து, எதுமானதுக்கு 550 பவுண்டு பணம் பெற்றுத் தந்த பிறகு நடந்த ஆய்வில், அது ஊக்கச் சக்தி மருத்து உட்கொண்டிருப்பதாகக் கண்டறியப்பட்டது! இது, குற்றமென்றாலும் இதில் இளவரசர் சார்லஸ்-க்குச் சம்பந்தம் இல்லை எனவும் குதிரைப் பயிற்சியாளர் செய்த குற்றம் எனவும் கூறப் படுகிறது! என்றாலும் அரசு குடும்பத்துக்கே தளவுகூடிவந்தாணே!

●● பிரிட்டன், ஸ்வுத் ஹாம்ப்டன் நகரில் வகிக்கும் ஸ்கிட்டுஸ் என்பவர் தான் உலகிலேயே மிக அதிகமாகச் சக்தம் போட்டுக் குட்டை விடுகிறவர்! இவர் குட்டை ஒலி, ஒலும் ரயில் போடும் சக்தத்துக்கு இணையானது! தற்போதில் நடந்த ஒரு பந்தயத்தில் குட்டை ஒலிக்கு முதலிடம் பெற்றுத் தங்கப் பதக்கம் வென்ற ஸ்கிட்டுஸ், அக்கப் பதக்கத்தில் வாருக்கும் தொற்றடி தரக்கூடா தென்பதற்காக நகர எல்லைபைத் தாண்டி ஏகாந்தமான இடத்தில் விடு கட்டி வகிக் கிறார். நல்லபேரண, அவர் மனைவி ஸுயிசுக்குக் காது கேட்காது; டமாரச் செவிடு!

●● ம.வி.யில் ஒரு கால்பந்துப் பந்தயம் காண்பிக்கப்பட்டு வந்தது. திடீரென்று அது தின்றது. அறிவிப்பாளர் தொடர், "பிரதமர் தமது காரியாவலயத்தில் இறந்து விட்டார். அவர் அருகில் ஒரு துப்பாக்கி காணப்படுகிறது. போலீஸ் உபர் அதிகாரி ஒருவர், பிரதமர் தற்கொலை செய்து கொண்டு விட்டார் என்பதில் சந்தேக மில்லை என்றார்" என்று அறிவிப்புச் செய்தார்! இஸ்ரேல் நாடு முழுதும் கலகவத் துப் போய் விட்டது! மக்கள் பலர் கேவி அது, வேறு பலர் பரபரப்புடன் மவி நிலை யத்துக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குப் போய் செய்ய, ஒரே அல்லோல கல்வோ லம்தான்! விஷயம் என்னவெனில், அந்த நிகழ்ச்சி ஒரு மவி நாடகத்தின் ஒரு பகுதி! நாடகத்தை எழுதித் தயாரித்தவர்கள், இப்படி மக்கள் ஏமாந்து போய், பதறித் துடிக்கலாம் என்பதற்காகவே முதல் நாளை மதியில் நாடகம் பற்றிய மூல்தொட்டத்தில் இந்தக் காட்சியை வளைக்கிக் கூறியிருந்தனர். ஆயினும் மூல்தொட்டம் நிகழ்ச்சியைப் பாரிக்காத பலர் பரிதவித்துத்தான் போய் விட்டனர்!

●● இதாலியில் ஜெனோவா நகரில் ஒரு விநோதமான கொள்ளைக்காரன் இருக் கிறான். இவன் கொள்ளையடிப்பது பெண் களின் காலணிகளை மட்டுமே. சாணையில் நடந்து கொண்டேயிருக்கும் போது திடீ ரென்று இவன் ஒரு பெண்ணின் காலடியில்

பரதன் அச்சத்தில் அச்சிடுபவர் வி. முரளி, பரதன் பங்கீடுகளுக்கு விநோதமே விவிலிடே சர்ப்பாக வெளியிடுபவர் வி. வைத்தியநாதன். ஆசிரியர்: டி. சாதேந்திரன்.
முதலர்: தேவகோன் சாணை, விஷடி, செல்லை - 600 032. போல்: திரிவாகக் காரியாலயம்: 4 143 43, 4 14 157. ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 4 24 143.
ஆய்ந்து சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 104/-; வெளிநாடு: உப்பல் தபால் ரூ. 100/-; விவாகத்தபால் ரூ. 600/-; அனுமாத் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 12/-; வெளிநாடு: உப்பல் தபால் ரூ. 100/-; விவாகத்தபால் ரூ. 340/-.

உங்கள் குழந்தைக்கு அளியுங்கள் ஸெரிலாக் அனுசூலம்

நிட உணவின் தொடக்கத்திலிருந்தே

உங்கள் குழந்தைக்கு தான்காகப்
யாதத்திலிருந்தே பாலோடு திட
உணவும் தினவ அப்போது
ஸெரிலாக் அனுகூலம் அளியுங்கள்.
பொடிக்கு அனுகூலம் ஒவ்வொரு
முறை ஸெரிலாக் ஊட்டும் போதும்,
புரக்கத்தல், கார்போகைட்டோட்,
கொழுப்பு, கைட்டின், மதுரை
நாவுப் பொருட்கள் ஆகிய எல்லா
பொடிக்குத் தத்துகளும் சரியான
விதத்தில் உங்கள் குழந்தைக்குக்
கிடைக்கிறது.

எல்ல அனுகூலம் ஸெரிலாக்
கையலில் குழந்தைக்குக்குக்
தொடரின் ஆகை.

நவசரிப்பதில் அனுகூலம்
ஸெரிலாக் ஏற்றவையே
பதமாக்கப்பட்டது. பாலும்
சர்க்கரையும் கலந்தது. காய்கறி
ஆகிய நீரிங் கலந்தபாலே போதும்
தெத்தெடுக்க அனுகூலம்
இப்போது ஸெரிலாக், மூக்கு
ஸெரிலாக் கைக்கலியில்
சொதாநாமல் முத்தலில்
தயாரிக்கவும். சரியான
விதத்தில் பொடிக்கு
கிடைக்கவும். மூலையில்
தரப்பட்டுள்ள குறிப்புக்களை
உமது செத்து பின்பற்றுகை.

1 மாதவகையிலிருந்து

3 மாதவகையிலிருந்து

4 மாதவகையிலிருந்து

இலகல்
ஸெரிலாக் பெயி கோ புத்தகம்
எழுதுகை: ஸெரிலாக்,
தயாக் பெட்டி எண். 3
புது தில்லி-110008

ஸெரிலாக் பராமரிப்பு: முழுமையான பொடிக்கு, சிறப்பான கவை

சுற்றுலா

International
LUX

“70 நாடுகளிலே பெரிதும் விரும்பப்படும் மேனியெழில் பராமரிப்பு சோப்புதான் எனக்கும் பெருவிருப்பம்!”

70 நாடுகளிலுள்ள மிக அழகான சினிமா நடிகைகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரே மேனியெழில் பராமரிப்பு கோப்—இன்பட்டநெஷனல் வகை

ஏனெனில், செழுமையான சொல்வாழ்வு துளிரும், உலகே விழும்படி நூலாசிரியர் உள்ளது இவ்விடத்திலேயே வலிவு காட்டுகிறது.

இப்போது, இந்த காலகால நாயகியைப் பற்றி
மேலும் பற்றி
பற்றி
உள்ளே
கிடைக்கிறது
இந்தியாவில்

உடுமலை நகராட்சி ஒன்றியத்தின் துறைமுகம்.

